

Alfred Bader

Personnel

[Chapel Academy]
[19-3]

CLARENCE UNIVERSITY ASSOCIATES	
LOCATION#	5169
BOX#	1
FILE	9

נדפס בדפוס האחים גרויס

Printed in U.S.A. GROSS BROS. Printing Co. Inc.

STUDENT'S VOCABULARY LIST

a girl under twelve years old	קטנה
to be first, to hurry to do first	קידם
a sacrifice brought for swearing falsely to avoid paying a debt	קרבו אשם
a sacrifice brought for swearing falsely without any resultant monetary gain	קרבו חטאת
contradiction, difficulty, question	קשה
a fourth, fourth of a Log	רביעית
beginning, the first part of a Mishnah or statement	רשית
oath	שבועה
a spoken oath concerning only one's self	שבועה בטיבי
borrower	שואל
renter, hirer	שוכר
money-changer, banker	שולחן
watchman, one into whose charge an object is given	שומר (שומרים)
an unpaid watchman	שומר חנם
a paid watchman	שומר שכר
to stretch out a hand against, to make unlawful use of	שליחת יד
perhaps, possibly	שמוא
watching, guarding	שמירה
Shekel, a coin worth two Dinrim or half of a Sela	שקל
a collection of laws said by Tannoim which were not included in the Mishnah	תוספתא
Tanno, an authority quoted in a Mishnah or Boraisoh, teacher	תנא (תנאים)
the first of quoted Tannoim	תנא קמא
legal measure, ordinance, law	תקנה
lifting, the Cohane's share of the harvest	תרומה

STUDENT'S VOCABULARY LIST

Kor, thirty S'oh, 180 Kabim	כֹּר (כֹּרִים)	a lost object	אֲבֵידָה
vessel, garment, tool	כֵּלִי (כֵּלִים)	a document, issued by Bays Din, containing its decision and authorizing the seizure of the debtor's property	אֲדָרְכָּא
double amount	כִּפְּל	accident	אֲוֹנָס
Log, a small vessel, a liquid measure equal to the space of six eggs	לוֹג (לוֹגִין)	prohibition	אִיסוּר
debtor, borrower of money	לוֹה	Amoroh, an authority quoted in the Gemoroh who lived after the Tannoim, teacher, announcer, interpreter,	אֲמוֹרָא (אֲמוֹרָאִים)
confess, admit, give thanks	מוֹדָה	forbidden	אֲסוּר
angel of death	מַלְאָךְ הַמָּוֶת	administrator, guardian	אֲפוֹטְרוֹפוֹת
creditor, lender	מַלְוֶה	tenant farmer	אֲרִיס
Moneh, one hundred dinrim	מִנָּה	cattle	בְּהֵמָה
defraud or make inappropriate use of Hekdesh	מַעֲלֵל	court, house of law	בֵּית דִּין
tithe	מַעֲשֵׂר	landlord, owner, private man, master, host	בַּעַל הַבַּיִת
depositor	מַפְקִיד	creditor	בַּעַל חוֹב
master, lord, sir	מַר	opinions or statements of Tannoim not included in the Mishnah	בְּרִיּוֹתָא
owner of the rented object, landlord	מַשְׁכִּיר	adult, of age, older, great, great man, distinguished, leader	גְּדוֹל (גְּדוֹלִים)
a wife's property of which the husband receives the fruit without responsibility for loss or deterioration of the property	נְכֵסֵי מְלוּג	treasurer, manager	גְּזָבֵר
S'oh, a measure equal to 6 Kabim	סָאָה (סָאִין)	decree, law	גְּזִירָה
logical argument, conclusion by reasoning, logical deduction, common sense	סְבָרָא	robbery	גְּזֵל
the last part of a Mishnah or statement, end	סִיפָא	an oath one must swear only because of another required oath	גִּילְגוּל שְׁבוּעָה
Sela, coin equal to four Dinrim or two Shekolim	סֵלַע	thief	גַּנֵּב
doubt, dilemma, division	סַפְקָא	judge	בִּיּוֹן (בִּיּוֹנִים)
sin, transgression	עֲבֵרָה	law, decision	דִּין
Arovoh, willow	עֲרֵבָה (עֲרֵבוֹת)	Dinar, coin equal to one fourth of a Sela	דִּינָר
exempt, free, not guilty	פְּטוּר	law	הֶלְכָה
difference of opinion	פְּלוּגָתָא	sacred or Bays Hamikdosh property	הֶקְדָּשׁ
a sentence, verse or phrase of Tenach	פְּסוּקָא (פְּסוּקִים)	a silver coin, one fourth of a Sela, Dinar	זוּז (זוּזִים)
deposit, an object given over for temporary safekeeping	פְּקוּדוֹן (פְּקוּדוֹנוֹת)	guilty, required, bound	חַיִּיב
froth, foam	פְּקָטִים	fruit, grain or produce for which no Trumoh or Maaser was set aside	טְבֵל
negligence, fault, deliberate sin	פְּשִׁיעָה	hand-breath	טַפַּח (טַפְּחִים)
rabbinical scholar, rabbinical student	צוּרְבָא מְבַרְבְּנֵי	orphan	יְתוּם (יְתוּמִים)
Kab, measure equal to four Log	קַב (קַבִּים)	wine pitcher, oil vessel, jug	כּוּזָא (כּוּזָיִים)
small, young, a boy under thirteen years old	קָטָן (קָטָנִים)		

אמר לעבדו ולשלוהו מנין? [If] he told his servant or his agent, from where do we know [that he is] ?
[Therefore] the תורה says,

"For any word of transgression". על כל דבר פשע:

LESSON 162 (מד.) שיעור קסב

[If] he tipped the barrel etc. הטה את הקבית כו' :

אמר רבה, רבה said:

They did not learn this except if it broke, לא תנו אלא נשברה,

but if it soured, he must pay אבל החמיצה, משלם את כולה, for all of it.

What is the reason? מאי טעמא?

[Because] his arrows caused: גיהי דיהיה הוא דאהנו לה: it.

LESSON 163 (מד.) שיעור קסג

[If] he lifted it and took of it etc. הגביה ונטל הימנה כו' :

אמר שמואל, שמואל said:

"He took it" does not [mean] he actually לא נטל נטל ממך took it,

but as soon as he lifted it in אלא גיין שהגביהה ליסול order to take it,

although he did not take it. אע"פ (אף על פי) שלא נטל,

[Then] let us say that גימא קא סבר שמואל holds

[that] need not, שליחות יד אינה צריכה חסרון, [involve] loss!

I will tell you: Not so. אמרי, לא,

Here it is different, שאגני הקא,

because he is pleased דניחא ליה

that the whole barrel shall be דתיהני הא חבית כולה

a base to this רביעית. בסיס להא רביעית,

אמר ר"א, בעי רב אשי,

[If] he lifts up a purse הגביה ארנקי ליסול הימנה דינך, [in order] to take a דינר from it,

what [is the דינ] ? מהו?

Is it that wine is not safeguarded חמרא הוא דלא מינטר,

except with [other] wine, אלא אגב חמרא,

but a זוזא is safeguarded [by itself], אבל זוזא מינטר,

or perhaps, או דלמא

the safeguarding of a [whole] purse שאגני נטיריהא דארנקי is different

from the safeguarding of a [single] דינר? דינר מנטיריהא

[The question] stands. תיקו:

הדרן עלך המפקיד

LESSON 160 (מג.) שיעור קס

החשב לשלח יד בפקדון: פקדון [If] one intends to take a

בית שמאי אמרי, חייב [immediately] says: He is ב"ש [for אונסים] חייב.

And בית הלל אמרי, בית ב"ה says:

He is not חייב until he אינו חייב עד שישלח בו יד, actually takes it,

for [the פסוק] said: שנגאמר,

If he did not take the work אם לא שלח ידו במלכת העהו, [which] his friend [gave over to him].

[If] he tipped the barrel הטה את הקבית

and took a רביעית of it ונטל הימנה רביעית ונטברה, and [then] it broke,

he does not pay except for the אינו משלם אלא רביעית, רביעית.

[But if] he lifted it הגביהה

and took a רביעית of it and ונטל הימנה רביעית ונטברה, it broke,

he must pay its entire value. משלם דמי כולה:

LESSON 161 (מד.) שיעור קסא

From where are these words [known] ? מנהגי מילי??

For the רבנן learned: דתנו רבנן,

"For any word of transgression", על כל דבר פשע,

בית שמאי אמרי, בית ב"ש say:

[This] teaches that he is מלמד שחייב על המחשבה כמעשה, for intention as for deed.

And בית הלל אמרי, בית ב"ה say:

He is not חייב until he אינו חייב עד שישלח בו יד, actually takes it,

for [the פסוק] stated: שנגאמר,

If he did not take אם לא שלח ידו

the work [which] his friend [gave over to במלאכת העהו, him].

Said אמרו להו ב"ש לביה, בית הלל to בית שמאי

But hasn't [the פסוק] already stated, והלא כבר נאמר,

"For any word of transgression" ? על כל דבר פשע

אמרו להו ב"ה לבי"ש, [Whereupon] הלל בית ב"ש said to בית שמאי:

But hasn't [the פסוק] already stated: והלא כבר נאמר,

If he did not take אם לא שלח ידו

the work of his friend"! במלכת העהו,

If so, why did the תורה say, אי"כ (אם כן) מה תלמוד לומר,

"For any word of transgression" ? על כל דבר פשע?

For I could have [thought]: שיקול

I do not [know it] except of himself. אין לי אלא הוא

LESSON 155

שְׁעוֹר קְנָה (מג:)

Shall we [then] say that רבָּה דְאָמַר בְּגִיִּת שְׂמַאי? said as ב"ש?

רבָּה can say to you: אָמַר לְךָ רַבָּה,

In [the case of] increase [in price] בְּיַתֵּר

no one disagrees. כּוֹלֵי עֲלָמָא לָא פְּלִיגִי,

When do they disagree? כִּי פְּלִיגִי,

In [the case of] decrease [in price]. בְּחֶסֶר,

רבָּה בֵּית שְׂמַאי holds: ב"ש סְבַרִי,

רבָּה need not [involve] loss. שְׁלִיחַת יָד אֵינָה צְרִיכָה חֶסְרוֹן,

And when it decreases [in price], וְכִי חֶסֶר,

[it is] in his possession [that] it decreases. בְּרִשְׁוֹתָא דִּינִיהּ חֶסֶר,

רבָּה בֵּית הַלֵּל holds: וּב"ה סְבַרִי,

רבָּה need [involve] loss. שְׁלִיחַת יָד צְרִיכָה חֶסְרוֹן,

And when it decreases [in price], וְכִי חֶסֶר,

[it is] in the owner's possession [that] it decreases. בְּרִשְׁוֹתָא דְמַרְיָה חֶסֶר,

LESSON 156

שְׁעוֹר קְנָה (מג:)

But [then] that רבָּה said: אֵלָא הָא דְאָמַר רַבָּה,

רבָּה need not [involve] loss; שְׁלִיחַת יָד אֵינָה צְרִיכָה חֶסְרוֹן,

are we to say that רבָּה says as ב"ש? אֵלָא הָא דְאָמַר רַבָּה כְּב"ש,

But with what [sort of case] are we dealing here? אֵלָא הָכָא בְּמַאי עֲסָקִינוּ?

Such as, where he moved it כְּגוֹן שְׁטַלְסָלָה

[in order] to go up on it and bring [down] pigeons. לְהִבְרִיא עֲלֶיהָ גּוֹזְלוֹת,

And concerning a שׂוֹאֵל without [the owner's] knowledge, וּבְשׂוֹאֵל שְׂלֵא מְדַעַת

they disagree. קָא מִפְּלַגִּי,

רבָּה בֵּית שְׂמַאי holds: ב"ש סְבַרִי,

A שׂוֹאֵל without [the owner's] knowledge is a robber. שׂוֹאֵל שְׂלֵא מְדַעַת גּוֹזֵל חֶרֶב,

And when it decreases [in price], וְכִי חֶסֶר,

[it is] in his possession [that] it decreases. בְּרִשְׁוֹתָא דִּינִיהּ חֶסֶר,

רבָּה בֵּית הַלֵּל holds: וּב"ה סְבַרִי,

A שׂוֹאֵל without [the owner's] knowledge is [as any] שׂוֹאֵל. שׂוֹאֵל שְׂלֵא מְדַעַת שׂוֹאֵל חֶרֶב,

And when it decreases [in price], וְכִי חֶסֶר,

[it is] in its owner's possession [that] it decreases. בְּרִשְׁוֹתָא דְמַרְבָּה חֶסֶר,

LESSON 157

שְׁעוֹר קְנָה (מג:)

But [then] that רבָּה said: אֵלָא הָא דְאָמַר רַבָּה,

[if] it is broken of itself, אֵיפְתָּר מִמִּילָא,

he must pay a זָוָא. מְשַׁלֵּם זָוָא,

What is the reason? מַאי טַעְמָא?

Since, if it were in existence, כִּינּוּ דְאֵי אִיתָהּ

it would be returned to its owner as it is, הִדְרָא לְמַרְבָּה בְּעִינָא,

[therefore,] at the time that he לִיָּה שְׁתִּי דְקָא שְׁתִּי לִיָּה

or he breaks it, אוּ דְקָא פְּתַר לָהּ,

he robs it from him. קָא גָזַל מִיָּגִיָּה,

And we learned: וַיִּתְּנוּ,

All robbers must pay כָּל הַבְּזוּלְנִין מְשַׁלְּמִין

as at the time of the robbery. כְּשַׁעַת הַגְּזוּלָהּ,

[If] it is broken of itself, he אֵיפְתָּר מִמִּילָא מְשַׁלֵּם זָוָא,

must pay a זָוָא. מַאי טַעְמָא?

Now he hasn't done a thing הֲשַׁתָּא לָא עָבִיד לָהּ וְלָא מִיָּדִי,

For what are you אַמַּאי קָא מְחִיבַת לִיָּה?

For that time at which he robbed it! אַהֲרֵיא שְׁעַתָּה דְגְזוּלָהּ,

At that time it was worth a זָוָא הָא דְשׂוֹנְיָא,

LESSON 154

שְׁעוֹר קְנָה (מג:)

We learned: חֲבָנוּ,

רבָּה בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים,

[He must pay its value] as at the time of withdrawal. כְּשַׁעַת הוֹצָאָה,

What is [meant by] as at the time of withdrawal? מַאי כְּשַׁעַת הוֹצָאָה?

If we will say, אֵילִימָא

as at the time of withdrawal from הָעוֹלָם, מִן הָעוֹלָם,

and in what [case does רבָּה בֵּית הַלֵּל disagree]?, וּבְמַאי?

If in [the case of] decrease [in price] - אֵי בְּחֶסֶר

is then there one who says (לְמַאן דְאָמַר)? [such an opinion]?, מִי אֵיבָא לְמִיד (לְמַאן דְאָמַר)?

But we learned: וְהָא חֲבָנוּ,

All robbers must pay כָּל הַבְּזוּלְנִין מְשַׁלְּמִין

as at the time of robbery. כְּשַׁעַת הַגְּזוּלָהּ,

And if in [the case of] increase [in price], וְאֵי בְּיַתֵּר,

it is the same as רבָּה בֵּית שְׂמַאי. הִינּוּ ב"ש,

But clearly [it means] אֵלָא פְּשִׁיטָא,

as at the time of withdrawal מִבֵּית הַלֵּל, בְּעֵלִים,

from the owner's house. מִבֵּית הַלֵּל.

[If the treasurer of הקדש] המפקיד מעות אצל שולחני, keeps money [of הקדש] with a moneychanger; if bound up, אם צרוּרין,

he may not use them. לא ישתמש בהן,

Therefore, if he [the moneychanger] spent it, לפיכך אם הוציא, the מעל גזבר was not . לא מעל הגזבר,

And if they are loose, ואם מופרין, he may use them. ישתמש בהן,

Therefore, if he [the שולחני] spent it, לפיכך אם הוציא, the מעל גזבר was . מעל גזבר was .

And if you say that even if an ואי אמרת אפילו נאנסו, [הייב] happened to them [he is], why state, "[If] he spent it"? מאי איריא הוציא?

Even [if] he did not spend it, he אפילו לא הוציא נמק, should also [be חייב]. Said he to him: אמר ליה,

Such is the דין הוא הדין, even if he did not spend it. אע"ג (אף על גב) דלא הוציא,

And since he learned in the ואידי דתנא גישא הוציא, רישא that he spent it, he learns in the סיפא too that he סיפא הוציא: spent it.

LESSON 152 (מג.) שיעור קנב

[If] he [the שומר] takes the השולח יד בפקדון, פקדון; בית שמאי אומרים, say: בית ש"ס,

He is punished ילקה, with decrease and with increase. בחסר וביתר,

And the ב"ה say: ובית הלל אומרים, As at the time of taking out. בשעת הוצאה,

As at the time of summons. ר"ע אומר, says: בשעת התביעה:

LESSON 153 (מג.) שיעור קנב

רבא said: אמר רבא, [If] one stole האי מאן דגזל,

a barrel of wine from his colleague, חביתא דחמרא מתבבית, [which] originally was worth a זוזא

[and] now [when it was disposed of] it השתא שויה ארבעה, was worth four [זוזים];

[if after the price rise] he broke or פברה או שתגיה, drank it, משלים ארבעה,

אמר רב אסי אמר רב יהודה, ר"י said: [that] ר"א said Where [the money] was bound up and sealed, בצרוּרין ונתחמין, they learned this. שני,

רב מרי אמר, ר"מ said: בקשר משונה, [It was tied] with an unusual knot.

There are those who say: איבא דאמרי, ר"מ asked: בעי רב מרי,

What [about] an unusual knot? קשר משונה מאי? [The question] stands. תיקו:

LESSON 150 (מג.) שיעור קנ

[If] they are loose, he may use ישתמש בהן כו', them etc. מופרין, אמר רב הונא,

And even if an נאנסו happened to them [he is חייב]. והא אכרו קתגין,

[It is] as רבה[said]. For רבה said: דברבה, דאמר רבה, "They were stolen", [means] by נגנבו, בלסטיו מזוגין,

"They were lost", [means] אכדו, שטבעה ספינתו בים, that his ship sank in the sea. רב נחמן אמר,

[If] an נאנסו happened to them, [he is] not לא, [חייב]. אמר ליה רבא לר"נ,

לדידך דאמרת נאנסו לא, According to you who say that [he is] not [חייב] if an נאנסו happened to him; we see that he is not a שואל עליהו, שואל לא הגוי,

If he is not a שואל, אי שואל לא הגוי, שומר שטר נמי לא הגוי, he is also not a ש"ס .

Said he to him: א"ל (אמר ליה), This I admit to you [that he is a שומר לך, שוכר],

for since he [himself] benefits, he דהואיל ונהנה מהנה, he must confer benefit [to the owner]. בכהוא הנאה,

that if he should come across a דאי מתרמי ליה זבינא, purchase דאית בה ברוחא,

he can buy it therewith, זבו בהו, הגוי עליהו שומר שטר,

he becomes a ש"ס upon them. ש"ס

LESSON 151 (מג.) שיעור קנא

ר"ה asked of ר"נ: איתיגי רב נחמן לרב הונא,

And if he [the manager] tarried נְאִי דְשָׁחָא
 the amount [of time] to bring him שְׁיַעְזוֹר לְאַתְוִנִי לִיָּהּ ,
 [his own hops] וְלֹא אָיִיתִי לִיָּהּ ,
 and did not bring him [the hops],
 he [the שוֹמֵר] revealed his גַּלִּי אַבְעָתִיָּה דְנִיחָא לִיָּהּ ,
 mind that he was pleased [therewith]!
 [In this case] he did not tarry. בְּדִלָּא שָׁחָא ,
 Nevertheless, סוּף סוּף
 what loss is there? מַאי פְּסִידָא אֵיבָא?
 But he benefits thereby! וְהָא קָא מְשַׁרְשֵׁי לִיָּהּ ,
 Said רסבד"ר: א"ר (אָמַר רב) סמָא בְּגִיָּה וְרַבָּא ,
 The beer became sour. בְּהִנָּה שְׁיִכְרָא חֲלָא ,
 רב אָשִׁי אָמַר בְּגִיָּסִי ,
 ר"א said: [In this case] the hops
 were mixed with thorns.
 And he pays him the price of וּמְשַׁלֵּם לִיָּהּ דְמִי בִיָּסִי :
 thorny hops.

LESSON 148

שְׁעוֹר קמח (מג.)

[If] one keeps money with a הַמְפָּקִיד מְעוֹת אַצְל שׁוֹלְחָנִי ,
 moneychanger; אַם צְרוּרִין ,
 if bound up,
 he [the שוֹלְחָנִי] may not use them. לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹן ,
 Therefore, if they were lost, לְפִיכֹךְ אַם אָבְדוּ
 he is not responsible for them. אֵינוֹ חַיִּיב בְּאַחְרֵי־יִתּוֹן ,
 [If] they are lose, he may use them. מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹן ,
 Therefore, if they were lost, לְפִיכֹךְ אַם אָבְדוּ
 he is responsible for them. חַיִּיב בְּאַחְרֵי־יִתּוֹן ,
 [But if he kept them] with a בעה"ב , אַצְל בְּעַל הַבַּיִת ,
 whether they are bound up or גִּיּוֹ צְרוּרִין וְגִיּוֹ מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹן ,
 whether they are lose, לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹן ,
 he must not use them.
 Therefore, if they were lost לְפִיכֹךְ אַם אָבְדוּ
 he is not responsible for them. אֵינוֹ חַיִּיב בְּאַחְרֵי־יִתּוֹן ,
 A storekeeper [has the same דִּין] as חֲנֻנְיָ בְּעַל הַבַּיִת ,
 a בעה"ב .
 [These are] the words of רבֵי מַאִיר . דְּבַרֵי ר"מ ,
 ר' יְהוּדָה אָמַר ,
 says: ר' יְהוּדָה אָמַר ,
 A storekeeper is as a שוֹלְחָנִי . חֲנֻנְיָ בְּשׁוֹלְחָנִי :

LESSON 149

שְׁעוֹר קמט (מג.)

Because they are bound up מְשׁוּמִם דְּצְרוּרִין
 he may not use them? לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹן ?

Where there is no loss to the יתומים, דְּלֵיבָא פְּסִידָא דְנִתְמִי ,
 because they found the owner of דְּאִשְׁכַּחוּהוּ לְמַרְיָה דְחוֹרָא
 the ox
 and the יתומים took the money, וְשִׁקְלוּ יְתוּמֵי זַוְנֵי מִיָּגִיָּה ,
 [back] from him.
 But who is pleading? אֲלֵא מֵאֵן קָא טַעֲיוֹן ?
 The owner of the ox is pleading מַרְיָה דְחוֹרָא קַטְעִיו
 that he [the אפוסטרופות] should אֵיבְעִי לִיָּהּ לְאוּדוּעֹן ,
 have let him know.
 What should we have let him know? מַאי מוֹדְעִינוּ לִיָּהּ ?
 He knew מִיַּדַּע יַדַּע
 that it was a false sale! דְּמַקַּח טַעוּת הוּן ,
 [We are dealing here] with a middleman בְּסִפְסִירָא
 who buys from [one] here דְּזַבְּוּ מִהָכָא
 and sells to [another one] there. וּמְזַבְּוּ לְהָכָא ,
 Therefore he [the middleman] swears הִלְכֵן מְשַׁתְּבַע אִיהוּ
 that he didn't know [about the teeth] , דְּלֹא הָוֵה יָדַע ,
 and the oxherd must pay וּמְשַׁלֵּם בְּקָרָא
 at the cheap price of meat. דְּמִי בְּשַׁר בְּזוּל ,

LESSON 146

שְׁעוֹר קמו (מב:)

הָוֵה גְּבַרָא
 [There was] a certain man
 דְּאִפְקִיד בְּשׁוּחָא גְּבִי חֲבֵרִיָּה ,
 who kept hops with his friend
 הָוֵה לִיָּהּ לְדִינֵיהּ נְמִי
 who also had
 בְּרִיא דְכְּשׁוּחָא ,
 a pile of hops.
 א"ל (אָמַר לִיָּהּ) לְסַרְסִיָּה ,
 He [the שוֹמֵר] said to his
 manager:
 מַהֲאֵי רְמִי ,
 Toss [the hops] of this [pile into the beer] ,
 אַזְל רְמָא מֵאִדְנֵן ,
 [and] he went and tossed from the other
 [of the פקרוון].
 אָמַר רב עֲמָרָם ,
 Said ר"ע :
 הֵיכִי נְבִינֵנוּ דְיִגְיִי לְהָאֵי דִינָא ?
 How shall the judges judge this case?
 גִּימָא לִיָּהּ לְדִינֵיהּ ,
 Shall we say to him [the שוֹמֵר] ,
 גִּיל שְׁלִים ,
 "Go [and] pay".
 אָמַר ,
 He can say:
 אָנָּא אָמַרִי לִיָּהּ מַהֲאֵי רְמִי ,
 I said to him, "Toss [in] from
 this [pile]".
 גִּימָא לִיָּהּ לְסַרְסִיָּה ,
 Shall we say to his manager,
 גִּיל שְׁלִים ,
 "Go [and] pay".
 אָמַר , לֹא א"ל (אָמַר לִי) ,
 He can say: He didn't tell me,
 מַהֲאֵי רְמִי
 "You shall toss from this [one]
 וּמַהֲאֵי לֹא תִרְמִי .
 and you shall not toss from that [one]".

she would be more careful with them. **טַגִּי מִזְדַּהֲרָא בְּהוֹן**
 But, said **רַבָּא**: **אַלְא אָמַר רַבָּא**
 He must swear **מִשְׁתַּבֵּעַ אִיהוּ**
 that he gave over those **דְּהִנְהוּ זִגְוֵי אֶשְׁלַמְיִנְהוּ לְאִמְיָה**,
 monies to his mother,
 and his mother must swear **וּמִשְׁתַּבֵּעָא אִמְיָה**
 that those monies **דְּהִנְהוּ זִגְוֵי**
 she put in the closet **אוֹתְכִינְהוּ בְּקַרְטְלִיתָא**,
 and they were stolen. **וְאִיגְנוּב**
 And he is **פַּסוּר**.

with his friend. **בְּגִי חֲבֵרִיהּ**
 [When] he said to him, **א"ל (אָמַר לִיהּ)**
 "Give me my money", **הַב לִי זִוְזָאִי**
 he said to him [in answer], **א"ל (אָמַר לִיהּ)**
 "I don't know where I put them", **לָא יָדַעְנָא הִיכָא אוֹתְכִינְהוּ**
 [So] he came before **רַבָּא**, **אַתָּא לְקַמֵּיהּ דְּרַבָּא**,
 [who] said to him: **א"ל (אָמַר לִיהּ)**
 Every [plea of] "I don't know"
כָּל לָא יָדַעְנָא
 is a **פְּשִׁיעָה**, **פְּשִׁיעוּתָא הִיא**,
 go [and] pay. **זִיל שְׁלִים**

LESSON 144 (מב:) שְׁעוֹר קַמְד

[There was] a certain guardian of **הָהוּא אַפּוֹטְרוֹפָא דִּיחֲתָמִי**
 יתומים
 who bought an ox for those **דְּזָבְוּ לְהוּ תוֹרָא לִיחֲתָמִי**,
 יתומים
 and gave it over to an oxherd. **וּמְסָרִיהּ לְבִקְרָא**
 He [the ox] din't have any molars **לָא הָווּ לִיהּ בְּבֵי וְשִׁיגֵי**,
 and teeth
 to eat[with] **לְמִיכַל**,
 and he died. **וּמִית**
 Said **רַבִּיחַ**: **אָמַר רַבִּי בַר חֲמָא**
 How shall the judges **הֵיכִי נְדַבְּיִנּוּ וְנִיגֵי לְהָאִי דִּינָא?**
 judge this case?
 Shall we say to the **גִּימָא לִיהּ לְאַפּוֹטְרוֹפָא**,
 אפוטרופוס
 "Go [and] pay"; **זִיל שְׁלִים**
 he can say, "I gave it over to **אָמַר אָנָּא לְבִקְרָא מְסָרְתִיהּ**,
 the oxherd".
 Shall we say to the oxherd, **גִּימָא לִיהּ לְבִקְרָא**
 "Go [and] pay", **זִיל שְׁלִים**
 he can say, **אָמַר**
 "I stood him with the [other] **אָנָּא בְּהַדִּי תוֹרֵי אוֹקִימְתִיהּ**
 oxen
 [and] tossed him food. **אוּכְלָא שְׁבָאִי לִיהּ**
 I did not know that he didn't eat. **לָא הָרָה יָדַעְיָנּוּ דְלֹא אָכַל**

LESSON 143 (מב.) שְׁעוֹר קַמַּג
 [There was] a certain man **הָהוּא גְבַרְא**
 who kept money with his **דְּאַפְקִיד זִגְוֵי בְּגִי חֲבֵרִיהּ**
 friend.
 He [the **שׁוֹמֵר**] gave them to his **אֶשְׁלַמְיִנְהוּ לְאִמְיָה**
 mother
 and she put them in a closet, **וְאוֹתְכִינְהוּ בְּקַרְטְלִיתָא**,
 and they were stolen. **וְאִיגְנוּב**
אָמַר רַבָּא,
 said:
 How shall the judges judge **הֵיכִי נְדַבְּיִנּוּ וְנִיגֵי**
 לְהָאִי דִּינָא?
 this case?
 Shall we say to him [the **שׁוֹמֵר**]: **גִּימָא לִיהּ לְדִינִיהּ**
 "Go [and] pay", **זִיל שְׁלִים**
 he can say: **אָמַר**
 Whoever gives over for safekeeping, **כָּל הַמְּפָקִיד**
 על דעת אשתו **וּבְנָיו וְשׁוֹמֵר** may
 give it over to] his wife and children,
 he keeps it. **הוּא מְפָקִיד**
 Shall we say to his mother, **גִּימָא לָהּ לְאִמְיָה**,
 "Go [and] pay", **זִיל שְׁלִימִי**,
 she can say, **אָמַרְהּ**
 "He did not tell me **לָא אָמַר לִי**
 that they were not his own, **דְּלֹאוּ דִּינִיהּ נִינְהוּ**
 that I should bury them". **דְּאַקְבְּרִינְהוּ**
 Shall we say to him, **גִּימָא לִיהּ**,
 "Why did you not tell her?" **אַמַּאי לָא אָמַרְתְּ לָהּ?**
 He can say, "Surely **אָמַר כ"ש (כָּל שְׁבָנוּ)**
 If I told her that they are **דְּכִי אָמִינָא לָהּ דִּידִי נִינְהוּ**
 mine,

LESSON 145 (מב:) שְׁעוֹר קַמָּה

Let us see. **מְבַדֵּי**
 [Since] the oxherd was a **בְּקָרָא שׁוֹמֵר שְׁכַר דִּיחֲתָמִי הוּא**,
 יתומים **ש"ש**
 he should have carefully looked [to see **אִיבְעִי לִיהּ לְעִיּוּגֵי**,
 the ox was eating or not]!
 If there were a loss to the **אִי אִיכָא פְּסִידָא דִּיחֲתָמִי**,
 יתומים
 [it would be] even so. **הָבֵי נְמִי**
 [But] with what [sort of case] are we **וְהִכָּא גְמַאי עֲסָרְיָנוּ**,
 dealing here?

in order to cover it from the eye, מְשֻׁם אֵיבְסוּגֵי מְעִינָא ,
 we do not require 3 טפחים . לֹא גְעִינֵן ג' טַפְחִים ,
 And how much [is required] ? וְכַמָּה ?
 Said סיכרא of רפרם : אָמַר רַפְרָם מְסִיכְרָא ,
 A טפח . טַפַּח ,

LESSON 141 שְׁעוֹר קמא (מ.ב.)

[There was] a certain man הָהוּא גְבַרְא
 who kept some money with his friend, דְּאַפְקִיר זִיגֵי גְבִי חֲבֵרִיה ,
 [and] he [the שומר] put them אוֹתְבִינְהוּ
 in a hunters hut [made] of ערבות . בְּצַרְיָפָא דְּאוֹרְבָגִי ,
 [Then] it was stolen. אֵיגְנוֹב ,
 Said ר"י : אָמַר רַב יוֹסֵף ,
 Although with respect to thieves אע"ג (אף על גב) דְּלַעֲנֵן גְּנָבִי
 it is safeguarded, נְטִירוֹתָא הִיא ,
 [however] with respect to fire לַעֲנֵן נִירָא
 it is a פשיעה . פְּשִׁיעוֹתָא הִיא ,

[Hence,] the beginning was with a פשיעה הִנֵּה תְּחִלְתּוֹ בְּפְשִׁיעָה
 and the end was with an אונס , וְסוֹפוֹ בְּאוֹנָס ,
 [and therefore] he is חייב . חַיִּיב ,
 There are those who say: וְאֵיבָא דְּאַמְרֵי ,
 Although with respect to fire אע"ג (אף על גב) דְּלַעֲנֵן נִירָא
 it is a פשיעה . פְּשִׁיעוֹתָא הִיא ,
 [however] with respect to thieves לַעֲנֵן גְּנָבִי
 it is safeguarded. נְטִירוֹתָא הִיא ,
 And [when] the beginning is a פשיעה וְתְּחִלְתּוֹ בְּפְשִׁיעָה
 and the end an אונס , וְסוֹפוֹ בְּאוֹנָס ,
 he is פטור . פְּטוּר ,
 and the דין is וְהִלְכְתָּא ,
 [that when] the beginning [was] with a פשיעה תְּחִלְתּוֹ בְּפְשִׁיעָה
 and the end with an אונס , וְסוֹפוֹ בְּאוֹנָס ,
 he is חייב . חַיִּיב ,

LESSON 142 שְׁעוֹר קמב (מ.ב.)

[There was] a certain man הָהוּא גְבַרְא
 who kept money דְּאַפְקִיר זִיגֵי

that earth-stabbers are found, דְּשְׂכִיחֵי גְשׁוּשְׂאֵי ,
 there is no [way of] guarding them אִין לְהוּ שְׂמִירָה
 except [under] the roof-beams. אֶלָּא בְּשִׂמֵי קוֹרָה ,
 And nowadays, וְהָאֵי דְנָא
 that ceiling-breakers are found, דְּשְׂכִיחֵי פְרוּמְאֵי ,
 there is no [way of] guarding them אִין לְהֵם שְׂמִירָה
 except inbetween the [rows of] bricks אֶלָּא בֵּיגֵי אוֹרְבָגִי
 [of the wall]. אָמַר רַבָּא ,
 And שמואל admits [that it may be hidden] in a wall, וּמִוֹדָה שְׂמוּאֵל בְּבוֹתְלָן
 (or between the corners). (אֵי בְּמֵי גִיזֵי הַקְּרָנוֹת) ,
 And nowadays, וְהָאֵי דְנָא
 that wall-rappers are found, דְּשְׂכִיחֵי טְפוֹחְאֵי ,
 there is no [way of] guarding them אִין לְהוּ שְׂמִירָה
 except in the טפח nearest to the אֶלָּא בְּטַפַּח הַסְּמוּר לַקְּרָעָע
 ground, or in the טפח אוֹ בְּטַפַּח
 nearest to the roof-beams. הַסְּמוּר לְשִׂמֵי קוֹרָה ,

LESSON 140 שְׁעוֹר קמ (מ.ב.)

א"ל (אמר ליה) רב אחא בריה דרב יוסף said ראבדור"י
 לרב אשי , לְרַב אֲשֵׁי ,
 to רב אשי : וְרַב אֲשֵׁי :
 We learned there: וְהָמָּן הָנוּ ,
 חמץ שְׁנַפְלָה עָלָיו מְפוֹלֵת, חֲמֵץ עַל מַה שֶּׁנִּפְלָה עָלָיו מְפוֹלֵת,
 הרי הוא כמבוער , הֲרֵי הוּא כְּמִבּוּעָר ,
 רשב"ג אומר , רַשְׁבַּ"ג אָמַר ,
 כל שֶׂאִין הַקָּלֵב יָכוֹל כָּל שֶׂאִין הַקָּלֵב יָכוֹל
 לַחֲפֹט אַחֲרָיו, לְחַפֹּט אַחֲרָיו ,
 ויתגא , וְיִתְגָּא ,
 כמה תפישת הקלב? כַּמָּה תְּפִישַׁת הַקָּלֵב ?
 ג' טפחים , ג' טַפְחִים ,
 הקא מאי? הָקָא מַאי ?
 מי גְעִינֵן שְׂלִשָּׁה טַפְחִים [of טפחים [of
 cover] or not? אִין לֹא ?
 Said he to him: אָמַר לֵיה ,
 There, because of the smell, הָתָם מְשֻׁם רִיחָא
 we require 3 טפחים , גְעִינֵן ג' טַפְחִים ,
 [but] here [where it is put into the earth] הָקָא

that You will send a blessing
in the work of our hands.

[If] he began to measure,
he should say:

Blessed is He who sends a blessing
in this heap.

[But if] he measured and then
made the blessing,
it is a vain prayer,

because a blessing is not found,
not in a thing which is weighed,

and not in a thing which is measured,

and not in a thing which is counted,

but only in a thing

which is hidden from the eye,

for [the פסוק] said:

shall command the blessing
with you
in your hidden things.

LESSON 138

שמואל said:

There is no [way of] guarding
money
except in the ground.

רבא said:

And שמואל admits

that on ערב שבת at twilight

that the רבנן did not trouble him [to
bury it].

And if he tarried after מוצאי שבת

an amount [of time] to bury them,

and did not bury them,

he is חייב.

And if he [the מפקיד] is a
צורבא מרבנן,

he [the שומר] might have thought

that perhaps he needs
money for הבדלה.

LESSON 139

And nowadays

שֶׁתִּשְׁלַח בְּרָכָה

בְּמַעֲשֵׂה יָדַינִי,

הֲתַחִיל לְמֹד,

אוֹמֵר,

בְּרוּךְ הַשּׁוֹלֵחַ בְּרָכָה

בְּכַרֵּי הַזֶּה,

מִדַּר וַאֲחִ"כ (וְאַחַר כֵּן) גִּיבֵר,

הַרְי זֶה תְּפִילַת שְׁוֹא,

לְפִי שֶׁאֵינוֹ הַבְּרָכָה מְצוּיָה

לֹא בְּדָבָר הַשְּׂקוּל,

וְלֹא בְּדָבָר הַמְדוּד,

וְלֹא בְּדָבָר הַמְנוּד,

אַלֶּא בְּדָבָר

הַסְמוּי מִן הָעַיִן,

שֶׁנֶּאֱמַר,

יִצְו ה' אֲתָךְ אֶת הַבְּרָכָה

בְּאֲסָמְיָךְ

שְׁעוֹר קַלַּח (מ.ב.)

אֲמַר שְׁמוּאֵל,

כִּסְפִים אֵינוֹ לָהֶם שְׁמִירָה

אַלֶּא בְּקִרְעָה,

אֲמַר רַבָּא,

דְּמוֹדֵי שְׁמוּאֵל,

בְּעָרְבַ שְׁבַת בֵּין הַשְּׁמֶשׁוֹת,

דְּלֹא אֶסְתַּחֲוֵהוּ רַבְנָן,

וְאֵי שְׁהָא לְמוֹצְאֵי שְׁבַת

שְׁעוֹר לְמַקְבְּרֵינְהוּ,

וְלֹא קְבַרֵינְהוּ,

מְחַיֵּיב,

וְאֵי צוֹרְבָא מְרַבְּנָן הוּא,

סָבַר,

דְּלִמָּא מִיבְּעֵי לֵיהּ זִיגֵי לְאַבְדֵּלְתָּא

LESSON 137

The רבנן learned:

Whoever goes to measure his
granary
should say:

May it be Your will

השם אלקינו,

דְּהָאִידְנָא

שְׁעוֹר קַלוּ (מ.ב.)

וַאֲמַר רַבִּי יִצְחָק,

A person shall always
divide his money into three parts;

[investing] a third in land,

and a third in merchandise,

and a third ready in his hand.

וַאֲמַר רַבִּי יִצְחָק,

The blessing is not found

except in a thing that is hidden
from the eye,

for [the פסוק] said:

shall command the blessing
with you

in your hidden things.

[Those] of the ר"י of ישיבה
learned:

The blessing is not found

except in a thing

over which the eye does not rule,

for [the פסוק] said:

shall command the blessing
with you

in your warehouses.

שְׁעוֹר קַלוּ (מ.ב.)

ח"ר (תני רבנן)

ההולך למוד את גורנו,

אוֹמֵר,

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

ה' אֱלֹהֵינוּ,

אֲמַר קְרָא,

The פסוק said,

"And you shall bind up the money in your
hand",

although they are bound up,

they shall be in your hand.

And ר"י [also] said:

A person's money shall always
be

found in his hand,

for the פסוק says,

"And you shall bind up the money in your
hand".

LESSON 136

And ר"י [also] said:

A person shall always
divide his money into three parts;

[investing] a third in land,

and a third in merchandise,

and a third ready in his hand.

And ר"י [also] said:

The blessing is not found

except in a thing that is hidden
from the eye,

for [the פסוק] said:

shall command the blessing
with you

in your hidden things.

[Those] of the ר"י of ישיבה
learned:

The blessing is not found

except in a thing

over which the eye does not rule,

for [the פסוק] said:

shall command the blessing
with you

in your warehouses.

what do I need them for?

למה לי??

Because it is possible to refute it. משום דאיכא למפבך

One,

תרא

Why is a ש"ח [for יד שליחות יד]?

that you should not say:

שלא תאמר

Because he pays a double payment כפל משלם משלומי

It is sufficient that that which is deduced from the דין [of שואל] shall be as that from which it is deduced.

כיון לבא מן הדיו

when he pleads a [false] plea of theft. בטוען טענת גנב

להיות בנדון

And he who does not refute it ימאן ולא פהיר

And the other,

ואידך

holds, קבר

for that which we learned:

לכדתנא

[to be חייב for] the principal without a שבועה קרנא בלא שבועה

And the [present] כעה"ב [the שומר] shall [have] come to the דינים for a שבועה.

ונקרב בעל הבית אל האלהים

is a superior [responsibility] than, עדיפא מכתפילא בטבועה

לשבועה

paying כפל [only after a false] שבועה.

You say for a שבועה.

אתה אומר לשבועה

LESSON 132 שער קלב (מא:)

Or [perhaps] not so, but for judgement?

או אינו אלא לדיו

said: רבא אמר

[Therefore] was stated below

נאמרה שליחות יד למטה

need not have been said יד שליחות יד

and was stated above;

ונאמרה שליחות יד למעלה

not by a ש"ח לא בשומר חנם

just as there [it refers] to a שבועה

מה להלן לשבועה

and not by a ש"ש, ולא בשומר שכר

here too, to a שבועה.

אף כאן לשבועה:

and it could be inferred from a שואל. ותיתי משואל

And if a שואל ימה שואל

LESSON 134 שער קלד (מב.)

[If] one keeps money with his friend,

המפקיד מעות אצל חברו

who is using it with the owner's knowledge דלבעת בעלים קא עביד

[and] he bound them [in his cloth]

צרכו

is שליחות יד because of חייב

and slung them behind him,

והפשילן לאחוריו

ש"ח and a ש"ש; שומר חנם ושומר שכר

or he gave them over

או שמתרם

isn't it surely so [that he is חייב for שליחות יד]?

to his son and daughter [who were] קטנים

לבנו ולבתו הקטנים

[Then] why was it stated [by both of them]?

and locked [the door] before them,

ונצל בפניהם

One, תרא

[but] not properly,

שלא כראוי

to tell you לומר לך

he is חייב,

חייב

[that] need not, [involve] damage. שליחות יד

because he did not guard it the way שומרים [do].

שלא שימר בדרך השומרים

And the other, ואידך

And if he guarded it the way שומרים [do],

ואם שימר בדרך השומרים

that you should not say: שלא תאמר

he is פטור.

פטור:

It is sufficient that that which is deduced from the דין [of שואל] shall be as that from which it is deduced. כיון לבא מן הדיו להיות בנדון

Just as a שואל is פטור when the owners [are working for him], מה שואל בבועלים פטור

a ש"ח and a ש"ש also אף שומר חנם ושומר שכר

LESSON 135 שער קלה (לב.)

As for all [cases], it is well,

בשלמא כולהו

are פטור when the owners [are working for him]. בבועלים פטור

because he did not guard it the way שומרים [do].

שלא שימר בדרך השומרים

LESSON 133 שער קלג (מא:)

But [if] he bound them

אלא צרכו

And according to he who says ילמא דאמר

and slung them behind him-

והפשילן לאחוריו

that יד שליחות need [involve] damage, שליחות יד

what [else] should he have done?

מאי הנה ליה למיעבד?

these two [פסוקים] of שליחות יד הגי פתתי שליחות יד

אמר רבא said [that]

אמר רבא א"ר (אמר רבי) צחק

יד

It is derived from it.

ש"מ (ש"מ מ"ב),

שליחות יד need not [involve] damage.

שליחות יד אינה צריכה חסרון,

It can be proven

הספדים

LESSON 130

ש"מ קל (מא.)

that רב is the one who said

רב הוא דאמר,

And since רב holds

ומרב סבר,

שליחות יד אינה צריכה חסרון, need not [involve] damage.

[that] שליחות יד need [involve] damage, [that] שליחות יד need [involve] damage, לוי [must] hold

For we learned: דתנא,

[that] שליחות יד need not [involve] damage.

A shepherd who was grazing his flock

and he left his flock והניח עדרו

What is the reason of לוי?

מאי טעמא דלוי?

and came into the city. ויבא לעיר,

א"ר (אמר רבי) יוחנן משום ר' יוסי בן יהורכא, ר"י רבי יב"נ:

And [then] a wolf came and tore [a sheep away]

There is a difference in the שליחות יד

and a lion came and clawed [a sheep and ate it], ויבא ארי ודרס,

which was said by a ש"ש האמרה בשומר שחר,

he is פטור.

from the שליחות יד משליחות יד

[But] if he put his staff and bag upon it,

which was said by a ש"ח האמרה בשומר חנם,

he is חייב.

And I say באני אומר,

[that] it is not different. אינה משונה,

And why is it different? ומאי משונה?

לא תאמר שליחות יד should not have been said

Because he put his staff and bag on it,

by a ש"ש, בשומר שחר

he is חייב?

and it could be inferred from a ש"ח, ותיתי משומר חנם,

But he took them away! הוא שקלינהו,

And if a ש"ח ומה שומר חנם

אמר ר"נ אמר רבה בר אבון אמר רב, אמר רב נחמן that רב said that רב"א said:

who is פטור for theft and loss, שפטור בגנבה באגדה,

[This is a case] where they were still upon it.

is [nevertheless] חייב, שליחות יד, חייב, וכלה בה יד חייב,

And [even] if they were still upon it,

a ש"ש שומר שחר

what of it? מאי הני?

who is חייב for theft and loss, שחייב בגנבה באגדה,

But he didn't pull it! הוא לא משכה,

לא כל שגון, שליחות חייב, isn't it surely so [that he is חייב for theft and loss, חייב?]

ואמר רב שמואל בר רב יצחק אמר רב, ואמר רב רב"א said that רב"א had said:

[Then] for what דין? למאי הלכתא

[This is a case] where he smote it with a stick

did the תורה write it? בתכינהו בחמנא?

and it ran before him. ורצתה לפניו,

To tell you לומר לך,

[Nevertheless], he didn't damage it! והא לא חסרה,

שליחות יד does not need [involve] damage. שליחות יד need [involve] damage.

But isn't it derived from it ש"מ (ש"מ מ"ב), אלא לאו ש"מ (ש"מ מ"ב),

that he [רב] holds קסבר,

LESSON 131

ש"מ קלא (מא.)

שליחות יד אינה צריכה חסרון, need not [involve] damage!

And I say באני אומר,

[No.] Say: אימא,

that it is not different; אינה משונה,

He weakened her [by smiting] with the stick. שהכה ישא במקל,

as רבי א, who said: בר' אלעזר דאמר,

It can also be deduced, דיקא במי,

[The inferences] of this and that are one. דא ודא אחת היא,

for he learns דקתני,

Why is this and that one? מאי דא ודא אחת?

that he smote it with a stick. שהכה ישא במקל,

In what do they disagree?

במאי קמיפלגי?

[If] the owners designated a place for it, [the barrel], and he moved it and it broke;

יחדו לה הבועלים מקום,

In [whether when the שומר] takes [the object] he was keeping there need be damage [or not].

צריכה חסרון,

whether out of his hand

גיו מתוך ידו

The one who said [that he took it in order] to steal it, holds,

מאן דאמר לגזלה,

or whether after he put it down;

גיו משנה יחה,

that need [involve] damage, and the one who said

שליחות יד צריכה חסרון,

[if] for its need, he is

פטור.

[in order] to take it, holds,

לשלוח בה יד,

who said [that] we require the knowledge of the owners.

דאמר בעינו דעת בעלים,

that שליחות יד need not [involve] damage.

אינה צריכה חסרון,

If [according] to,

רבי עקיבא,

why state that they designated?

מאי איריא יחדו?

Even if they did not designate, [the] should [also] be the same.

He said that there is no question [about it].

There is no question if they did not designate [a place for it],

where it is not its place [for returning it];

but even if they designated [a place for it] too,

where it is its place,

we [nevertheless] require the knowledge of the owners.

בעינו דעת בעלים,

LESSON 127

שעור קכו (מא.)

ש asked:

מתקריף לה כב אשת,

Does he then learn that he took it?

מירי נטלה קתגי?

He learns that he moved it!

טלטה קתגי,

But, said ש,

אלא אמר כב אשת,

with what [sort of case] are we dealing here?

הכא במאי עסקינן,

such as, where he moved it, [the barrel,]

בגזון שטלטה,

[in order] to go up on it and bring [down] pigeons.

להביא עליה גזלות,

And he holds

וקא סבר,

that a שואל without the [owners] knowledge is a robber.

גזלן הני,

And all of it [the משנה] is as

וכולה רבי שמעאל היא,

and [in] the סיפא

וסיפא,

he put it down in a place

שהניחה במקום

which is not her place.

שאינה מקומה,

And רבי י' ?

ור' יוחנן?

"He put it down"

הניחה

implies in its place.

במקומה משמע,

LESSON 125

שעור קכה (מא.)

[Then] the רישא is [like] ר"י

רישא רבי שמעאל,

and the סיפא [like] רבי עקיבא

וסיפא ר"ע?

Yes,

אין,

for ר"י said:

דא"ר (דאמר רבי) יוחנן,

He who will explain [the משנה of] to me

מאן דמתרגם לי חבית

according to one ,

חנא פנא,

I will carry his garments after him

מובלגנא מאגיה בתריה

to the bath-house.

לבי מסותא,

explained it

פרגמא רבי יעקב בר אבא,

before רב:

קמיה דרב,

[This is a case] where he took it in order to steal it.

שנטלה על מנת לגזלה,

explained it

פרגמא ר' נתן בר אבא

before רב :

קמיה דרב,

LESSON 128

שעור קכח (מא.)

It was said: רב and לוי:

איממר, כב ולני,

One said:

חד אמר,

need [involve] damage [in order to be

שליחות יד צריכה חסרון,

and [the other one] said:

וחד אמר,

[This is a case] where he took it

שנטלה

in order to take [part of] it. יד, לשלוח בה יד,

LESSON 126

שעור קכו (מא.)

for its need, לצורכה ,
 he is פטור . פטור ,
 If it broke after he had put it down, אם משהניחה נשברה ,
 whether [he moved it] for his need or whether for its need, בין לצורכו בין לצורכה ,
 he is פטור . פטור ,
 [If] the owners designated a place for it, יחדו לה הבצלים מקום ,
 and he moved it and it broke, וסלטלה ונשברה ,
 whether out of his hand בין מאונך ידו
 or whether he had put it down; ובין משהניחה ,
 [if he moved it] for his need, he is חייב ; לצורכו חייב ,
 [if] for its need, he is פטור . פטור :

If we will say אי לימא
 that just as the buyer כי היכי דלוקח
 does not accept the floating waste, לא מקבל פקטים ,
 the מפקיד too מפקיד נמי
 does not accept the floating waste; לא מקבל פקטים ,
 [then] let [the שומר] say to him; ולימא ליה ,
 What shall I do with your פקטים להו? פקטים
 But, just as אלא , כי היכי
 the מפקיד must accept פקטים , פקטים
 the buyer too must accept פקטים . פקטים ,
 the buyer too must accept פקטים . פקטים ,

LESSON 121 (שעור קכא (מ:))

LESSON 123 (שעור קכג (מ:))
 Who is this [רישא of the חנא]? הא מני?
 It is ר"י רבי שמעאל היא ,
 who said: דאמר ,
 We do not require the knowledge of the owners, לא בעינן דעת בעלים ,
 For we learned: דתניא ,
 [If] one steals a lamb from the flock, הגונב סלה מן העדר ,
 or a סלע from a purse, וסלע מן הכיס ,
 to the place from which he stole it he shall return it. למקום שגנב יחזיר ,
 [These are] the words of ר"י . דברי רבי שמעאל
 ר"י says: רבי עקיבא אומר ,
 He must inform the owners. צריך דעת בעלים ,
 If ר"י , אי רבי שמעאל ,
 why state that they did not designate? מאי איירא לא יחדו ,
 Even if they designated [a place the דין דינא should] also [be the same]. יחדו נמי ,
 He said that there is no question [about it]. לא מיבעיא קאמר ,
 There is no question if they designated [a place for it], לא מיבעיא יחדו ,
 that it is its place [for returning it]; דמקומה היא ,
 but even if they did not designate [a place for it], אלא אפילו לא יחדו ,
 where it is not its place [for returning it], דלאו מקומה היא ,
 we do not require the knowledge of the owners. לא בעינן דעת בעלים ,

Does then the buyer have to accept the floating waste? ומי מקבל לוקח פקטים?
 But we learned: ודתניא ,
 ר"י אומר , says: רבי יהודה ,
 They did not say [that one must bear the loss due to] cloudy oil לא אמרו שמון עכור
 except the seller alone; אלא למוכר בלבד ,
 because the buyer accepts upon himself, שהרי לוקח מקבל עליו
 a לוג and a half of sediment, לוג וּמחצה שמים
 without פקטים! בלא פקטים ,
 [This is] no קשיא . לא קשיא ,
 There he gave him the money in תשרי, הא דיהיב ליה זוגי בתשרי
 and takes [the oil] from him in ניסן, וקא שקיל מיניה בניסן
 at the market price of תשרי, כי מדה דתשרי ,
 [while] here he gave him the money in ניסן, הא דיהיב ליה זוגי בניסן ,
 and takes it from him in ניסן, וקא שקיל מיניה בניסן
 at the market price of ניסן. כי מדה דניסן :

LESSON 122 (שעור קכב (מ:))

LESSON 124 (שעור קכד (מא:))
 [However] the סיפא says:

המפקיד חבית אצל חבירו ואלא יחדו לה בעלים
 and the owners did not designate for it
 a [particular] place, מקום ,
 and he, [the שומר], moved it and it broke, וסלטלה ונשברה ,
 If it broke out of his hand אם מאונך ידו נשברה ,
 [and he had moved it] for his own need, לצורכו ,
 he is חייב ; חייב ,

LESSON 118 שְׁעוֹר קִיחַ (מ:)

According to the words of the חכמים, לְדַבְּרֵי חֲכָמִים,
 it is forbidden to mix the sediment אָסוּר לְעַרְבֵי שְׁמָרִים,
 [with the oil].
 And that is the reason that he וְהִיּוֹנוּ טַעֲמָא דְלֹא מְקַבְּלִי,
 doesn't accept [the sediment],
 because he can say to him: דַּא"ל (דְּאָמַר לִיהּ),
 If you would have wanted to mix it up, אִי בְּעִית לְעָרוּבֵי
 would it then have been permitted to you? מִי לֹא עָרְבֵי לָךְ?
 Now too, הַשְׁתָּא נְמִי
 I will not accept it. לֹא מְקַבְּלִי לְנָא,

LESSON 119 שְׁעוֹר קִיט (מ:)

Said א"ל (אָמַר לִיהּ) כֵּךְ פְּפֹא לְאַבְנֵי, : אבִי ר"פ
 On the contrary, אַדְרָבָה,
 the סבֵרָא is the reverse. אִי פְּכֹא מְסַתְּבָרָא,
 According to the words of the חכמים, לְדַבְּרֵי חֲכָמִים,
 it is permitted to mix the sediment מוּתָר לְעַרְבֵי שְׁמָרִים,
 [with the oil].
 And that is the reason that he וְהִיּוֹנוּ טַעֲמָא דְלֹא מְקַבְּלִי,
 doesn't accept [the שמרים],
 because he can say to him: דַּא"ל (דְּאָמַר לִיהּ),
 Since you didn't mix it for me, מְדַלָּא עָרְבֵית לִי
 you have relinquished it to me. אַחוּלִי אַחֲלִית לִי,
 According to the words of ר"י לְדַבְּרֵי רַבִּי יְהוּדָה
 it is forbidden to mix in the sediment. אָסוּר לְעַרְבֵי שְׁמָרִים,
 And that is the reason that he must וְהִיּוֹנוּ טַעֲמָא דְמְקַבְּלִי,
 accept [the שמרים],
 for he can say to him: דַּאָמַר לִיהּ,
 If I wanted to mix it up אִי בְּעִי לְעָרוּבֵי
 it would not have been permitted לֹא שְׁהִי לִי לְעָרוּבֵי לָךְ,
 to me to mix them up for you.
 And you don't want to accept it. קְבוּלִי לֹא מְקַבְּלִיתָ,
 [I should] buy and sell [without profit] זְבוּן וְזַבְּוֹן
 and be called a businessman? תַּגְרָא אִיקְרִי?

LESSON 120 שְׁעוֹר קַכ (מ:)

We learned: תָּנָא,
 [Whether] one is a buyer אַחַד הַלּוֹקֵם
 or [whether] one is a מַפְקִיד,
 [the same דִּין applies] concerning floating לְפִקְטִים,
 waste.
 What is [meant by the same דִּין applies] מַאי לְפִקְטִים?
 concerning floating waste?

it is forbidden to mix in the sediment. אָסוּר לְעַרְבֵי שְׁמָרִים,
 According to the words of ר"י לְדַבְּרֵי רַבִּי יְהוּדָה
 it is permitted to mix in the sediment. מוּתָר לְעַרְבֵי שְׁמָרִים,
 And that is the reason that he must וְהִיּוֹנוּ טַעֲמָא דְמְקַבְּלִי,
 accept [the sediment];
 for he can say to him: דַּאָמַר לִיהּ,
 If I wanted to mix it in for you, אִי בְּעִי לְעָרוּבֵי לָךְ
 could I not have mixed it in for you? מִי לֹא עָרְבֵי לָךְ?
 [Therefore] now too, accept it! הַשְׁתָּא נְמִי קַבְּלִי,
 [But] he can say to him, וְלִימָא לִיהּ
 "If you would have mixed it up אִי עָרְבֵיתָ לִיהּ
 it could have been sold by me. הָיָה מְזוּבָן לִי,
 Now what shall I do with it? הַשְׁתָּא מַאי אָעֲבִיד לִיהּ?
 I cannot sell it separately!" לְחוּדָיָה לֹא מְזוּבָן לִי
 We are dealing with a בעה"ב
 who is pleased with clear [oil]. גְּבַעַל הַבֵּנוֹת עָסְקִינוּ
 דְנִיחָא לִיהּ בְּצִילָא,

LESSON 117 שְׁעוֹר קִיז (מ:)

[But] let him say to him: וְלִימָא לִיהּ,
 Since you did not mix it up for me מְדַלָּא עָרְבֵית לִי
 you have relinquished it to me!" אַחוּלִי אַחֲלִיתָ לִי,
 רבִּי יְהוּדָה לְטַעֲמֵיהּ follows his reasoning
 [which is] that he doesn't hold מחילה,
 For we learned: דְלִית לִיהּ מְחִילָה,
 If one sold him the yoke, מְכַר לוֹ אֶת הַצֶּמֶד,
 he did not sell him the oxen. לֹא מְכַר לוֹ אֶת הַבָּקָר
 If one sold him the oxen, מְכַר לוֹ אֶת הַבָּקָר
 he did not sell him the yoke. לֹא מְכַר לוֹ אֶת הַצֶּמֶד
 ר"י אָמַר, says: רַבִּי יְהוּדָה
 The money makes known [what was הַדָּמִים מוֹדִיעִין
 meant].
 How? בְּיַצֵּד?
 [If] he said to him: Sell me your אָמַר לוֹ, מְכוֹר לִי צֶמֶדְךָ
 yoke
 for two hundred זָוֹן . זָוֹן
 The thing is known הַדָּבָר יָדוּעַ
 that a yoke doesn't [sell] for שְׂאוּן הַצֶּמֶד בְּמֵאתָיִם זָוֹן,
 two hundred זָוֹן.
 And the חכמים say: וְחַכְמָא (בְּחֲכָמִים אֲמָרִים),
 The money is no proof. אִין הַדָּמִים רְאָיָה,

for the six [זרוזים , his cost],
 there remain twelve.
 [Then] deduct eight כוזזים
 for the sixth [of absorption]
 there remain four [כוזזים for his profit].
 But שמואל said:
 He who profits
 must not profit more than a sixth!
 There are the barrels and sediment.
 If so,
 [the profit] is more than a sixth!
 There is his trouble
 and the cost of the bung-maker.

א לוג and a half [for] sediment
 [and] א לוג and a half [for] absorption.
 אם היתה שמון מזוקק,
 אינו יוציא לו שמרים,
 אם היו קנקנים ישנים
 אינו יוציא לו גלע,
 ר"י אומר,
 אף המוכר שמון מזוקק לחבירו
 כל ימות השנה,
 הרי זה מקבל עליו
 לוג ומחצה שמרים
 למאה:
 [לוג] .

LESSON 115

שעור קטו (מ:)

If it was refined oil
 he may not deduct for sediment etc.
 But it is not possible
 that it [the barrel] didn't absorb!
 ר"נ said:
 They learned this [about barrels] lined with pitch.
 אביי said:
 You may even say that they are not pitch-lined,
 since they are loaded [fully absorbed], they are loaded.
 רבי יהודה said:
 Also [if] he sells refined oil to his friend
 [throughout] the whole year,
 he [the buyer] must accept upon himself
 a לוג and a half of sediment to למאה:
 a hundred [לוג].

LESSON 113 שעור קיג (מ.)

And they do not disagree.
 [This] מר [says] as it is in his place
 and [that] מר as it is in his place.
 In the place of מר [the קמא],
 they covered [the inside of wine barrels] with wax
 and it did not absorb more [than a sixth],
 [while] in the place of מר [רבי יהודה],
 they covered [them] with pitch
 and they absorbed more.
 If you wish I will say [another reason].
 [It is] because of the clay.
 This one [in the place of רבי יהודה] absorbed more
 and that one does not absorb more.

LESSON 116

שעור קטז (מ:)

אביי said:
 When you will find [the gist of the dispute you] will say
 [that] according to the words of רבי יהודה
 it is permitted to mix the sediment [with the oil],
 [and] according to the words of the חכמים

LESSON 114 שעור קיד (מ.)

In the place of ר"י
 they put forty-eight כוזזים
 in a barrel
 and a barrel went for six זוז .
 פריס רב יהודה
 שיטא שיטא בזוזא,
 כל פלתיו ושיטא
 [Now] deduct thirty-six [כוזזים]

Ten כורין .

A תגיי תנא קמיה דרב גחמון, ר"ג : learned before
 When were [these] words בדיא (במה דברים אמורים)? said?
 When he measured it to him out of שמוך לו ממוך גורנו his granary
 and returned it to him out of his והחזיר לו ממוך גורנו, granary.
 But if he measured it to him out אכל מנד לו ממוך גורנו of his granary
 and returned it to him out of his והחזיר לו ממוך ביתו, house,
 he may not take out for אינו יוציא לו חסרונות, decreases
 because it increases. מפגי שמוחירות,

LESSON 111

שעור קיא (מ.)

Said he to him: א"ל (אמר ליה),
 Are we then dealing with fools, וכי בשופטגי עסקינן,
 who give with a large measure דיהגי בכיילא רבה
 and take with a small measure? ושקלי בכיילי זוטא?
 Perhaps you are speaking of דלמא בימות הגורן קאמרת, the days of the granary.
 When were [these] words בדיא (במה דברים אמורים)? said?
 When he measured it to him in the שמוך לו בימות הגורן days of the granary
 and returned it to him in the והחזיר לו בימות הגורן, days of the granary.
 But [if] he measured it to him אכל מנד לו בימות הגורן in the days of the granary
 and returned it to him in the והחזיר לו בימות הגשמים, rainy season,
 he may not deduct for decrease אינו יוציא לו חסרון,
 because they increase. מפגי שמוחירות,
 Said א"ל (אמר ליה) רב פפא לאבני, : אביי to ר"פ
 If so, אי"כ (אם גון),
 the barrel ought to burst! לפקע ברא,
 It did happen הנה עו ברא
 and the barrel burst. ופקע ברא,
 If you wish I will say [that] אבע"א (אי בעית אימא),
 [they don't expand] because they are [packed] tight: משום איצצא:

LESSON 112

שעור קיב (מ.)

He may deduct [for decrease] a יוציא לו שתות לנין, sixth for wine.
 ר"י אומר, חומש, says: A fifth, יהודה
 He may deduct יוציא לו
 three שלשה לוגיו שמוך למאה, of oil to a hundred
 [לוג];

It was also learned likewise:

תניא נמי הגי

For flaxseed in capsules ולזבע פשתן בגבעוליו,
 and for unshelled rice, ולאורזו שאינו קלופ,
 three כור for a סאין .
 All [deductions] are according הפול לפי המדה וכי': to measure etc.
 It was learned: תנא,
 So it is for every כור for every
 and so it is for every year. וגו לכל שנה ושנה:

LESSON 109

שעור קט (מ.)

א"ר (אמר רבי) יוחנן גו נורי וכי': said: ריב"ן
 It was learned: תניא,
 They said to ר"י: אמרו לו לרבי יוחנן,
 Much of them are lost הרבה אובדות מהן,
 [and] much of them are scattered. הרבה מתפזרות מהן,
 It was learned: תנא,
 When were [these] words בדיא (במה דברים אמורים)? said?
 When he mixed them with his fruits שערבן עם פירותיו,
 אבל יחד לו קרו זנית, But if he designated a corner for him,
 he says to him, אומר לו,
 "Here is yours before you". הרי שלך לפניך,
 וכי עירבן עם פירותיו And if he did mix them with his fruits,
 what of it? מאי הרי?
 Let us see how much his own לפיחוי לדיביה כמה הוויין, was!
 [In this case] he supplied himself from במספיק מהם,
 [Then] let us see with how much he וליחוי כמה אספיק, supplied himself!
 He doesn't know דלא ידעי
 [with] how much he supplied himself. כמה אספיק:

LESSON 110

שעור קי (מ.)

ר"י אומר, אם היתה וכי': says: If it was etc. יהודה
 How much is a large measure? כמה מדה מרובה?
 אמר רבה בר בר חנה א"ר (אמר רבי) יוחנן, רבב"ח
 that ר"י said: that
 Ten כורין .
 We also learned likewise: תניא נמי הגי,
 How much is a large measure? כמה מדה מרובה?

from ב"ח

[who] said to him, "Divide [our פְּלוּג לִי, אָמַר לִיהּ) father's property] with me".

Said he [מְרִי] to him, "I don't know you".

[So] he came before ר"ח . אָתָּא לְקַמְיָה דְּרַב הֶסְדָּא ,

Said he to him: א"ל (אָמַר לִיהּ) ,

He said a proper [thing] to you, שְׁפִיר קָאָמַר לְךָ ,

for the פּוּסְטוּק says, שְׁנַאָמַר ,

"And יוֹסֵף recognized his brothers וַיִּבֶר יוֹסֵף אֶת אָחָיו

and they did not recognize him"; וְהֵם לֹא הִכִּירוּהוּ ,

which teaches מְלַמֵּד ,

that he had gone out without any mark of a beard שְׁיָצָא בְּלֹא תַתִּימַת זָקֵן

and came with the mark of a beard. וַיָּבֹא בַתַּתִּימַת זָקֵן ,

LESSON 104 שְׁעוֹר קַד (לֹט.)

He [therefore] said to him: Go א"ל (אָמַר לִיהּ) , וַיֵּל

bring witnesses that you are his brother. אֵי תִי סַהְדִי דְאַחִיָּה אָתָּה ,

Said he to him: I have witnesses אָמַר לִיהּ , אֵית לִי סַהְדִי

and they are afraid of him וְדַחְלֵי מִיגִיָּה ,

because he is a powerful man. דְּגַבְרָא אֱלִימָא הוּא ,

He [thereupon] said to him [to לְדִיּוּבִיהּ , אָמַר לִיהּ) ,

"You go [and] bring the witnesses וַיֵּל אֲנִי תִי סַהְדִי

that he is not your brother." דְּלֹא אַחִיךָ הוּא ,

Said he to him: Such is the דִּינָא קַבִּי ? א"ל (אָמַר לִיהּ) ,

[But] whoever wants to take out of his colleagues [possession]; it is upon him to [present] proof! הַמוֹצִיא מִתְּהִירוֹ עָלָיו הִרְאָיָה ,

He said to him: א"ל (אָמַר לִיהּ) ,

So will I judge you קַבִּי דִּינִינָא לְךָ

and all your powerful colleagues. וְלְכָל אֱלִימֵי דְתַבְרַנְךָ ,

Said he to him: Nevertheless, אָמַר לִיהּ , סוּף סוּף

the witnesses will come and not testify [truthfully]! אָתוּ סַהְדִי וְלֹא מַסְהִדִי ,

He said to him: א"ל (אָמַר לִיהּ) ,

Two [wrongs] they will not do. תְּרַמִּי לָא עֲבִדִי ,

LESSON 105 שְׁעוֹר קַה (לֹט.)

In the end witnesses came לְסוּף אָתוּ סַהְדִי

[and testified] that he is his brother. דְאַחִיָּה הוּא ,

in the hand of the [remaining] sister; בְּיַד וְאַחְתָּא ,

perhaps the old woman is dead דְלָמָא שְׁבִיבָא סְבַתָּא ,

and we do not permit a קָטוֹן מוֹרִידִין קְרוּב לְנַכְסֵי קָטוֹן relative to go down into the property of a קָטוֹן

Shall we [let] the property stay נוֹקְמִינָהּ לְנַכְסֵיהּ

in the hand of the child; בְּיַד דְיָנוּקָא ,

perhaps the old woman did not die דְלָמָא לָא שְׁבִיבָא סְבַתָּא ,

and we do not permit a קָטוֹן to go down וְאִין מוֹרִידִין קָטוֹן

into the property of a captive. לְנַכְסֵי שְׁבוּי ,

LESSON 102 שְׁעוֹר קַב (לֹט.)

Said אבִי : אָמַר אַבְי ,

Therefore הֲלַפְךָ ,

half is given to the [remaining] sister פְּלַגָּא יְהִבִּינָא לָהּ לְאַחְתָּא ,

and [for] the other half וְאִידַךְ פְּלַגָּא

we appoint a guardian מוֹקְמִינוּ לִיהּ אַפּוֹטְרוּפָּא

on behalf of the child. לְיָנוּקָא ,

רבא said: רַבָּא אָמַר ,

Since we appoint a guardian for half, מְגוּ דְמוֹקְמִינוּ אַפּוֹטְרוּפָּא לְפְּלַגָּא

we appoint him guardian מוֹקְמִינוּ לִיהּ אַפּוֹטְרוּפָּא

for the other half [also]. לְאִידַךְ פְּלַגָּא ,

In the end it was heard לְסוּף שְׁמַעוּ

that the old woman died. דְשְׁבִיבָא סְבַתָּא ,

Said אבִי : אָמַר אַבְי ,

We give a third to the sister פִּילְתָּא יְהִבִּינוּ לָהּ לְאַחְתָּא ,

and we give a third to the child. וְתִילְתָּא יְהִבִּינוּ לִיהּ לְיָנוּקָא ,

And [as for] the other third; וְאִידַךְ פִּילְתָּא ,

we give a sixth to the sister יְהִבִּינוּ בְּנָקָא לְאַחְתָּא ,

and [for] the other sixth וְאִידַךְ בְּנָקָא

we appoint a guardian מוֹקְמִינוּ לִיהּ אַפּוֹטְרוּפָּא לְיָנוּקָא ,

on behalf of the child. רַבָּא אָמַר ,

Since we appoint a guardian for a sixth, מְגוּ דְמוֹקְמִים אַפּוֹטְרוּפָּא לְבְּנָקָא ,

we also appoint a guardian מוֹקְמִינוּ בְּמֵי אַפּוֹטְרוּפָּא

for the other sixth. לְאִידַךְ בְּנָקָא ,

LESSON 103 שְׁעוֹר קַג (לֹט.)

There came a brother מְרִי בְרַ אִיֶּסַק אָתָּא לִיהּ אָתָּא

From [the statement of] ר"ה is implied that one cannot claim possession

of the property of a קטן even after he became a גדול.

And we did not say [that a relative may not manage property of a קטן] except for brothers on the father's side, but in [a case of] brothers on the mother's side, it doesn't matter to us.

And for brothers on the father's side we also did not say [this]

except for land, but in [a case of] houses

it doesn't matter to us.

And about land we also did not say [this] except when no deed of division was made,

but [if] a deed of division was made, there is a rumor to it.

[However,] it is not so.

There is no difference whether brothers on the father's side and no difference whether brothers on the mother's side, no difference whether land

and no difference whether houses,

no difference whether a deed of partition was made

and no difference whether no deed of partition was made, we do not permit them to go down.

LESSON 101 (לס:)

[There was] a certain old woman who had three daughters.

She and one daughter were taken captive

[and] of the other two daughters, one of them died

and left a child.

Said אב"י:

How shall we deal [with the old woman's property]?

Shall the property stay

LESSON 98 (לס.)

אמר רב יהודה אמר שמואל: [If] a prisoner is taken captive

and he left standing grain to be reaped, grapes to be cut,

dates to be cut off, [and] olives to be plucked,

he goes down into his property and appoints a guardian

and he reaps and cuts and cuts off and plucks.

And after that

we permit the next of kin to go down into his property.

And let a permanent guardian be appointed!

A guardian for adults

we do not appoint.

LESSON 99 (לס.)

אמר רב יהודה אמר שמואל: We do not permit a קטן to go down

into the property of a captive and a relative not into the property of a קטן

and a relative of a relative not into the property of a קטן.

We do not permit a קטן to go down into the property of a captive,

lest he will damage them.

And a relative of a relative not into the property of a קטן -

[this refers to] brothers on the mother's side.

[And a relative not into the property of a קטן;] since he does not protest

he [the next of kin] may claim possession of it.

LESSON 100 (לס.)

אמר רבא said:

[If] one spends expenditures

המוציא הוצאות

"And the seventh [year] you shall abandon it and leave it".

on his wife's property;

על נכסי אשתו,

A command of the King,

[whether] he spent much

הוציא הרבה

רסושים [means] willingly [abandoned],

and ate little,

ואכל קימץ,

for it is written,

[or he spent] little

קימץ

"The mother with the children were forsaken".

and ate much;

ואכל הרבה,

what he spent, he spent,

מה שהוציא הוציא

LESSON 95

שעור צה (ל.ט.)

and what he ate, he ate!

ומה שאכל אכל,

He learned:

But this is not alike [to the previous],

הא לא דמיא

And all of them

but to this (which we learned):

אלא להא (דתבן),

are evaluated as for an אריס.

[If] one spends expenditures

המוציא הוצאות

To what does this refer?

for the preoperty of his wife, a קטנה,

על נכסי אשתו קטנה,

If we will say to captives;

it is as though he spent it on another's property.

כמוציא על נכסי אחר דמי,

now that he is industrious and profits [thereby],

We see [therefrom]

אלמא,

[about] that which he improved

that since his mind is not at rest [about her property],

גינון דלא סמכא בעניה,

could there be any question?

the רבנן made a חקנה for him

פקינו ליה רבנן

But [it refers to] forsaken [property].

in order that he should not damage them;

כי היכי דלא לפסדינהו,

But he learned that we take them out of his hand!

here too,

הכא נמי,

But [it refers to] abandoned [property].

the רבנן made a חקנה for him

פקינו ליה רבנן

According to whom?

in order that he should not damage them.

כי היכי דלא לפסדינהו,

If we will say according to the רבנן,

LESSON 97

שעור צז (ל.ט.)

And all of them are evaluated as for an אריס.

וכולן שמיין להם באריס,

If according to רשב"ג,

And what does the

וכולן לאיתווי מאי? include? וכולן

but he said:

It includes that שמואל said: which שמואל said:

לאיתווי הא דאמר רב נתמן אמר שמואל,

I have heard that abandoned [property] is as [that of] captives!

[If] a prisoner is taken captive,

שבוי שנשבה,

[It is] as that of captives and not [as that of] captives.

we permit a next of kin to go down into his property.

מורידיו קרוב לנכסיו,

It is as that of captives

If he left voluntarily,

קצא לבעת,

in that we do not take it out of his hand;

we do not permit a next of kin to go down into his property.

אין מורידיו קרוב לנכסיו,

and not as that of captives,

And himself said:

רב נתמן דידיה אמר,

for there [in the case of]

A fugitive

בורח

he is industrious and profits [thereby]

is as a captive.

הרי הוא כשבוי,

and here

Because of what does he flee?

בורח מתחמ מאי?

we evaluate it for him as for an אריס.

If we will say because of the head-tax:

אלימא מתחמת כרגא,

LESSON 96

שעור צו (ל.ט.)

That is [as if he left] voluntarily.

הינו לבעת,

But he flees because of a murder.

אלא בורח מתחמת מרדיו,

And what is this different from that which we learned:

he is industrious הָרִי זֶה זָרִיז
 and profits [thereby]. וְנִשְׁכַּר ,
 And these are captive property: וְאֵלֵי הוּ נִכְסֵי שְׁבוּזִין ,
 [If] his father or his brother הָרִי שְׁהֵיָה אָבִיו אוֹ אָחִיו
 or one of his legators, אוֹ אָחֵד מִן הַמֹּרְיָשִׁין
 went to a land overseas, הִלְכוּ לָהֶם לְמַדִּינַת הַיָּם ,
 and they heard about them that they died. וְשָׁמְעוּ בָהֶן שָׁמַח ,

To teach מְלַמֵּד ,
 that their wives will seek to שְׁנִשְׁוֹתֵיהֶם מִבְּקָשׁוֹת לִיְנַטָּא ,
 marry וְאִיו מְנִיחוּ אוֹתוֹ ,
 and they will not be permitted, וְנִכְסֵי אָבִיהֶן רוֹצִים לִיְהַר
 and their children will want to go לְנִכְסֵי אָבִיהֶן ,
 down וְאִיו מְנִיחוּ אוֹתוֹ ,
 to their father's property, אָמַר רַבָּא ,
 and they will not be permitted! לִיְהַר וְלִמְכֹר תְּנֹן ,
 Said רבא: We learned [that it means] to go down
 We learned [that it means] to go down sell.

LESSON 93 שְׁעוֹר צג (לח:)

[if] one goes down into abandoned הַיֹּרֵד לְנִכְסֵי נְטוּשִׁים ,
 property, מוֹצִיאִין אוֹתוֹ מִיָּדוֹ ,
 we take it out of his hand. וְאֵלֵי הוּ נִכְסֵי נְטוּשִׁים ,
 And these are abandoned הָרִי שְׁהֵיָה אָבִיו אוֹ אָחִיו
 properties: אוֹ אָחֵד מִן הַמֹּרְיָשִׁין
 [If] his father of his brother הִלְכוּ לָהֶם לְמַדִּינַת הַיָּם ,
 or one of [his] legators וְלֹא שָׁמְעוּ בָהֶם שָׁמַח ,
 went to a land overseas, וְאָמַר רַבָּן בְּרַבּוֹ בְּמַלְיאַל ,
 and they did not hear about them that וְאָמַר רַבָּן בְּרַבּוֹ בְּמַלְיאַל ,
 they died. I heard

LESSON 91 שְׁעוֹר צא (לח:)
 There was [such] a case in הָיָה עוֹבְדָא בְּנַהְרֵדְעָא ,
 נהרדעה וּפְשָׁטָה רַב לְעֵשֶׂת
 and ר"ש resolved it מִהָא מַתְנִי' (מִתְנִיתָא) ,
 from this א"ל (אָמַר לִיה) רַב עֲמָרָם ,
 Said ר"ש to him: דְּלָמָא לִיְהַר וְלִמְכֹר תְּנֹן ?
 Perhaps we learned [that it א"ל (אָמַר לִיה) ,

means] to go down and sell? וְאָמַר רַבָּן בְּרַבּוֹ בְּמַלְיאַל ,
 He said to him: I heard
 Perhaps you are from הַיֹּרֵד לְנִכְסֵי רְטוּשִׁים
 פומבדיחא מוֹצִיאִין אוֹתוֹ מִיָּדוֹ ,
 where they insert an elephant וְאֵלֵי הוּ נִכְסֵי רְטוּשִׁים ,
 into the eye of a needle. הָרִי שְׁהֵיָה אָבִיו אוֹ אָחִיו
 But a comparison of their אוֹ אָחֵד מִן הַמֹּרְיָשִׁין
 wives [and their children] הִלְכוּ לָהֶם לְמַדִּינַת הַיָּם ,
 was learned [in the פסוק]; וְלֹא שָׁמְעוּ בָהֶם שָׁמַח ,
 just as there [they are] not [permitted וְאָמַר רַבָּן בְּרַבּוֹ בְּמַלְיאַל ,

to marry] at all, א"ל (אָמַר לִיה) ,
 so here too דְּלָמָא מִפּוּמְבַדִּיחָא אָתָּה ,
 [they are] not [permitted to take possession] דְּמַעֲיִלִין פִּילָא
 at all. בְּקוּפָא דְמַחְסָא ,

LESSON 94 שְׁעוֹר צד (לח:)

What are those different מַאי שְׁבָא הִנְךָ
 that he calls them דְּקָרוּ לְהוּ נְטוּשִׁים ,
 נטושים וּמַאי שְׁבָא הִנְךָ
 and what are these different דְּקָרוּ לְהוּ רְטוּשִׁים ,
 רטושים מַאי שְׁבָא הִנְךָ (דְּנִבְעַל כְּרִתוֹן) ,
 that he calls them נְטוּשִׁים דְּכִתְיָב ,
 means forcibly [abandoned], וְאִיו מְנִיחוּ אוֹתוֹ מִיָּדוֹ ,
 for it is written, וְלֹא עוֹד ,

LESSON 92 שְׁעוֹר צב (לח:)
 And whether [we permit] a relative to דְּתַנִּיא ,
 go down הַיֹּרֵד לְנִכְסֵי שְׁבוּזִין ,
 into the property of a captive אִיו מְנִיחוּ אוֹתוֹ מִיָּדוֹ ,
 is [a dispute] of וְלֹא עוֹד ,
 תנאים. אָלָא אָפִי' (אָפִילָב) שָׁמַע
 For we learned in a שְׁמַמְשִׁמְשִׁין דְּבִאִין ,
 ברייתא: וְקָבִים וְתַלְשִׁין וְאָכְל ,
 [If] one goes down into the property [that the owners] were coming nearer
 of a captive, וְאִיו מְנִיחוּ אוֹתוֹ מִיָּדוֹ ,
 we do not take it out of his hand. וְאִיו מְנִיחוּ אוֹתוֹ מִיָּדוֹ ,
 And not only that, וְאִיו מְנִיחוּ אוֹתוֹ מִיָּדוֹ ,
 but even if he heard וְאִיו מְנִיחוּ אוֹתוֹ מִיָּדוֹ ,

And ר"י [also] said

ואמר רב נתמז

that we do [permit] a next of kin to go down

מורידין קרוב

into the property of a captive.

לנכסי שבוי

Hence it is derived

אלא ש"מ (שמע מינה)

that they have two [separate] reasons.

הרי טעמי גינהו

It is derived from it.

שמע מינה

LESSON 89

שעור פט (לח:)

It was said:

אמר

If a prisoner was taken captive;

שבוי שנשבה

רב said:

רב אמר

We do not [permit] a next of kin to go down into his property;

אין מורידין קרוב לנכסיו

and שמואל said:

שמאל אמר

We do [permit] a next of kin to go down into his property.

מורידין קרוב לנכסיו

When they heard about him that he died;

בשמעו בו שמת

no one disagrees

כ"ע (פולי עלמא) לא פליגי

that we [permit] him to go down.

דמורידין

When do they disagree?

כי פליגי?

When they did not hear about him that he died.

בשלא שמעו בו שמת

רב said: We do not permit him to go down,

רב אמר אין מורידין

lest he will damage them.

דלמא מפסיד להו

And שמואל said: We do permit him to go down;

ושמואל אמר מורידין

since רב said:

רב אמר מר

We evaluate it for him as for an אריס

שימינו להו בפאריס

he will not damage them.

לא מפסיד להו

LESSON 90

שעור צ (לח:)

They asked:

מיתיבי

רבא אלעזר said:

רבא אמר

From the implication of that which the פסוק אמר, said,

"And my anger will be kindled and I will kill you",

והרה אפי והרגתי אתכם

I know that their wives will be widows

יודע אני שישותיהם אלמנות

and their children orphans.

ויבנהם יתומים

But why then does the פסוק say,

אלא מה ת"ל (תלמוד לומר)

"And your wives etc."?

והיו נשיכם וגו'?

LESSON 87

שעור פז (לח:)

From [the statement] of גמליאל נשמע, of רשב"ג is understood

That a next of kin is authorized to go down

דמורידין קרוב

into the property of a captive.

לנכסי שבוי

From the רבנן is understood

מדרבנן נשמע

that a next of kin is not authorized to go down

דאין מורידין קרוב

into the property of a captive.

לנכסי שבוי

And from what [do you deduce this]?

וממאי?

Perhaps,

דלמא

עד כאן לא קאמר רבנן שמעון בן גמליאל ר"ש until now ר"ש did not say [so]

[except] here,

הכא

only because

אלא משום

the principal is being destroyed,

דקא בליא קרנא

but there [in the case of the captive]

אבל התם

it can indeed be that we don't permit him to go down.

הכי נמי דאין מורידין

And until now the רבנן did not say so,

ועד כאן לא קאמרי רבנן

[except] here,

הכא

only [because it is] either as ר"כ

אלא אי ברב פהנא

or as רנב"י

אי ברב נתמז בר צחק

but there,

אבל התם

it can indeed be that we authorize him to go down.

הכי נמי דמורידין

LESSON 88

שעור פח (לח:)

Do you mean to say

למימא?

that they have two [separate] reasons? דתרי טעמא גינהו

But ר"י said that שמואל אמר שמאל, שמואל had said:

The הלכה is as ר"ש ב"ג, ר"ש בן גמליאל

And שמואל [also] said

ואמר שמואל

that we do [permit] a next of kin to go down into the property of a captive

Isn't it because

לאו משום

it is one reason [for both]?

דחד טעמא הוא

No.

לא

They have two [separate] reasons.

תרי טעמי גינהו

Thus too is the סברא.

הכי נמי מסתברא

For רבא אמר ר"י had said:

דאמר רבא אמר רב נתמז

The הלכה is as the words of the חכמים

הלכה כדברי חכמים

LESSON 85

שְׁעוֹר פֶּה (לח:)

And the חכמים say:

בַּחֲכָמִים אוֹמְרִים ,

And the חכמים say:

וְחַכְמֵי (בַּחֲכָמִים אוֹמְרִים) ,

He makes a remedy for them

עוֹשֶׂה לָהֶם פִּקְנָה

He makes a remedy for them

עוֹשֶׂה לָהֶם פִּקְנָה

and sells them at ב"ד .

וּמוֹכְרָן בְּבֵית דִין ,

and sells them at בית דין .

וּמוֹכְרָן בְּבֵית דִין ,

And when he sells them,

וּכְשֶׁהוּא מוֹכְרָן ,

What remedy does he make for them?

מַאי פִּקְנָתָא עָבִיד לְהוּ ?

he must sell them to others

מוֹכְרָן לְאַחֵרִים

ר"א said:

אָמַר רַב אֲשֵׁי ,

and he must not sell them to himself. וְאֵינוֹ מוֹכְרָן לְעַצְמוֹ ,

For the barrels.

לְקַנְקָנִים ,

Similarly,

כְּיוֹצֵא בּוֹ ,

In what do they disagree?

בְּמַאי קָמִי פְּלִגְיָ ?

the צדקה collectors,

גְּבָאֵי צְדָקָה ,

One מר holds:

דְּמַר סָבַר ,

at a time

בְּזַמַּן

They cared for a large loss,

לְהִפְסֵד מְרֻבָּה חֲשִׁשׁוּ ,

when they have no poor to whom to divide [the money] ,

[but] they did not care for a small loss.

לְהִפְסֵד מִדְּעֵט לֹא חֲשִׁשׁוּ ,

must exchange [copper coins] to others

פוֹרְטִיּוֹ לְאַחֵרִים

And [the other] מר holds:

דְּמַר סָבַר ,

and must not exchange them to themselves. וְאֵינוֹ פוֹרְטִיּוֹ לְעַצְמוֹ ,

Even for a small loss

אֲפִילוּ לְהִפְסֵד מִדְּעֵט

The collectors for the public kitchen,

גְּבָאֵי פִּמְחֵי ,

they also cared:

בְּמִי חֲשִׁשׁוּ :

at a time when they have no poor to whom to divide [the food] ,

מוֹכְרִיו לְאַחֵרִים

LESSON 86

שְׁעוֹר פֶּה (לח:)

and must not sell it to themselves.

וְאֵינוֹ מוֹכְרִיו לְעַצְמוֹ ,

רשב"ג אוֹמַר ,

He shall sell them at ב"ד ,

בְּבֵית דִין ,

because it is like returning an אבירה

מִפְּגִי שֶׁהוּא כְּמִשְׁבֵּיב אֲבִירָה

He learns, however,

קָטְגִי מִיָּהָת ,

to [its] owners.

לְבַעֲלֵים :

fruits, and they became rotten.

פִּירוֹת וְהִרְקִיבוּ ,

It was said:

אֲתָמַר ,

Isn't it

מַאי לָאוּ ,

רבי אבא ברבי יעקב א"ר (אמר רבי) יוחנן said in the name of ר"י:

even more than the normal rate of loss?

אֲפִילוּ יֵתֵר מִכְּבִּי חֲסְרוֹנוֹ ?

The הלכה is as רשב"ג , רבן שמעון בן גמליאל

No.

לֹא ,

And רבא said in the name of ר"נ :

וְרַבָּא אָמַר רַב נַחֲמָן ,

At the normal rate of loss.

בְּכְבִּי חֲסְרוֹנוֹ ,

The הלכה is as the words of the חכמים .

הֵלְכָה בְּדַבְרֵי חֲכָמִים ,

But, wine and it soured;

וְהָאֵין וְהִתְחַמְיָז ,

But רבי י' already said it

וְהָאֵין אָמַר ר' יוֹחָנָן

oil and it became rotten;

שֶׁמֶן וְהִבְאִישׁ ,

one [other] time

חֲדָא זְמַנָּא ,

honey and it soured;

דְּבַשׁ וְהִדְבִּישׁ ,

For רבנ"ה said that ר"י said:

דְּאָמַר רַבָּה בַר בַּר חֲנָה א"ר (אמר רבי) יוחנן

are [damaged] more than the normal rate of loss!

זֵיתֵר מִכְּבִּי חֲסְרוֹנוֹ נִינְהוּ ,

Wherever

כָּל מְקוֹם

Those are different.

שְׂאֵגֵי הַגִּי ,

רבנ"ג learned

שֶׁשְׁנֵהוּ רַבּוֹ שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל

Since they stand [at that stage], they stay [that way].

כִּינּוֹ דְקָם , קָם ,

in our משנה ,

בְּמִשְׁנֵינּוּ ,

Oil and it became rotten;

שֶׁמֶן וְהִבְאִישׁ ,

the הלכה is as he [says] ,

הֵלְכָה כְּמִוְתוֹ ,

honey and it soured;

דְּבַשׁ וְהִדְבִּישׁ ,

except for ערב , and צידן

חִזְזוּ מִעֲרַב וְצִידָן

for what are they fit?

לְמַאי תְּזוּ ?

and ר"א !

וְרַאֲיָה אֲחֵרוֹנָה ,

Oil is fit for leather-workers

שֶׁמֶן תְּהִי לְגַלְדָּאִי ,

It is [a dispute of] אמוראים

אֲמוֹרָאֵי נִינְהוּ

[and] honey

דְּבַשׁ

concerning [the statement] of רבי י' יוחנן .

וְאֵלֵיבָא דְר' יוֹחָנָן .

for the scabs of camels.

לְכַתִּישָׂא דְגַמְלֵי ,

LESSON 84

שְׁעוֹר פֶּה (לח:)

He learns, however,

קָטְגִי מִיָּהָת ,

fruits, and they became rotten.

פִּירוֹת וְהִרְקִיבוּ ,

Isn't it

מַאי לָאוּ ,

even more than the normal rate of loss?

אֲפִילוּ יֵתֵר מִכְּבִּי חֲסְרוֹנוֹ ?

No.

לֹא ,

At the normal rate of loss.

בְּכְבִּי חֲסְרוֹנוֹ ,

But, wine and it soured;

וְהָאֵין וְהִתְחַמְיָז ,

oil and it became rotten;

שֶׁמֶן וְהִבְאִישׁ ,

honey and it soured;

דְּבַשׁ וְהִדְבִּישׁ ,

are [damaged] more than the normal rate of loss!

זֵיתֵר מִכְּבִּי חֲסְרוֹנוֹ נִינְהוּ ,

Those are different.

שְׂאֵגֵי הַגִּי ,

Since they stand [at that stage], they stay [that way].

כִּינּוֹ דְקָם , קָם ,

Oil and it became rotten;

שֶׁמֶן וְהִבְאִישׁ ,

honey and it soured;

דְּבַשׁ וְהִדְבִּישׁ ,

for what are they fit?

לְמַאי תְּזוּ ?

Oil is fit for leather-workers

שֶׁמֶן תְּהִי לְגַלְדָּאִי ,

[and] honey

דְּבַשׁ

for the scabs of camels.

לְכַתִּישָׂא דְגַמְלֵי ,

there is [considerable time] before [decrease] at more than the normal rate of loss.

לְקַמְיָהּ הוּא דְהוֹיָא יֵתֵר מִמְּדַי חֲסָרוֹנוֹ

when there is their normal rate of loss, he said it. But, [a man] wants a קב of his own

בְּכַדֵּי חֲסָרוֹנוֹ קָאָמַר וְהָא רֹוּחָהּ בְּקַב שְׁלוֹ

[Therefore] if the בעל הכיח made them and מעשר on [fruits of] another place, before they are [decreasing]

אֵי עֲבִיד לְהוּ בַעֲהִיב תְרוּמָה וּמַעְשָׁר עַל מְקוּם אַחֵר מִקַּמְיָהּ דְהוּוּ לְהוּ

more than nine קבים of his friend, he said!

מִתְשַׁעֵבָה קְבִיו שְׁל תְּבִירוֹ קָאָמַר

at more than their normal rate of loss, he [already] made them [מעשר and תרומה].

[It is] merely an exaggeration.

גַּוְזָמָא בְּעֵלְמָא

LESSON 80

שְׁעוֹר פ (ל.ח.)

Therefore, when they are [decreasing] at more than the normal rate of loss, let us sell them to כהנים for the price of תרומה.

They asked:

מִי תִיבִי

Therefore the בעל הכיח may make them and מעשר on [fruits of] another place. And let us be afraid

לְפִיכֵךְ בַעֲהִיב עוֹשָׂה אִתּוֹ תְרוּמָה וּמַעְשָׁר עַל מְקוּם אַחֵר וְלִיחוּשׁ

LESSON 82

שְׁעוֹר פב (ל.ח.)

And רנב"י holds [that] more than their normal rate of loss does happen.

וְרַב נַחֲמָן בַּר יִצְחָק סָבַר יֵתֵר מִמְּדַי חֲסָרוֹנוֹ מְשַׁבַּח שְׂכִיחַ

at more than their normal rate of loss, and he [the שומר] sold them, and he [the owner] is eating !

יֵתֵר מִמְּדַי חֲסָרוֹנוֹ וְנִזְבְּנִינְהוּ וְקָא אָכִיל טְבָלִים

And when they do become [less], they become [less] immediately.

וְכִי הוּוּ לְהוּ לְאַלְתֵּר הוּא דְהוּוּ לְהוּ

[That they should lose] more than their normal loss, does not happen.

יֵתֵר מִמְּדַי חֲסָרוֹנוֹ לֹא שְׂכִיחַ

And if you say that we should sell them, there are times

וְאֵי אָמַרְתָּ נִזְבְּנִינְהוּ זִימְנִין

And what if it does happen, we sell it?

וְאֵי מְשַׁתְּבַחֵי מַאי מִזְבְּנִינּוּ לְהוּ?

when he will sell them early.

דְּאִגְרִים וּמִזְגִּין לְהוּ

And let us be afraid

וְלִיחוּשׁ

And when the בעה"ב makes them and מעשר on [fruits of] another place, he does not know that it was sold,

וְכִי עֲבִיד לְהוּ בַעֲל הַבַּיִת תְרוּמָה וּמַעְשָׁר עַל מְקוּם אַחֵר לֹא יָדַע דְּנִזְבְּנָא

perhaps the בעה"ב made them and מעשר on [fruits of] another place!

שְׂמָא עֲשָׂאוּ בַעַל הַבַּיִת תְרוּמָה וּמַעְשָׁר עַל מְקוּם אַחֵר מְזַבְּנִין בְּמִי

and so eats טבל.

וְקָא אָכִיל טְבָלִים

to כהנים for the price of תרומה we sell them.

לְכַהֲנַיִם בְּדַמֵּי תְרוּמָה מִזְבְּנִין לְהוּ

LESSON 83

שְׁעוֹר פג (ל.ח.)

They asked: [If] one keeps fruits with his friend and they became rotten; wine, and it soured; oil, and it became rotten; honey, and it soured; he [the שומר] shall not touch them.

מִי תִיבִי הַמְּפָקִיד בְּיַד אַחַד חֲבֵירָיו וְהִרְקִיבוּ וְהִתְחַמְּצוּ וְהִתְבַּיְשׁוּ וְהִתְדַבְּשׁוּ הֵרִי זֶה לֹא יִגַּע בָּהֶן

And according to רנב"י too let us sell them to כהנים for the price of תרומה ! They disagree in this; רנב"ה holds that more than their normal rate of loss does not happen at all.

שְׁעוֹר פא (ל.ח.)

LESSON 81

[These are] the words of רבי מאיר

דְּבַרֵּי ר"מ

And [in the rare instances] when it does happen,

וְכִי מְשַׁתְּבַח

We are afraid קַיִשׁוֹנָן ,
perhaps the מַפְקִיד made them שְׂמָא עֲשָׂאן הַמְּפָקִיד
מעשר and תרומה תְּרוּמָה וּמַעְשָׂר
on [fruits he has in] another place. עַל מְקוֹם אַחֵר ,

And so [it is with] two כְּלִים , וְגוֹ שְׁגִי גְלִים ,
one worth a hundred [זוז] אֶחָד זֶפֶה מִנָּה
and one worth a thousand זוז etc: ' כִּי זוז אֶחָד זֶפֶה אֶלְף
And [both cases] are needed. וְצָרִיכָא ,

LESSON 78

שְׁעוֹר עַח (לח.)

They asked: מִתִּיבֵי ,
[If] one keeps fruits with his friend, הַמְּפָקִיד תְּרוּמָה אֶצְל תְּבִירוֹ ,
he shall not touch them. הֲרֵי זֶה לֹא יַגַּע בָּהֶן ,
therefore לְפִיכָן
the בעה"ב may make them בַּעַל הַבַּיִת עוֹשֶׂה אוֹתָן
and מעשר on [fruits of] another place. תְּרוּמָה וּמַעְשָׂר עַל מְקוֹם אַחֵר ,
According to ר"כ it is well. בְּשִׁלְמָא לְרַב פְּהֵנָא ,

For if he would let us hear דְּאִי אֲשַׁמוּעִינוּ הֵן קְמִיתָא ,
that first [case only], that first [case only] ,
[I would say] in that case do the בְּהֵיא קְאָמְרֵי בְּבִנּוּ ,
say [thus], [I would say] in that case do the
because there is no loss [involved], מְשוּם דְּלִיכָא פְּסִידָא ,
but in this [latter case] אַבְל בְּהָא
where there is a loss [in the דְּאִיכָא פְּסִידָא דְּגָדוֹל ,
breaking] of the larger [כלי] ,
I would say that they are אימא מודו ליה לר' יוסי ,
רבי י' to מודה .
And if this [latter case alone] would וְאִי אֲתַמַּר בְּהָא ,
have been stated.
[I would say] in this [case] בְּהָא קְאָמַר ר' יוסי ,
רבי י' says [thus] ,
but in that [first case] אַבְל בְּהֵן ,

That is why he learns לפיכך . הֵינּוּ דְקָתְגִי לְפִיכָן ,
But according to רנב"י , אֵלָא לְרַב נַחְמָן בְּרִי דְצַחֲקָא ,
what is [the meaning of] לפיכך ? מַאי לְפִיכָן ,
He [means to] say thus: הֲכִי קְאָמַר ,
Now that the רבנן said הֲשַׁתָּא נְאֻמִּיר בְּבִנּוּ
[tha] we shall not sell them לָא נִזְבְּגִין ,
because we are afraid [that the owner made them דְּחִי שְׁיִנּוֹן ,
תרומה] ,
therefore לְפִיכָן ,

I would say that he is מודה to the רבנן .
[Therefore both] are needed. צָרִיכָא ,
But the reason of ר"י וְהָא טַעְמָא דְרַבִּי יוֹסִי
is because of the deceiver's loss! מְשוּם הַפְּסֵד הַרְמָאֵי הוּא ,
But both are needed אֵלָא תְּרַבְּנִי הוּוּ לְרַבְּנָן אִי צְטְרִיר ,
according to the רבנן
and he learns [a case of] not only וְלֹא זֹו אַף זֹו קָתְגִי :
this but even this.

LESSON 79

שְׁעוֹר עַט (לח.)

רבנ"ח said אָמַר רַבָּה בְּרַבִּי חֲנָה
[that] ר"י said: א"ר (אמר רבי) יוחנן,
The dispute [in the משנה is only] מַחְלוּקָתָא ,
when there is their normal rate of loss, דְּכִתְבֵי חֲסָרוֹנָן ,
but more than their normal rate אַבְל יוֹתֵר מִכְּדֵי חֲסָרוֹנָן ,
of loss;
all say that he must sell them at דְּבִי הַכֹּל מוֹכְרָן בְּבִי ,
בית דין
On רנב"י אֲדַרְבֵּי נַחְמָן בְּרִי דְצַחֲקָא
he certainly disagrees; וְבִיאֵי פְּלִיגָא ,
[but] on ר"כ , אֲדַרְבֵּי בְּהֵנָא
must we say he disagrees [too] ? מִי לִימָא פְּלִיגָא ,

LESSON 76 (לח.) שְׁעוֹר עו
הַמְּפָקִיד תְּרוּמָה
אֶצְל תְּבִירוֹ ,
אֶפִּילוּ הֵן אֲבִידִין ,
לֹא יַגַּע בָּהֶן ,
רשב"ג אומר , says: רבון שמעון בן גמליאל
מוכרו בפני ב"ד , בית דין ,
He must sell them before
because it is like returning an אַבְיָדָה ,
אבידה
to [its] owners. לְבַעְלֵיהֶם :

LESSON 77

שְׁעוֹר עז (לח.)

What is the reason? מַאי טַעְמָא ?
Said ר"כ : אָמַר רַב כְּהֵנָא ,
A man wants a קב of his own אָדָם רוֹצֵה בְּקַב שְׁלוֹ
more than nine קבים of his friend, מִמְּשַׁעָה קְבִים שְׁל תְּבִירוֹ ,
And רנב"י said: וְרַב נַחְמָן בְּרִי דְצַחֲקָא אָמַר ,

What is the reason?
Said ר"כ :
A man wants a קב of his own
more than nine קבים of his friend,
And רנב"י said:

that if he says to two [people],

"I robbed one of you of a מנה

and I don't know which one of you etc."

To whom does he admit?

(Isn't it) to עקיבא רבי with whom he disagrees!

LESSON 73

שְׁעוֹר עַג (לז:)

And from where [do you know]

that it is [a case of] שמא and שמא?

One [reason is]

that he doesn't learn

[that] they demand of him,

and furthermore,

he learned:

This one says, "I don't know",

and that one says, "I don't know"!

But we already established it [as a case]

where he had come to get out of [punishment] by Heaven.

LESSON 74

שְׁעוֹר עַד (לז:)

Did then רבא say

that all [in two] bundles

he [the שומר] should have been careful?

But רבא said,

and there are those who say ר"פ :

All admit

[in a case] where two kept [sheep] with a shepherd; that the shepherd places [them] between them and departs!

He said to him:

There [it is a case]

where they kept [them] in the shepherd's flock without his knowledge.

LESSON 75

שְׁעוֹר עַה (לז:)

בְּאוֹמְרֵי לְשֹׁנַיִם,

גְּזוּלְתִּי לְאַחַד מִכֶּם מִנָּה,

וְאֵינִי יוֹדֵעַ אֵיזָה מִכֶּם כִּי,

לְמֵאן מוֹדָה ?

(לֹא) לְרִיעַ בַּר פְּלוּגְתִּיהַ

וּמֵמַאי

דְּשָׂמָא וְשָׂמָא הוּא ?

חֲדָא,

דְּלֹא קִתְּגִי,

תּוֹבְעִין אוֹתוֹ,

וְעוֹד,

הָא תְּגִי ר' חֲזִיא,

זָה אוֹמֵר אֵינִי יוֹדֵעַ,

וְזָה אוֹמֵר אֵינִי יוֹדֵעַ!

הָא אוֹקְיָמְנָא לְהַ

בְּבֵא לְצֹאת יְדֵי שְׂמַיִם,

to take him out of the עבירה,

until he will pay [for] the theft

to each one?

We see [therefrom]

that in a ספק we take out money [from its owner], and we don't say:

Let the money stay

in the possession of its owner.

And I will ask a קשיא on it.

[If] the house collapsed

upon him and upon his mother;

[and] the son's heirs say,

"The mother died first",

and the heirs of the mother say,

"The son died first".

These [and those] בית שמאי [admit הלל]

that they must divide [the property].

And רבי עקיבא said:

I admit in this [case]

that the property remains in the possession [of their present owner]!

LESSON 72

שְׁעוֹר עַב (לז:)

He said to him:

There

[the son's heirs plead] perhaps and [the mother's heirs plead] perhaps,

[but in the case where] he robbed one of five,

[each of the five says] definitely and [the thief says] perhaps.

But the משנה here

[where] he said to two [others]:

I robbed one of you [of] a מנה,

which is a case of שמא and שמא,

and [nevertheless] he learns:

He must give to this one מנה וְלְזָה מִנָּה וְלְזָה מִנָּה! and to that one a מנה!

And from where [do you know] that רבי עקיבא [is as] this [משנה]?

Because he learned thereon:

מוֹדָה ר' טַרְפוֹן,

מוֹצִיאָתוֹ מִיָּדִי עֲגִיבָה,

עַד שֶׁיִּשְׁלַם גְּזוּלְתִּי

לְכָל חֵד וְחֵד,

אַלְמָא,

מְסַפִּיקָא מִפְּקִינָן מְמוֹנָא, וְלֹא אַמְרֵי (אַמְרִינָן),

אוֹקִימְ מְמוֹנָא

בְּחֻזְקַת מְרִיהַ,

וְרִמְיָנְהִי,

נִפְל הַבַּיִת

עָלָיו וְעַל אִמּוֹ,

יִוְרְשֵׁי הַבֵּן אוֹמְרִים,

הָאִם מֵתָה רֵאשׁוֹנָה,

וְיִוְרְשֵׁי הָאִם אוֹמְרִים,

הַבֵּן מֵת רֵאשׁוֹן,

אַלּוּ בְּאֵלּוּ מוֹדִים,

שֶׁנִּחְלוּקוּ,

וְאַמְרֵי ר"ע,

מוֹדָה אֲנִי בְּזוֹ

שֶׁהִנְכַּסִּים בְּחֻזְקָתוֹ,

אָמַר לִי,

הֵתֵם,

שָׂמָא וְשָׂמָא,

גְּזוּל אַחַד מִתְּמִשָּׁה,

בְּרִי וְשָׂמָא,

וְהָא מִתְּנִי' (מִתְּנִיתִין) דְּהָכָא,

אָמַר לְשֹׁנַיִם,

גְּזוּלְתִּי לְאַחַד מִכֶּם מִנָּה,

דְּשָׂמָא וְשָׂמָא הוּא,

וְקִתְּגִי,

נִתְּנוּ לְזָה מִנָּה וְלְזָה מִנָּה,

וּמֵמַאי דְּרִיעַ הִיא ?

דְּקִתְּגִי עָלָה דְּהִיא,

מוֹדָה ר' טַרְפוֹן,

they were demanding from him. דָּקָא תְּבַעֵי לִיה ,
 And what does that one plead? וְהִלָּה מַה סוֹעֵז?
 רב said [in the name of] רב : רב יְהוּדָה אָמַר רב ,
 That one is silent. הִלָּה שׁוֹתֵק ,
 רב said [in the name of] רב : רב מִתְּנָה אָמַר רב ,
 That one shouts [to each one, "I don't recognize you"]. הִלָּה צוֹגֵחַ ,
 The one who says: That one shouts מ"ד (מֵאן דְּאָמַר) , הִלָּה צוֹגֵחַ ,
 but silence is as admission [of guilt]. אַבְל שְׁתִּיקָה כְּהוֹדָא ,
 And the one who says: That one is silent; That one is silent; the silence of here וּמ"ד (וּמֵאן דְּאָמַר) , הִלָּה שׁוֹתֵק ,
 is not as admission, אַבְל שְׁתִּיקָה דְּהִכָּא ,
 [because] he can say to him, לֹא כְּהוֹדָא הוּא ,
 "The reason I was silent to each one is because I thought perhaps this is the one". הָאֵי דְשְׁתִּיקָי לְכָל חַד וְחַד , דְּאָמֵינָא ,
 דְּלֵמָּא הָאֵי הוּא ,

LESSON 70

שְׁעוֹר ע (לז:)

מר said: אָמַר מַר ,
 He places the stolen object among them and departs. מְנִיחַ גְּזֵילָהּ בֵּיגֵיחָם , וּמְסַפֵּלַק ,
 And all of them will take it and go? וְשָׂקְלֵי לָהּ כּוּלְהוּ , וְאָזְלֵי ?
 But רב said [that] רב had said: וְהָאָמַר רַבִּי אַבְא בַר וַחֲבָא ,
 Everything [in which there is] a ספק [whether] it was placed [there], בְּל סָפֵק הֵינּוּחַ ,
 firstly לְכַתְּחִלָּה ,
 he shall not take it, לֹא יִטּוֹל ,
 and if he took it , וְאִם נָטַל ,
 he shall not return it! לֹא יִתְּוֹר ,
 Said ר"ס : אָמַר רב סְפָרָא ,
 And he shall put it away. וְנִנְיֵחַ

LESSON 71

שְׁעוֹר עא (לז:)

רבא said to אביי: א"ל (אָמַר לִיה) אַבְיֵי לְרַבָּא ,
 Did then ר"ע say: מִי א"ר (אָמַר רַבִּי) , עָקִיבָא ,
 This is not the way לֹא זוֹ הַדְּרָךְ

He must give to this one a מנה , וְלְזוֹ מְנָה ,
 and to that one a מנה .
 And I will ask a קשיא on it. וְרַמִּינְהִי ,
 [If] he robbed one of five גוֹל אֶחָד מִחֲמִשָּׁה ,
 and he doesn't know which one of them he robbed. וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ אֵיזָה מֵהוּ גוֹל ,
 [And] this one says, "He robbed me" זֶה אֹמֵר , אוֹתִי גוֹל ,
 and that one says, "He robbed me", וְזֶה אֹמֵר , אוֹתִי גוֹל ,
 he places the stolen object among them and departs. מְנִיחַ גְּזֵילָהּ בֵּיגֵיחָם , וּמְסַפֵּלַק ,
 [These are] the words of רבי טרפון. דְּבַרֵי ר"ט ,
 We see [therefrom] אֲלֵמָא ,
 that in a ספק we do not take out money [from its owner] וְאָמֵרִינּוּ ,
 and we say: מְסַפֵּיקָא לֹא מִפְּקִינּוּ מִמוֹנָא ,
 Let the money stay in the possession of its owner! אוֹקִים מְמוֹנָא בְּחֻזְקַת מְרִיה ,
 LESSON 68 (לז:)

LESSON 68

שְׁעוֹר סח (לז:)

And from where [do you know] וּמֵמַאי ,
 that this משנה here דמתני' (דְּמִתְנִיתִיו) דְּהִכָּא ,
 is [as] רבי טרפון ? ר"ס הִיא ?
 Because he learned on that [משנה] דְּתַנְיָה עֲלָהּ דְּהִיא ,
 [that] רבי טרפון admits מוֹדָה ר"ט ,
 [that if] he said to two [people], בְּאוֹמַר לְשְׁנַיִם ,
 "I robbed one of you of a מנה , גוֹלְתִי לְאֶחָד מִכֶּם מְנָה ,
 and I don't know which one of you", וְאֵינִי יוֹדֵעַ אֵיזָה מִכֶּם ,
 that he must give to this one a מנה , וְלְזוֹ מְנָה ,
 and to that one a מנה ! a מנה and to that one a מנה ! שְׁנוֹתוֹ לְזוֹ מְנָה וְלְזוֹ מְנָה !
 There, הָתָם ,
 they were demanding from him, דָּקָא תְּבַעֵי לִיה ,
 here, הִכָּא ,
 he had come to get out of [punishment] by Heaven. בָּבֵא לְצִאת יְדֵי שָׁמַיִם ,
 It can also be proven, דִּיקָא נִמְי ,
 for he learns דְּתַנְיָה ,
 that he admitted it by himself. שְׁהוּדָה מִפִּי עֲצֵמוֹ ,
 It is derived from it. שְׁמַע מְנָה ,

LESSON 69

שְׁעוֹר סט (לז:)

מר said: אָמַר מַר ,
 There, הָתָם ,

[From] פקדון on פקדון . פקדון אפקדון ,
 For he learns in the רישא : דקתגי רישא ,
 Or, the father of one of you או, אביו של אחד מקם
 kept a מנה with me הפקיד אצלי מנה ,
 and I do not know which one it is, ואיני יודע איזה היא ,
 he must give to this one מנה, ולזה מנה , and to that one מנה .
 And I will ask a קשיא on it. ורמינהי ,
 [If] two kept etc. ! שנים שהפקידו וכד' ,

LESSON 66

שעור סו (לז.)

אמר רבא , said:
 [In] the רישא ,
 it becomes as though they kept it with him
 in two bundles [at different times] ,
 where he should have been careful ,
 [but in] the סיפא ,
 it becomes as though they kept it with him
 in one bundle ,
 where he does not have to be careful.
 For example:
 where they both kept together at one time
 at one time .
 Where he can say to them,
 "You yourselves
 were not particular with each other,
 should I have been particular?"

LESSON 67

שעור סז (לז.)

And I will ask [from a case of] גזל on גזל ,
 [a case of] גזל
 He learns here: קתגי הקא ,
 [If] he said to two [others]: אמר לשנים ,
 I robbed one of you of a מנה ,
 and I don't know which one of you, ואיני יודע איזה מקם ,
 or, the father of one of you או, אביו של אחד מקם
 kept מנה with me הפקיד לי מנה ,
 and I don't know which one it is. ואיני יודע איזה ,

and out of the [one of] greater [value] , ומתוך הגדול ,
 he shall give the monetary value of the smaller [one] to the second, ניתו דמי קטן לאגרי
 and the rest והשאר
 shall remain lying יהא מונח
 until [הנביא] comes. עד שזבא אליהו ,
 said: א"ר (אמר רבי) יוסי ,
 If so, אי"כ (אם כן) ,
 what has the deceiver lost? מה הפסיד הרמאי ?
 But all [of it] shall lie אלא הכל יהא מונח
 until [הנביא] comes. עד שזבא אליהו :

LESSON 64

שעור סד (לז.)

We see [therefrom] אלמא ,
 that [even] in a ספק מספיקא
 we take out money [from its owner] , מפקינו ממונא ,
 and we do not say: ולא אמרינו ,
 Let the money stay אוקי ממונא
 in the possession of its owner. בתזקת מריה ,
 And I will ask a קשיא on it. ורמינהי ,
 [If] two kept with one [person]; שנים שהפקידו אצל אחד ,
 this one a hundred [זרו] and that one two hundred [זרו] ,
 [And] this one says, "The two hundred are mine" ,
 and that one says, "The two hundred are mine" ,
 he must give a hundred to this מנה, ולזה מנה , one and a hundred to that one ,
 and the rest shall remain lying והשאר יהא מונח
 until [הנביא] comes! עד שזבא אליהו ,

LESSON 65

שעור סה (לז.)

Said he to him: א"ל (אמר ליה) ,
 You are asking [from a case of] פקדון אגזול קא רמיח? גזל on [a case of] גזל ?
 [In the case of] גזל , where he did an איסור ,
 the punished him, קנסיהו רבנו ,
 [in the case of] פקדון , where he did not do an איסור ,
 the רבנו did not punish him. לא קנסיהו רבנו ,
 And I will ask [from a case of] פקדון אפקדון ,
 and I will ask [from a case of] פקדון on [a case of] גזל on גזל ,
 [a case of] גזל .

even if he did not [yet] pay!, אע"פ (אף על פי) שלא שילם,
[But] say: אימא,
admitted in the first [משנה], מודה היה ר' יוסי בראשונה,
because he already said, "I will pay". שכן כבר אמר, הריני משלם:

It need not [be said except in a case] לא צריך,
where she overpowered him and went up שחזקה ויעלתה
[and] overpowered him and went down. שחזקה ויערדה:

LESSON 62

שעור סב (לז).

[If one] said to two [others]: אמר לשנים,
I robbed one of you of a מנה מנה, גזלתי לאחד מקם מנה,
and I don't know which one of you. ואיני יודע איזה מקם,
Or, the father of one of you או, אביו של אחד מקם,
kept a מנה with me הפסיד לי מנה,
and I don't know which one it is. ואיני יודע איזה הוא,
He must give to this one a מנה מנה, ונתן לזה מנה ולזה מנה,
and to that one a מנה . and to that one a hundred,
because he admitted it voluntarily. שהודה מפי עצמו,

LESSON 60 שעור ס (לו):
אמר רבי יוסי,

How can that one do business גיצר הלה עושה סחורה
with the cow etc. בפרתו כו':
אמר רב יהודה אמר שמואל, said [that] ר"י
The הלכה is as ר"י .
אמר ליה רב שמואל בר יהודה רשב"י
לרב יהודה,
אמר לן משמיה דשמואל,
חלוק היה רבי יוסי,
[that] disagreed ר"י

[If] two kept with one [person]; שנים שהפסידו אצל אחד,
this one a hundred [זוז] and that one two hundred [זוז].
[And] this one says, "The two hundred are mine",
and that one says, "The two hundred are mine",
he must give to this one a hundred

in the first [משנה] too.
Is the הלכה as he [says, there too],
or is the הלכה not as he [says]?
אמר ליה, חלוק היה רבי יוסי,
disagreed ר"י
in the first [משנה] too

and to that one a hundred, ולזה מנה,
and the rest והשאר
shall remain lying יתא מונח
until [אליהו] הנביא comes. עד שיקבא אליהו,

and the הלכה is as he [says] and בראשונה,
in the first [משנה] too.
It was also said:
אמר ר' אלעזר,
חלוק היה ר' יוסי אף בראשונה,
first [משנה] too

Said ר"י:
If so, א"כ (אם כן),

and the הלכה is as he [says] and בראשונה,
in the first [משנה] too.

what has the deceiver lost? מה הפסיד הרמאי ?
But all [of it] shall lie אלא הפל יהא מונח
until [אליהו] הנביא comes. עד שיקבא אליהו,

LESSON 61 שעור סא (לז).
ור' יוחנן אמר,

LESSON 63

שעור סג (לז).

And so [it is with] two כלים, וכו' שני כלים,
one worth a hundred [זוז] אחד גפה מנה
and one worth a thousand זוז. ואחד גפה אלף זוז.
This one says, "The better one is mine", זה אמר, גפה שלי,
and that one says, "The better one is mine". וזה אמר, גפה שלי,
He shall give the [one of] smaller [value] to one of them
נתן את הקטן לאחד מהן,

מודה היה ר' יוסי בראשונה, admitted in the first [משנה] [כפל] שומר should get the because he already paid [for it].
שילם אין,
לא שילם, לא?
[if] he didn't pay, not?
But רבי חב"א said
א"ר (אמר רבי) יוחנן,
"He paid" [does] not [mean] he actually paid,
but as soon as he said,
"I will pay" [he receives the כפל] שילם,

Said he to him:

א"ל (אמר ליה),

[that to] the מלאך המות

מלאך המות

According to you who teach [that

לדידכו דמתגיתו

what [difference does it make] whether it is here

מה לי הקא

the reason a שומר who gave over to another שומר is חייב is because the owner can say] "I don't want that my פקדון should be in the hand of another",

אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר, איבא לאותבה להיא,

or whether it is there.

ומה לי התם,

that [question] can be asked.

א"ל (אמר ליה),

LESSON 56

שעור נו (לו:)

[However], according to myself who say,

לדידי דאמינא,

And אבי admits

ומודי אבני,

"Because he can say, 'You, I believe witha שבועה, and that one I do not believe witha שבועה', it cannot be asked at all."

אנא מהימנא לי בשבועה, והאיר לא מהימן לי בשבועה, ליבא לאותבה כלל,

that if it was returned to its owner

דאי הורא לגי מרה

and [then] died,

ומתה,

that he is פטור.

דפטור,

What is the reason?

מ"ט (מאי טעמא)?

Because he returned her.

דהא הורא לה,

And one cannot say

וליא לא למימר,

asked: רב"ח

מתיב כמי בר חמא,

[If] he [the שומר] brought her up to the top of mountain cliffs and she fell,

העלה לראשי צוקיו, ונפלה,

[that] the hot air of the meadow killed her.

הבלא דאגמא קטלה,

And אבי admits

ומודי רבא,

it is no אונס and he is חייב.

אין זה אונס ותמיב,

that whenever a גנב stole her

כל היכא דאיגנבה גנב

But if she died [there] naturally,

הא מתה בברכה,

in the meadow

באגם,

it is an אונס and he is פטור.

הרי זה אונס ופטור,

and she died naturally in the house of the גנב,

ומתה בברכה בי גנב,

that he is חייב.

דתיב,

[But] why?

ואמאי?

What is the reason?

מאי טעמא?

Let him [the owner] say to him,

לימא ליה,

Because if the מלאך המות would have left her [alive],

דאי שבקא מלאך המות,

"The [cold] mountain air killed her!"

אנירא דהר קטלה,

she would [yet] be standing in the thieves house.

גביתה דגנבא הנה קימא,

Or,

אי נמי,

"The exhaustion of [climbing] the mountain killed her!"

אובצנא דהר קטלה,

LESSON 57

שעור נו (לו:)

With what [sort of case] are we dealing here?

הקא במאי עסקינו,

אמר ליה אבני לרבא,

Where he brought her up

שהעלה

According to you who say,

לדידך דאמרת,

to a fat and good pasture.

למרעה שמו וטוב,

[that to] the מלאך המות

מלאך המות

LESSON 59

שעור נט (לו:)

If so,

אי הקי,

what [difference does it make] whether it is here

מה לי הקא

or whether it is there;

ומה לי התם,

[if] she fell, too, [he should be פטור]!

נפלה נמי,

that which רבי asked אב"ם of ר"א

האי דאיתגביה ר' אבא בר ממל

He should have held her firmly.

שהיה לו לתוקפה

of [previously]

לרבא אמר,

and did not hold her firmly.

ולא תקפה,

and he answered him:

וטני ליה,

If so, [consider what] the רישא says:

אי הקי, אימא גישא,

Where the owners gave him permission to lend it.

בשנתנו לו בעלים רשות להשאיל,

[If] she [herself] went up to the top of mountain cliffs

עלתה לראשי צוקיו

Let him say to him

וליאמא ליה,

and fell,

ונפלה,

[that to] the מלאך המות

מלאך המות

it is an אונס.

הרי זה אונס,

what [difference does it make] whether it is here

מה לי הקא

or whether it is there?

ומה לי התם,

[But] he should have firmly held her! למיתקפה ליה

אבוי said in the name of רבה : רבא משמיה דרבא אמר, he keeps it.

He is חייב . חייב The [of חכמים] said:

רבא said in the name of רבה : רבא משמיה דרבא אמר, This may also be deduced,

He is פטור . פטור for he learns:

אבוי said in the name of חייב , רבא משמיה דרבא אמר, Or [if] he gave them over, קטניו וקטניו, to his son and daughter [who were] קטנים, רבה: He is חייב . חייב he is חייב .

Any judge כל דיינא [Implying], but to his son and גדולים, daughter [who are] גדולים, who does not judge as this דין , דינא , דינא , דלא דאיו בי האי דינא , דלא דאיו בי האי דינא , he is פטור . פטור he is פטור .

There is no question לא מפעיא [Further] implying that to others, מכלל דלאחרים ,

[that] according to the one who says למ"ד (למאן דאמר) , there is no difference whether גדולים גדולים

[that if] the beginning was with negligence הפילתו בפשיעה , and no difference whether קטנים קטנים, ולא שנא קטנים, ולא שנא קטנים,

and the end with an accident, וסופו באונס , he is חייב . חייב he is חייב .

he is חייב , חייב For if so, [that to other גדולים he too is פטור] , דאם גו , פטור ,

that [here too] he is חייב , דחייב let him simply learn קטנים . קטנים , ליתגי קטנים סתמא ,

but even according to the (למאן דאמר) אלא מפילי למ"ד , It is derived from it. שמע מינה ,

one who says פטור , פטור

[that] he is חייב , חייב

here he is חייב . חייב

What is the reason? מ"ס (מאי טעמא) ? רבא said:

Because we say דאמרין , The הלכה is, הלכתא ,

[that] the hot air of the meadow הבלא דאגמא קטלה , [that] a שומר שומר who gives over to, חייב , שומר , שומר [another] שומר , is חייב . חייב .

killed her. לא מפעיא There is no question לא מפעיא

LESSON 53 (לו:)

אמר רבא ,

הלכתא ,

שומר שומר לשומר , חייב , שומר , שומר [another] שומר , is חייב . חייב .

לא מפעיא There is no question לא מפעיא

שומר שומר לשומר חנם , [that] a ש"ח who gave over , ש"ח , ש"ח to a ש"ח ,

דגרוצי גרעה לשמירתו , שמירה , שמירה , [is חייב] ,

אלא מפעיא שומר שומר חנם , but even a ש"ח ש"ח

שומר לשומר שומר , ש"ח , ש"ח , ש"ח who gave over to a ש"ח , ש"ח , ש"ח

חייב , חייב is חייב . חייב

מאי טעמא ? What is the reason? מאי טעמא ?

דאמר ליה , Because he [the owner] can say to him, דאמר ליה ,

את מהימנת לי בשבועה , שבועה , שבועה , "You I believe with a שבועה , שבועה , שבועה ,

האיה לא מהימן לי בשבועה : that one I do not believe with a שבועה . שבועה . שבועה .

LESSON 55 (לו:)

רבא משמיה דרבא אמר, פטור, רבא said in the name of רבה: He is פטור.

Any judge כל דיינא

who does not judge as this דין , דינא , דינא , דלא דאיו בי האי דינא , דלא דאיו בי האי דינא ,

is not a judge. לא מפעיא הוא , לא מפעיא הוא

There is no question [that] (למאן דאמר) , לא מפעיא למ"ד (למאן דאמר) ,

according to the one who says הפילתו בפשיעה , [that] if the beginning was with negligence הפילתו בפשיעה ,

and the end with an accident, וסופו באונס ,

he is פטור , פטור

that [here too] he is פטור , דפטור ,

but even according to the (למאן דאמר) , אלא מפילי למ"ד (למאן דאמר) ,

one who says חייב , חייב

[that] he is חייב , חייב

here he is פטור . פטור , חייב , פטור ,

What is the reason? מאי טעמא ? מאי טעמא ?

Because we say, דאמרין ,

LESSON 54 (לו:)

אמר ,

פצע בה , [If] he [the שומר] was negligent with her [the animal] ,

ויצאת לאגם , and she went out to the meadow ,

וימתה בברכה , and died naturally. ,

that she died naturally

שָׁמְתָה בְּבִרְכָּה ,

ר"ח said:

אָמַר רַב חֲסֵדָא ,

and the שׂוֹאֵל shall pay to the שׂוֹכֵר .

וְהַשׂוֹאֵל מְשַׁלֵּם לְשׂוֹכֵר .

This [דִּין] of רַב

הָא דְרַב ,

And if it is [as רַבִּי יוֹחָנָן said],

וְאִם אֵיתָא ,

was not said explicitly,

לָאוּ בְּפִירוּשׁ אָמַר ,

let him [the owner] say to him [the שׂוֹכֵר],

לֵימָא לֵיהּ ,

but from a ruling.

אֵלָא מְבַלְלָא ,

"I do not want

אֵין רְצוֹנִי

For there were certain gardeners

דְּהָנְהוּ גִינָאֵי ,

that my פְּקוּדוֹן should be in the hand of another [person]!

שְׂיֵהָא פְּקוּדוֹנִי בְּיַד אַחֵר ,

who every day

דְּכָל יוֹמָא

He said to him:

א"ל (אָמַר לֵיהּ) ,

used to keep their hoes

הוּוּ מְפַקְדֵי מְבַיְיְהוּ

With what [sort of case] are we dealing here?

הָכָא בְּמַאי עֲסָקִינָן ?

with a certain old woman.

בְּגַבְּא דְּהֵיא סְבָתָא ,

Where (the owners) gave him (רְשִׁוּת הַבְּעָלִים) (permission)

בְּשִׁנְתָּנְהוּ לּוֹ (רְשִׁוּת הַבְּעָלִים)

One day

יוֹמָא חַד ,

to lend it.

לְהַשְׂאִיל ,

they kept them with one of themselves.

אֶפְקְדִינְהוּ לְבַגְיָא חַד מִבְּנֵי יְהוּ ,

If so,

אֵי הָבֵי ,

[When] he heard the sound of a wedding,

שָׁמַע קְלָא גַבֵּי הַלּוּלָא ,

he should pay the owners!

לְבַעְלִים בְּעֵי לְשִׁלּוּמֵי ,

he went out

נִפְקַ ,

[But] they said to him, "As you want."

בְּאִמְרוּ לֵיהּ , לְבַעְתְּךָ ,

[and] went and kept them

אִוַּל אֶפְקְדִינְהוּ

with that certain old woman.

לְבַבְּא דְּהֵיא סְבָתָא ,

LESSON 51

שְׁעוֹר נַא (לו .)

By [the time] he went and came [back],

אִוַּל וְנָחַתָא

רַב"ח asked:

מְתִיב בְּמֵי בַר חֲמָא ,

their hoes were stolen.

אֲגַנְזִיב מְבַיְיְהוּ ,

[If] one keeps money with his friend;

הַמְּפַקֵּיד מְעוּת אֶצְל חֲבִירוֹ ,

He came before רַב

אֲתָא לְקַמֵּיהּ דְּרַב

and he bound them

צָרְרוּ

and he freed him.

יַפְטִירֵיהּ ,

and slung them [over his shoulder] behind him

וְהַפְטִילָן לְאַחֵרֵיוֹ ,

The one who saw [this] held [that it was]

מֵאוּ וְנָחַתָא סְבַר ,

[or] gave them over to his son and daughter [who were] קַטְנִים

מִסְרָן לְבָנָו וּבָתּוֹ הַקְּטַנִּים

because a שׂוֹמֵר who gave פְּסוּדָא

לְשׂוֹמֵר פְּסוּדָא שׂוֹמֵר

and locked [the door] before them,

וְנָעַל בְּפָנֵיהֶם

But it is not so.

וְלֹא הִיא ,

[but] not properly,

שְׂלֵא כְּרֵאזֵי ,

There it was different.

שְׂאֵגֵי הָתָם ,

he is חַיִּיב ,

חַיִּיב ,

For every day

דְּכָל יוֹמָא

because he did not guard it the way שׂוֹמְרִים [normally do].

שְׂלֵא שְׂמַר בְּדַרְכֵּי הַשׂוֹמְרִים ,

they themselves too

בְּמֵי אֵינְהוּ גּוֹפֵי יְהוּ ,

The reason [he is חַיִּיב] is

טַעְמָא

with that certain old woman

בְּגַבְּא דְּהֵיא סְבָתָא

because they are קַטְנִים ,

דְּקַטְנִים ,

they used to keep them.

הוּוּ מְפַקְדֵי לְהוּ ,

but [if they are] גדולים he is פְּסוּדָא . פְּסוּדָא ,

אֲמַאי ?

LESSON 50

שְׁעוֹר נַ (לו .)

Let him say to him,

גִּימָא לֵיהּ ,

רַבִּיא was sitting

חַיִּיב רַ' אָמֵי

"I do not want

אֵין רְצוֹנִי

and recounting this discussion.

וְקָאָמַר לָהּ לְהָא שְׂמַעְתָּא ,

that my פְּקוּדוֹן should be in the hand of another [person] !

שְׂיֵהָא פְּקוּדוֹנִי בְּיַד אַחֵר ,

[Whereupon] רַבִּי אַבְיָא asked

אֵיתִיבֵי רַ' אַבְיָא בַר מַמְל

of רַבִּי א' :

לְרַ' אָמֵי ,

LESSON 52

שְׁעוֹר נַב (לו .)

[If] one hires a cow from his friend

הַשׂוֹכֵר פָּרָה מִחֲבִירוֹ ,

Said רַבָּא :

אָמַר רַבָּא ,

and lent her to another

וְהַשְׂאִילָהּ לְאַחֵר ,

Whoever gives over for safekeeping,

כָּל הַמְּפַקֵּיד ,

and she died naturally.

יַמְתָּהּ בְּבִרְכָּה ,

with the knowledge that [the שׂוֹמֵר וּבְנָיו אֲשֶׁרוּ יִבְנִיו may give it over to] his wife and children,

The שׂוֹכֵר shall swear

לְשַׁבַּע הַשׂוֹכֵר

[implies] voluntarily. מְעַצְמָה ,
 He lets us hear קמ"ל (קמְשַׁמַּע לָו) ,
 that it is not as ' רבי א' . דְּלֹא בְּר' אָמִי ,

LESSON 47 שְׁעוֹר מִז (לו.)
 It was said: אָתְמֵר ,
 [If] a שומר gave over [the object being watched] to [another] שומר , שׁוֹמֵר שְׁמַרְתָּ לְשׁוֹמֵר ,
 רב said: He is פטור , רַב אָמַר , פָּטוּר ,
 and רבי י' said: He is חייב . וְר' יוֹחֲנָן אָמַר , חַיִּיב ,
 רבי אבי said: אָמַר אַבְי ,
 According to the reasoning of רב , לְטַעְמֵיה דְּרַב ,
 there is no question לֹא מִבְּעֵי ,
 [that] a ש"ח שׁוֹמֵר חָנָם
 who gave over to a ש"ש , שְׁמַרְתָּ לְשׁוֹמֵר שְׂכָר ,
 where he improved its שמירה , דְּעִלּוּנֵי עֲלִיָּה לְשִׁמְיָתוֹ ,
 [is פטור] , שְׁמִירָה ,
 but even a ש"ש אֶלָּא אֶפִּילוּ שׁוֹמֵר שְׂכָר
 who gave over to a ש"ח , שְׁמַרְתָּ לְשׁוֹמֵר חָנָם ,
 where he worsened the שמירה , דְּגִרּוּעֵי גִרְעָה לְשִׁמְיָתוֹ ,
 is פטור . פָּטוּר ,
 What is the reason? מֵאִי טַעְמָא ?
 Because he gave it over to an intelligent person. דְּהָא מְסַרָּה לְכוּן בַּעַת ,

LESSON 48 שְׁעוֹר מִח (לו.)
 And according to the reasoning of רבי י' , וְלְטַעְמֵיה דְּר' יוֹחֲנָן ,
 there is no question לֹא מִבְּעֵי ,
 [that] a ש"ח who gave over , שׁוֹמֵר שְׂכָר שְׁמַרְתָּ לְשׁוֹמֵר חָנָם ,
 to a ש"ח , שְׁמִירָה ,
 where he worsened its שמירה , דְּגִרּוּעֵי גִרְעָה לְשִׁמְיָתוֹ ,
 [is חייב] , [חַיִּיב] ,
 but even a ש"ח אֶלָּא אֶפִּילוּ (אֶפִּילוּ) ש"ח
 who gave over to a ש"ש , שְׁמַרְתָּ לְשׁוֹמֵר שְׂכָר ,
 where he improved its שמירה , דְּעִלּוּנֵי עֲלִיָּה לְשִׁמְיָתוֹ ,
 is חייב . חַיִּיב ,
 For he can say to him , דַּאִיל (דְּאָמַר לֵיה) ,
 "I do not want אֵין רְצוֹנִי
 [that] my פקדון should be in the , שְׁיָהָא פְּקֻדוֹנִי בְּיַד אַחֵר ,
 hand of another [person] . חַדְוָן אַחֵר ,

LESSON 49 שְׁעוֹר מִט (לו.)

LESSON 45 שְׁעוֹר מֵה (לו.)
 The שוכר [must bring] a חטאת שׁוֹכֵר בְּחֻטָּאת
 and the שואל an אשם . וְשׁוֹאֵל בְּאִשָּׁם ,
 [If] , for example, it died naturally כְּגוֹן , שְׁמֵתָה בְּדִרְבָּה ,
 and they said [that] it died וְאָמְרוּ , מָתָה מִתְּמַת מְלֹאכָה ,
 because of the work. בְּגַלְלַת עֲמָלָה .
 The שוכר , who in either case שׁוֹכֵר דְּגִבּוֹ בְּכָן וְגִבּוֹ בְּכָן
 is פטור , מִפְּטוּר פָּטוּר ,
 is חייב a חטאת . חַיִּיב אֶחָטָאת .
 The שואל , who is חייב when שׁוֹאֵל דְּמַחְיִיב בְּמֵתָה בְּדִרְבָּה ,
 it dies naturally , וְהוּא חַיִּיב בְּשׁוֹאֵל מֵעֲמָלָה
 and he frees himself וְהוּא מְפָטֵר
 by [swearing] that it died because of בְּמֵתָה מִתְּמַת מְלֹאכָה ,
 the work , בְּגַלְלַת עֲמָלָה ,
 [must bring] an אשם . [מֵבִיֵּא אֶשְׁמָם ,
 The שוכר an אשם and the שׁוֹכֵר אֶשְׁמָם וְשׁוֹאֵל בְּחֻטָּאת ,
 חטאת a שואל חַטָּאת אֶשְׁמָם .
 [If] , for example, it was stolen כְּגוֹן , שְׁגֻנְגָּבָה ,
 and they said that it died naturally. וְאָמְרוּ , מָתָה בְּדִרְבָּה ,
 The שוכר , who is חייב שׁוֹכֵר הוּא דְּמַחְיִיב
 for theft and loss , בְּגִגְיָה וְנֶאֱגִידָה ,
 and frees himself וְהוּא מְפָטֵר
 by [swearing that] it died naturally בְּמֵתָה בְּדִרְבָּה ,
 [must bring] an אשם . [מֵבִיֵּא אֶשְׁמָם ,
 The שואל , who in either case שׁוֹאֵל דְּגִבּוֹ בְּכָן וְגִבּוֹ בְּכָן
 is חייב , חַיִּיב ,
 [must bring] a חטאת . [מֵבִיֵּא אֶחָטָאת ,

LESSON 46 שְׁעוֹר מִו (לו.)
 מאי קמ"ל (קמְשַׁמַּע לָו) ? מֵאִי קָמַ"ל (קְמִשְׁמַע לָו) ?
 let רבי ירמיה let רבִּי יְרֵמְיָה ?
 us hear? לְעוֹשֵׁי מִדְּבַר אָמִי ,
 To exclude [the דין] of ר"א , דְּאָמַר ,
 who said [כָּל שְׁבוּעָה
 [that] every שבועה שְׁתַּבְּחֵינִים מְשֻׁבְּעִים אוֹתָהּ ,
 which דינים make it be אֵין חַיִּיבּוֹ עָלֶיהָ
 sworn , מִשּׁוּם שְׁבוּעַת בִּיטוּי ,
 one is not חייב for it בְּגַלְלַת עֲמָלָה ,
 because of ביטוי , [פְּטוּק] אָמַר ,
 for [the פטוק] says , אוֹ נִפְשׁ בִּי תִשָּׁבַע ,
 "Or if a person will swear , לְבִטָּא בְּלִפְתֵּימִים ,
 talking with the lips' . כִּי תִשָּׁבַע ,

and returns it to its owner.

וּמְהֵרָה לִיָּה לְמַרְהָ ,

and in return he [the משכיר] borrowed it from him [for] ninety days.

וְהוֹדָר שְׂיִלָּה מִיָּגִיָּה פְּשָׁעִין יוֹמֵי ,

LESSON 43

שְׁעוֹר מֵג (לה:)

There are times

אָמַר ר' יְרֵמְיָה ,

[Then] he [the שוכר] in return hired it from him [for] eighty days

הוֹדָר אֶגְרָה מִיָּגִיָּה פְּמָנוּ יוֹמֵי ,

that both [the שוכר and the שואל must bring] a חטאת

פְּעָמִים וְשָׁגְיֵיהֶם בְּחַטָּאת

and in return he [the משכיר] borrowed it from him [for] seventy days,

וּבְשָׁעִין יוֹמֵי ,

[and] there are times that both [must bring] an אשם

פְּעָמִים וְשָׁגְיֵיהֶם בְּאֲשָׁם ,

and it died within the days of borrowing.

וּמָתָה בְּחוֹךְ יָמֵי שְׁאֵלְתָּהּ ,

There are times that the שוכר [must bring] a חטאת and the שואל an אשם

פְּעָמִים וְשָׁהֲשׁוֹכֵר בְּחַטָּאת

Where for each borrowing

וְאֶפְלֵ שְׁאֵלָה וְשְׁאֵלָה

[and] there are times that the שוכר [must bring] an אשם and the שואל a חטאת .

פְּעָמִים וְשָׁהֲשׁוֹכֵר בְּאֲשָׁם

he is חייב [for] one cow.

מְחַיֵּב חֲדָא פְּרָה ,

LESSON 41

שְׁעוֹר מֵא (לה:)

How is this?

הָא גִּיּוֹר ?

א"ל said

א"ל (אָמַר לִיָּה) רַב אַחָא מְדִיפְתִּי

[For swearing falsely to] deny owing money

בְּפִיֶּרֶת מָמוֹן ,

to רבינא :

לְרַבִּינָא ,

[he must bring] an אשם ,

אֲשָׁם ,

Let us see.

מְבַדִּי ,

[and for] pronouncing [a false שבועה with] the lips, a חטאת .

בְּיִטוּי שְׁפִתַּיִם ,

It is one cow

חֲדָא פְּרָה הִיא ,

LESSON 44

שְׁעוֹר מֵד (לו:)

There are times that both [must bring] a חטאת .

פְּעָמִים וְשָׁגְיֵיהֶם בְּחַטָּאת ,

and he brought her into borrowing,

וְעִיִּלָּה לְשֵׁאִילָה ,

For example;

בְּגוֹן ,

he took her out of borrowing

אֶפְקָה מְשֵׁאִילָה

[if] it died naturally,

וְמָתָה כְּדָרְבָּהּ ,

and brought her into hiring!

וְעִיִּלָּה לְשִׁכְרִירוֹת ,

and they said that an accident happened to it.

וְאָמְרוּ, נִצְּנָסָה ,

He said to him:

א"ל (אָמַר לִיָּה) ,

The שוכר , who in either case

שׁוֹכֵר דְּגִיּוֹ בְּכַן וְגִיּוֹ בְּכַן

Is then the cow existing

וְיָמֵי אֵיתָא לְפָרָה בְּעִינָא

is פטור ,

מִפְּטוֹר פְּטוֹר ,

that he should say thus to him?

דְּגִיּוֹמָא לִיָּה הֲבֵי ?

[must bring] a חטאת

בְּחַטָּאת ,

LESSON 42

שְׁעוֹר מֵב (לה:)

[and] the שואל , who in either case

שׁוֹאֵל דְּגִיּוֹ בְּכַן וְגִיּוֹ בְּכַן

מר בר רב אשי אמר:

מר בר רב אשי אמר ,

is חייב ,

חַיֵּיב מְחַיֵּיב ,

He does not have [a claim] upon them

אִין לוֹ עֲלֵיהֶן

[must also bring] a חטאת .

בְּחַטָּאת ,

except [for] two cows,

אַלָּא שְׁתֵּי פְּרוֹת ,

There are times that both [must bring] an אשם .

פְּעָמִים וְשָׁגְיֵיהֶם בְּאֲשָׁם ,

one of borrowing

חֲדָא דְשֵׁאֵלָה

For example; [if] it was stolen

בְּגוֹן , שְׁנֵי גִּבְנָה ,

and one of renting.

בְּחֲדָא דְשִׁכְרִירוֹת ,

and they said

וְאָמְרוּ ,

[For] the designation of borrowing is one

שֵׁם שְׁאֵלָה אַחַת הִיא

[that] it died because of its work.

מָתָה מְתַמַּת מְלָאכָה ,

and the designation of hiring is one.

וְשֵׁם שִׁכְרִירוֹת אַחַת הִיא ,

[This is a case] where both

דְּתַרְנִיָּהוּ

[The one] of borrowing he acquires completely.

דְשֵׁאֵלָה קָבִי לְגַמְרֵי ,

deny [owing] money,

קָא בְּפִרֵי מָמוֹנָא ,

[The one] of hiring;

דְשִׁכְרִירוֹת

since they are חייב [for theft]

דְּהָא מְחַיֵּיבֵי

he works with it the days of its hiring

עָבַד בָּהּ יָמֵי שִׁכְרִירוֹתֶיהָ ,

and they free themselves [by pleading that it died because of its work].

וְקָא פְּטֵרֵי בְּפִשְׁיָהוּ ,

and she died naturally.

וְיָמָתָה בְּבִרְכָּהּ ,

in her husband's lifetime

בְּחַיֵּי בַעְלָהּ ,

The שוכר shall swear

וְשָׁבַע הַשׂוֹכֵר

and [then] dies,

וְיָמָתָה ,

that she died naturally

וְיָמָתָה בְּבִרְכָּהּ ,

her husband can take it out of the hand of the buyers.

הַבַּעַל מוֹצִיא מִיַּד הַלְקוֹחוֹת ,

and the שואל shall pay to the שוכר . וְהַשׂוֹאֵל יִשְׁלַם לְשׂוֹכֵר ,

Said ר"י :

א"ר (אָמַר רַבִּי) יוֹסִי ,

LESSON 36

שְׁעוֹר לוֹ (לֵה:)

How can that one [the שוכר] do business with his friend's cow?

בִּיצַד הִלָּה עוֹשֶׂה סְחוּרָה בְּפָרְתוֹ שֶׁל חֲבִירוֹ?

[Where] he [the לווה himself] gave it for his debt:

פְּלִיגִי בֵּה רַב אַחַא וְרַבִּינָא , אַחַא פְּלוּגְתָא וְרַבִּינָא רַבִּינָא .

But the cow shall return to [its] owners . אֲלָא פְתוּזוֹר פָּרָה לְבַעְלָיִם :

One said: It is returned, חַד אָמַר , הִדְרָה ,

and [the other] one said: It is not returned. וְחַד אָמַר , לֹא הִדְרָה ,

The one who said [that] it is not returned מאוּ דְאָמַר לֹא הִדְרָה ,

LESSON 39 שְׁעוֹר לֵט (לֵה:)

א"ל (אָמַר לִיָּה) רַב אֵינִי בֵּר אֶבִּין said רַבִּינָא

to אב"י :

holds סָבַר ,

[that] it is a valid sale, הָאִי זְבִיגִי מְעֻלָּא הִיא ,

Let us see.

since he voluntarily דְּהָא מְבֻעָא דְנִפְשָׁהּ ,

With what does the שוכר acquire the cow? שׂוֹכֵר בְּמַאי קָנִי לְהָאִי פָּרָה?

gave it. אַנְגִּיָּה ,

With the שבועה . בְּשִׁבּוּעָה ,

And the one who said [that] it is returned וַיִּמְאוּ דְאָמַר הִדְרָה ,

[Then] let the משכיר say to the שוכר , וְגִימָא לִיָּה מְשַׁפֵּיר לְשׂוֹכֵר ,

holds סָבַר ,

"Remove yourself בל אנפ .

[that] it is not a valid sale. לֹא זְבִיגִי מְעֻלָּא הוּא ,

and remove your שבועה , וְבַל יִשְׁבִּיעַתְךָ ,

And [the reason] that he gave it voluntarily וְהָאִי דְאַנְגִּיָּה מְבֻעָהּ ,

and I will talk דין בְּאִנְאָ מְשַׁפְּעִינָא דִּינָא

and did not come to בית דין , - וְלֹא אָתָא לְדִינָא ,

with the שואל !" בְּהַדְרָה שׂוֹאֵל ,

because of shame מַחְמַת כִּיסוּפָא

[whereupon] he said to him: א"ל (אָמַר לִיָּה)

he gave it [to him]. הוּא דְאַנְגִּיָּה ,

Do you think מִי סָבַרְתָּ ,

that the שוכר acquires her with the שבועה ? שׂוֹכֵר בְּשִׁבּוּעָה הוּא דְקָא קָנִי לָהּ ?

LESSON 37

שְׁעוֹר לִז (לֵה:)

He acquires [her] from the time of her death מְשַׁעַת מִיָּתָה הוּא דְקָנִי ,

And from when on וּמֵאַיְמַת

and the שבועה וְשִׁבּוּעָה

can he eat the fruit [of the valuation] ? אֶכֶּיל פִּירֵי ?

is to pacify the mind כְּגַי לְהַפִּיס בְּעָמוּ

רבא אמר , רַבָּה אָמַר ,

of the ב"ב . שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת ,

As soon as the אדרכתא reaches, מְבִי מְסִיָּא אֲדֻרְכָּתָא לִיָּה ,

his hand. אַבְיָי אָמַר ,

LESSON 40 שְׁעוֹר מ (לֵה:)

א"ר (אָמַר רַבִּי) וַיִּכָּא , said ר"ז

His witnesses, by their signatures, עֲדוּוֹ בְּחַתוּמָיו ,

[It could] sometimes [happen] פְּעָמִים ,

obtain it for him. וְזָכִין לוֹ ,

that the owners must pay שְׁנֵיבְעָלִים מְשַׁלְּמִין

רבא אמר , רַבָּא אָמַר ,

several cows to the שוכר . בְּמָה פְרוֹת לְשׂוֹכֵר ,

From when the days of announcement are ended. מְבִי שְׁלִימוֹ יָמֵי אַכְרִזְתָּא :

How is this possible? הֵיכִי נִמְיָ?

LESSON 38

שְׁעוֹר לַח (לֵה:)

If he [the שוכר] hired her from him אַנְגִּרָה מִחֲבִירוֹ

[If] one hires a cow from his friend הַשׂוֹכֵר פָּרָה מִחֲבִירוֹ ,

[for] a hundred days מָאָה יוֹמֵי ,

and lent her to another, וְהִשְׁאִילָהּ לְאַחֵר ,

a valuation is always returned.

And the הלכה is

[that] a valuation is always returned

because it says [in the פסוק],

"And you shall do what is right and good.

LESSON 34

שְׁעוֹר לֵד (לה.)

Surely

[if] they valued [and gave] it

to the ב"ח

and he went

and valued it to his ב"ח:

we say to him [the second חוב],

"You are no better

than the man in whose [power] you come,

[If] he [the חוב] sold it,

[or] he bequeathed it,

or he gave it as a present:

These [recipients] certainly

originally

went into it with the intention of [keeping] the land

and did not go into it with the intention of [receiving] money.

LESSON 35

שְׁעוֹר לֵה (לה.)

[If] it was valued [and given] to a woman

and she married,

or it was valued [and taken] from a woman

and she married

and [then] died:

[With respect] to his wives property a husband

is [as] a buyer:

He does not return [property valued to his wife],

and we do not return [property taken from his wife] to him.

For ריב"ח said:

In they decreed:

[If] a woman sells of the נ"מ

שָׂמָא הָדָר לְעוֹלָם,

וְהִלְכָתָא,

שָׂמָא הָדָר לְעוֹלָם,

מְשוּם שְׁנֵאמַר,

וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטוֹב,

[and] seized his mansion from him, אַגְגִּיָּה לְאַפְדָּגִיָּה מִיַּגִּיָּה,

In the end the nose-rings were found, לְסוּף אֵי שִׁתְּכַח גִּיפִי,

and they had become dearer, וְאִנְקוּר,

Said ר"נ: אָמַר רַב בְּנִחְמוּ,

[Let] the nose-rings return to their owner, הָדָרִי גִיפִי לְמַבְיָהוּ,

and the mansion return to its owner, וְהָדָרָא אַפְדָּנָא לְמַרְבָּה,

LESSON 32

שְׁעוֹר לֵב (לה.)

Said רבא:

I was sitting [then] before רבב בְּנִחְמוּ, הָנָה זְתִיבְנָא קַמִּיהּ דְּרַבב בְּנִחְמוּ,

and it was [we were] studying, וּפְרָקוּ הַמְּפָקִיד הָנָה וּפְרָקוּ הַמְּפָקִיד הָנָה

And I said to him: וְאָמַרְתִּי לֵיהּ,

[If] he paid שְׁלָם,

and did not want to swear! וְלֹא רָצָה לִישָׁבַע,

And he did not answer me. וְלֹא אָהַר לִי,

And he did well וְשָׁפִיר עָבַד

that he did not answer me. וְלֹא אָהַר לִי,

What is the reason? מַאי טַעְמָא ?

There [in the משנה] הָתָם

he did not trouble him to [go to] בית דין, לֹא אֶטְרַחֵי לְגִי דִינָא

[but] here [in the case of the nose-rings] הָכָא

he troubled him to [go to] בית דין. אֶטְרַחֵיהּ לְגִי דִינָא

LESSON 33

שְׁעוֹר לֵג (לה.)

[Does this mean] to say לְמִימָרָא,

that ר"נ holds דָּסְבַר רַב בְּנִחְמוּ,

that a valuation is returned? דְּשׂוּמָא הָדָר ?

[No.] There it is different, שְׂאֵנִי הָתָם,

because it was a valuation [made] by mistake, דְּשׂוּמָא בְּטַעוּת הָנָה,

since the nose-rings were [in his hand] originally, דָּקָא הָנָה גִיפִי מְעִיקָרָא,

The [of חכמים] said: הָאֲמַרִי בְּהַרְדָּעִי,

A valuation is returned שְׂוּמָא הָדָר

until a twelve month year. עַד פְּרִיטָר שְׁתַּיָּא,

And אמיר said: וְאָמַר אַמִּיר,

I am from נהרדעא, אָנָא מְנַהַרְדָּעָא אָנָא,

and I hold [that] וְסִבִּירָא לִי,

LESSON 30

שְׁעוֹר ל (לה.)

R"א said:

אָמַר רַב אֶשִׁי ,

But does then the מלוה know who goes in and out

אֵלָא לָוֵה מִי יָדַע מֵאֵן עָזִיל וְנַפְיָק

I said this discussion

אָמַרְיָתָה לְשִׁמְעָתָא

of the house of the מלוה?

בְּגִיתִיהָ דְּמַלְוָה ?

before ר"ב

קָמִיהָ דְּרַב כְּהֵנָּא ,

and he said to me:

בְּאָמַר לִי ,

LESSON 28

שְׁעוֹר כַּח (לה.)

Let this be [in cases] where he believes him. תְּהֵא בְּמַאֲמִינוֹ ,

אבִי says:

אֲבִי אֹמֵר ,

Then let the לווה believe the מלוה

וְנִהְמַגִּיהָ לָוֵה לְמַלְוָה

[They made this] גזירה

גְּזִירָה ,

in this too,

נִמְי בְּהָא ,

Lest he plead and say to him,

שְׁמָא יִטְעוֹן וְיֹאמַר לוֹ ,

how much it was worth!

כַּמָּה הָיָה שְׁוֵה ,

"I found it after the שבועה ."

אַחַר שְׂבוּעָה מְצֹאתִיהָ ,

He is not certain of its [value].

לֹא קַיִם לִיהָ בְּגִיָּה ,

R"א said:

רַב אֶשִׁי אָמַר ,

And let the מלוה believe the לווה,

וְנִהְמַגִּיהָ מַלְוָה לְלוֹוֵה ,

This one swears and that one swears. זֶה נִשְׁבַּע וְזֶה נִשְׁבַּע ,

since he is certain of its [value]!

דְּקַיִם לִיהָ בְּגִיָּה ,

This one swears that it is not in his possession

He doesn't believe him.

לֹא מְהִימֵן לִיהָ ,

and that one swears how much it was worth.

And what is the difference

דְּמַאי שְׁנָא

And thus he [means to] say:

וְהִכִּי קָאָמַר ,

that the מלוה believes the לווה

לָוֵה דְּמְהִימֵן לִיהָ לְמַלְוָה ,

Who swears first ?

מִי נִשְׁבַּע תְּחִילָה ?

and what is the difference

דְּמַאי שְׁנָא

The מלוה swears first [that it is not in his possession]

that the מלוה does not believe the לווה ?

מַלְוָה דְּלֹא מְהִימֵן לִיהָ לְלוֹוֵה ?

lest this one will swear

שְׁמָא יִשְׁבַּע זֶה ,

The מלוה upholds [with regard to] the מלוה ,

לָוֵה מְקַיִם גִּיהָ בְּמַלְוָה

and the other will bring out the פקדון .

וְיֹוצִיא הָלָה אֶת הַפְּקֻדוֹן ,

"The purity of the righteous shall lead them"

תּוֹמַת יְשָׁרִים תְּנַחֵם

[and] the מלוה upholds [with regard to] the לווה ,

מַלְוָה מְקַיִם גִּיהָ בְּלוֹוֵה ,

LESSON 29

שְׁעוֹר כַּס (לה.)

"And the crookedness of the rebellious will rob them."

וְסֻלְףּ בּוֹגְדִים יִשְׁגָּם :

רהב"ת

רַב הוֹנָה בַּר תַּחְלִיפָא

said in the name of רבא :

מְשִׁמִּיהָ דְּרַבָּא אָמַר ,

LESSON 31

שְׁעוֹר לֹא (לה.)

[There was] a certain man

הָהוּא גְּבָרָא ,

The ספא of the ספא

הִישָׁא דְּסִיפָא

who kept nose-rings with his friend.

דְּאִפְקִיר גִּיפִי בְּגִיָּה תְּבִרִיהָ ,

is a refutation of ר"ה .

תִּיבְחָא לְרַב הוֹנָא ,

[When] he said to him,

אָמַר לִיהָ ,

[If the לווה says], "You lent me a סלע on it

סַלַּע הִלְוִיתַנִּי עָלַיִן ,

"Give me my nose-rings",

הֵב לִי גִיפִי ,

[and] it was worth two [סלעים] ."

שְׁתַּיִם הָיָה שְׁוֵה ,

he said to him,

אָמַר לִיהָ ,

And the other says, "Not so.

וְהָלָה אֹמֵר , לֹא בִּי ,

"I don't know where I put them". לֹא יָדַעְנָא הִיכָא אוֹתִיבְנִיהוֹן .

But I lent you a סלע on it

אֵלָא סַלַּע הִלְוִיתִיךָ עָלַיִן

[So] he came before ר"נ ,

אַתָּא לְקָמִיהָ דְּרַב נַחְמָן ,

[and] it was worth a סלע ."

סַלַּע הָיָה שְׁוֵה ,

[who] said to him:

אָמַר לִיהָ ,

He is פטור [from swearing].

פְּטוֹר ,

Every [plea of] "I don't know"

כָּל לֹא יָדַעְנָא

And if it is as ר"ה [said],

וְאִם אֵיתָא לְדְּרַב הוֹנָא ,

is a פשיעה ,

פְּשִׁיעוּתָא הִיא ,

since the מלוה swears

מְגוֹ דְּמִשְׁחָבַע מַלְוָה ,

go [and] pay.

וַיֵּל שְׁלִים ,

that it is not in his possession,

שְׁאִינָה בְּרִשְׁוּתוֹן ,

He did not pay.

לֹא שְׁיָלַם ,

let him also swear

לִישְׁחָבַע נִמְי

[So] ר"נ went

אַיִל רַב נַחְמָן

a גילגול שבועה

אַגְלִילְגוּל שְׂבוּעָה

How much it was worth!

כַּמָּה הָיָה שְׁוֵה ,

[If the מלוה says], "I lent you a סלע עליו on it
 [and] it was worth [only] a שקל . " .
 And the other says, "Not so. , לא בי ,
 But you lent me a סלע on it עליו
 [and] it was worth three דינרים , " .
 He is חייב [to swear] . , חייב

Where the שבועה is upon the לווה . ,
 And the רבנן said: ,
 Let the מלוה swear ,
 lest this one will swear
 and the other will bring out the פקדון .
 And if it is as ר"ה [says ,
 since the מלוה swears
 that it is not in his possession ,
 how can he bring it out?

LESSON 27 (שעור כז (לה.))

רבא said: ,
 There are witnesses that it was burned .
 If so ,
 from where will he bring it?
 But , said ר"י ,
 there are witnesses that it was stolen .
 Nevertheless ,
 from where will he bring it?
 He will trouble [himself]
 and bring it .
 If so ,
 when the מלוה swears ,
 the לווה too can trouble [himself]
 and bring it!
 It is correct [that] the מלוה [can bring it]
 [for] he knows
 who goes in and out of his house ,
 and can go and trouble [himself]
 and bring it .

And the other says . ,
 "Not so. ,
 But a סלע you lent me on it ,
 [and] it was worth three דינרים , " .
 He is חייב [to swear] . ,
 LESSON 25 (שעור כה (לד:))

[If the לווה says], "You lent me a סלע עליו on it
 [and] it was worth 2 [סלעים] . " .
 And the other says ,
 "Not so. ,
 But I lent you a סלע on it עליו
 [and] it was worth a סלע . " .
 He is פטור [from swearing] . ,
 [If the לווה says], "You lent me a סלע עליו on it
 [and] it was worth two [סלעים] . " .
 And the other says, "Not so. , לא בי ,

But I lent you a סלע on it עליו
 [and] it was worth 5 דינרים . " .
 He is חייב [to swear] . ,
 מי נשבע ?
 מי שהפקדון אצלו ,
 Lest this one swear
 and the other will bring out the פקדון .

LESSON 26 (שעור כו (לד:))

To which [does the last דין refer] ?
 If we will say to the סיפא ;
 [but] you can deduce
 that the שבועה is upon the מלוה היא ,
 because he admits
 part of the claim .
 But , said שמואל ,
 [it refers] to the רישא .
 What [is meant by] to the רישא ?
 To the סיפא of the רישא :

and paid to one of them [his share], וְשִׁילַם לְאֶחָד מֵהֶם ,
 what [is the דִּין]? מַאי ?
 [If] partners borrowed שִׁוְפִיּוֹן שָׁאַלְלוּ
 and one of them paid [his share], וְשִׁילַם אֶחָד מֵהֶם ,
 what [is the דִּין]? מַאי ?
 [If] he borrowed from a woman שָׁאַל מִן הָאִשָּׁה
 and paid to her husband, וְשִׁילַם לְבַעְלָהּ ,
 what [is the דִּין]? מַאי ?
 [If] a woman borrowed אִשָּׁה שָׁאַלְתָּהּ
 and her husband paid. וְשִׁילַם בַּעְלָהּ ,
 what [is the דִּין]? מַאי ?
 They, [the questions], stand [unanswered]. תַּיִקוּ ,

LESSON 23

שְׁעוֹר כ"ג (לד:)

ר"ה said: אָמַר רַב הִינָּה ,
 We make him swear a שבועה שבועה
 that it is not in his possession. שֶׁאֵינָהּ בְּרִשְׁתּוֹ ,
 What is the reason? מַאי טַעְמָא ?
 We are afraid חִי יִשְׁיַבֵּן
 that he may have laid his eyes on it. שֶׁמָּא עֵינָיו נָתַן בָּהּ ,

LESSON 24

שְׁעוֹר כ"ד (לד:)

They asked a question: מִיתִיבֵי ,
 [If] one lends his friend תַּמְלֵגָה אֶת תַּגְּבִירוֹ
 upon security על תַּמְשְׁכוֹן ,
 and the security was lost. וְאֶבֶד תַּמְשְׁכוֹן ,
 And he said to him, וְאָמַר לוֹ ,
 "I lent you a סלע on it סַלַע הֲלוֹנִיתִיכ עֲלִיו ,
 [and] it was worth [only] a שקל .". שְׁקֵל הָיָה שְׁנָה ,

And the other says, וְהֵלָה אוֹמֵר ,
 "Not so. לֹא כִי ,
 But a סלע you lent me on it אֵלֶּא סַלַע הֲלוֹנִיתִי עֲלִיו ,
 [and] a סלע it was worth." סַלַע הָיָה שְׁנָה ,
 He is פטור [from swearing]. פְּטוֹר ,
 [If the מלוה says], "I lent you a סלע on it סַלַע הֲלוֹנִיתִיכ עֲלִיו ,
 [and] it was worth [only] a שקל .". שְׁקֵל הָיָה שְׁנָה ,

What [is the דִּין]? מַאי ?
 Do we say מִי אָמְרִינָן ,
 they have retracted, מְהוֹר קָא הִדְרִי בְּהוּ ,
 or perhaps, או דְלָמָּא ,
 they are standing by their father's word בְּמִלְתָּא בְּאֲבוּהוֹן קְיָיְמִי ,
 and are [merely] putting ? וְדַחוּ לֵיהּ מְדַחוּ לֵיהּ ?
 him off? הִמּוֹף ?

LESSON 21

שְׁעוֹר כ"א (לד:)

[If] the sons paid שְׁלְמוּ בְּנִים ,
 what [is the דִּין]? מַאי ?
 Can he say to them, מַאי אָמַר לְהוּ ,
 "But I sold the כפל כִּפְלִי
 to your father לְאָבוּכוֹן ,
 because he did me favors, וְעָבַד לִי נְיִיחַ נְפִשָּׁאִי ,
 [however], to you, לְדִידְכוֹן
 לא ,

Or perhaps או דְלָמָּא
 there is no difference? לֹא שְׁנָא ?
 [If] he paid to the sons, שִׁילַם לְבָנִים ,
 what [is the דִּין]? מַאי ?
 Can they say to him, מִצּוֹ אָמְרִי לֵיהּ ,

"But our father sold you the כפל כִּפְלִי לְךָ אֲבוּנָא כִּפְלִיא ,
 because you did him favors, וְעָבַדְתָּ לֵיהּ נְיִיחַ נְפִשָּׁאִיהּ ,
 but as for ourselves, אָבְל אֲנֹן
 for us [you have] not [done a thing]." לְדִידְכוֹן לֹא ,
 Or perhaps, there is no difference או דְלָמָּא לֹא שְׁנָא ?

LESSON 22

שְׁעוֹר כ"ב (לד:)

[If] the sons paid to the sons, שְׁלְמוּ בְּנִים לְבָנִים ,
 what [is the דִּין]? מַאי ?
 [If] he paid half, שִׁילַם מַחְצָה ,
 what [is the דִּין]? מַאי ?
 [If] he borrowed two cows שָׁאַל שְׁתֵּי פָרוֹת
 and paid [for] one of them, וְשִׁילַם אַחַת מֵהֶם ,
 what [is the דִּין]? מַאי ?
 [If] he borrowed from partners שָׁאַל מִן הַשִּׁוְפִיּוֹן

He first said [that he will pay].

קידם וְאָמַר ,

all the benefit [of the borrowed object] is his,

וְכָל הַנֶּאֱחָה שְׁלוֹ ,

But since he learns

הָא מְדַקְדָּגִי

with the words ["I will pay"]

בְּדִבְרֵי בִּירָא

by the שׁוֹכֵר ,

גַּבִּי שׁוֹכֵר

he does not sell him the כּפּל .

לֹא מְקַנֵּי לִיָּה כְּפִילָא ,

"And he said"

וְאָמַר ,

We have learned [in a בְּרִייתָא]

פְּנִיָא

and by the שׁוֹאֵל [he learns] קִידָם ,

וְגַבִּי שׁוֹאֵל קִידָם ,

as ר"ז [said]:

בְּנוֹתִיהָ דְּרַב זְבִיד ,

is implied by it

ש"מ (שְׁמַע מְנַב) ,

[If] one borrows a cow from his friend

הַשׁוֹאֵל פָּרָה מִתְּגִירוֹ ,

that he learns exactly [as it is stated].

וְנִקָּא קְתָנִי ,

and it is stolen.

וְנִגְנַבָּה ,

Were they then learned together? מִיָּדֵי גַבִּי הִדְרִי פְּנִיָא ?

And the שׁוֹאֵל first paid

וְקִידָם הַשׁוֹאֵל וְשָׁלַם ,

They asked

שְׁנֵי לִיבְנֵיהוּ

and afterwards

וְאַח"כּ (וְאַחַר כֵּן) ,

the scholars

לְתַנְּאֵי

the thief was found,

נִמְצָא הַגָּנֵב ,

of the תּוֹסַפְתָּא of ר"ח

דְּגַבִּי כְּבִי חֲזִיא

he must pay the double payment

מִשְׁלָם פְּשִׁלּוּמֵי כְּפָל

and of ר"א א',

וְדְגַבִּי רִי (כְּבִי) אוֹשְׁעֵיָא ,

to the שׁוֹאֵל .

לְשׁוֹאֵל ,

and they said

בְּאַמְרֵי ,

that they were learned together.

גַּבִּי הִדְרִי פְּנִיָּו ,

LESSON 17

שְׁעוֹר יז (ל.ד.)

To the first version

לְלִישְׁנָא קָמָא

LESSON 19

שְׁעוֹר יט (ל.ד.)

[of the statement] of ר"פ

דְּרַב פּפָא ,

Obviously

פְּשִׁיטָא ,

[the preceding בְּרִייתָא] certainly

וְנָדִיא

[if the שׁוֹמֵר said, "I will not pay"

אָמַר אֵינִי מְשַׁלֵּם ,

is no refutation.

לֹא הוּיָא תִּיּוֹבְתָא ,

and he reconsidered and said,

וְחִזַּר וְאָמַר ,

[But] to the last version

לְלִישְׁנָא בְּתֵרָא ,

"I will pay" [he does receive the כּפּל]

הִרִינִי מְשַׁלֵּם ,

לִימָא תִּיּוֹבְתִי תִּיּוֹבְתִיהָ?? must we say that it is a refutation??

because he has said, "I want to pay" מְשַׁלֵּם ,

הָא קָאָמַר הִרִינִי מְשַׁלֵּם ,

can say to you:

אָמַר לָךְ רַב פּפָא ,

But [if first] he said,

אֵלָא אָמַר

Is it then stronger

מִי אֵלִימָא

"I will pay"

הִרִינִי מְשַׁלֵּם ,

than the מַשְׁנֵה ,

מִמְתַּנִּיתִיו ,

and he reconsidered and said, "I will not pay"

וְחִזַּר וְאָמַר אֵינִי מְשַׁלֵּם ,

which learns that he paid

דְּקָתָנִי שְׁיָלַם ,

What [is the דִּין]?

מָא??

and we established [that it means]

וְאוֹ קִימָנָא

Do we say

מִי אָמַרְיָו

he said [that he will pay]!

בְּאַמְרֵי ,

that he has retracted,

מְהִירָא קָא הִירָא גִיָּה ,

Here too [it means]

הִכָּא נִמְי

or perhaps

אוֹ דְלָמָא

he said [that he will pay].

בְּאַמְרֵי ,

he is standing by his word

בְּמִילְתֵּיהָ קָאִי ,

LESSON 18

שְׁעוֹר יח (ל.ד.)

Are they then alike?

מִי דְמִי??

LESSON 20

שְׁעוֹר כ (ל.ד.)

There [in the מַשְׁנֵה]

הָתָם ,

[What if] he said, "I will pay",

אָמַר הִרִינִי מְשַׁלֵּם ,

he does not learn קִידָם [that first he paid],

and died.

נָמַת ,

[but] here [in the בְּרִייתָא]

הִכָּא ,

And his sons said,

וְאָמְרוּ בְּנָיו ,

he does learn קִידָם .

קָתָנִי קִידָם ,

"We will not pay",

אֵין אָנוּ מְשַׁלְּמִין ,

What is [meant by] קִידָם ?

מָאִי קִידָם??

by [saying that] it was stolen. , בגג יבא ,
 A ש"ש , שומר שכר ,
 as soon as he says, , גינון שאמר ,
 "It was stolen," , נגנבה ,
 he sells him the כפל , , מקנה ליה כפילא ,
 for if he wanted , דאי בעי ,
 he could have freed himself [from paying] פטר נפשיה ,
 by [saying that] it was fractured בשבירה ,
 or died. , ומתה ,

yes [he does receive the כפל] ,
 [but if] he did not pay , לא שילם ,
 no [he does not receive the כפל] . לא ,
 [However] the סיפא says: , אימא סיפא ,
 [If] he swore , נשבוע ,
 and did not want to pay. , ולא רצה לשלם ,
 The reason [for his not receiving the כפל is] , טעמא ,
 because he did not want [to pay] , דלא רצה ,
 but if he wants , קא רצה ,
 [he does receive the כפל] even if (אף על פי)
 he did not [yet] pay! , שלא שילם ,
 But from this [משנה] , אלא מהא ,
 [the רבי יוחנן of דין] cannot be , ליבא למשמע מינה ,
 derived from it.

LESSON 15 (לד.) שער סו

[However] a שואל who says , שואל שאמר ,
 "I will pay" , הריני משלם ,
 he [the מפקיד] does not sell him , לא מקגי ליה כפילא ,
 the כפל .
 [For] with what , במאי

LESSON 13 (לד.) שער יב

We have learned [in a ברייתא] , פניא
 as רבי י' [said] : , פנתיה דר' יוחנן ,
 [If] one rents a cow , השוהר פרה ,
 from his friend , מתגירו ,
 and it was stolen ; , ונגנבה ,
 and this [שוכר] says , ואמר הלה ,
 "I will pay , הריני משלם
 and I will not swear" , ואיני נשבוע ,
 and after that , ואח"כ (ואחר כך)
 the thief was found , נמצא הגנב ,
 he must pay the double payment משלם תשלומי כפל
 to the שוכר . , לשוהר ,

could he have freed himself [from? נפשיה?] paying] ?
 By [saying that] it died on account of , במתה מחמת מלכה ,
 its work .
 [That it should] die on account of its work , מתה מחמת מלכה
 does not happen. , לא שקיח ,
 There are those who say , איבא דאמרי ,
 [that] ר"פ said: , אמר רב פפא ,
 A שואל too , שואל נמי ,
 as soon as he says , גינון שאמר ,
 "I will pay" , הריני משלם ,
 he sells him the כפל , , מקגי ליה כפילא ,
 for if he wanted , דאי בעי ,
 he could have freed himself [from paying] פטר נפשיה ,
 by [saying that] it died on account of its , במתה מחמת מלכה ,
 work .

LESSON 16 (לד.) שער טז

Said ר"ז to him: , אמר ליה רב זבד ,
 Thus did אביי say , דכי אמר אבבי ,
 "A שואל [does not receive the כפל] , שואל ,
 until he [actually] pays. , עד שישלם ,
 What is the reason? , מאי טעמא ?
 Since , הואיל

LESSON 14 (לד.) שער יד

אמר רב פפא ,
 שומר חנם ,
 גינון שאמר ,
 פשעתי ,
 he [the מפקיד] sells him the כפל , , מקנה ליה כפילא ,
 for if he wanted , דאי בעי ,
 he could have freed himself [from paying] פטר נפשיה

improvement

which comes from elsewhere,

a person does sell,

[but] improvement of [his animal] itself,

a person does not sell [as easily],

LESSON 10

There are those who say

[that] רבא said:

It becomes as though he said to him,

"If it will be stolen

and you want to pay me [for it],

[then] close to the theft

it is sold to you."

What is [the difference] between them?

[The difference] between them is

the question of ר"ז ,

or,

[if] it was standing in the meadow.

LESSON 11

[If] he paid [for them]

and did not want to swear [etc.] : [וכו'] :

א"ר רחב"א said

[that] ר"י said:

"He paid" [does] not [mean] he actually paid,

but as soon as he said,

"I will pay", [he receives the כפל]

even if

he did not [yet] pay.

LESSON 12

We learned:

[If] he [the שומר] paid

and did not want to swear.

[This implies that if] he paid ,

שְׁבָחָא

which were made to come [into existence]. וְעָבְדֵי דְאֵתוּ

LESSON 7

But here,

who can say

that [the פקדון] will be stolen?

And if you will find [a reason] to say

that it will be stolen,

who can say

that the thief will be found?

And [even] if the thief is found,

who can say that he will pay [כפל] ?

Perhaps

he will admit [his guilt] and be פטור .

LESSON 8

Said רבא :

It becomes as though he said to him,

"If it will be stolen

and you want to pay me [for it],

[then] my cow is sold to you

from now on."

מתקיף לה ר' ז' asked:

If so,

[then] even

its shearings and offspring

too [should belong to the שומר]!

Why did we learn in the ברייתא :

Except for its shearings and offspring?

LESSON 9

But, said רבי ז' ,

it becomes as though he said to him,

"Except for its shearings and offspring?"

And why [such] a conclusion?

Ordinarily the thing [is that]

שְׁעוֹר ז (לג.)

אָבֵל הָקָא ,

מִי יֵימַר

דְּמַגְנָבָא ?

וְאָם תִּימָצֵי לֹמַר

דְּמַגְנָבָא ,

מִי יֵימַר

דְּמִשְׁתַּכַּח בְּנָב ?

וְאִי מִשְׁתַּכַּח בְּנָב ,

מִי יֵימַר דְּמִשְׁלָם ?

דְּלָמָא

מוֹדֵי וּמְפָטֵר ,

שְׁעוֹר ח (לד.)

אָמַר רַבָּא ,

נְעֻשָׁה פְּאוּמֵר לוֹ ,

לְכַשְׁתַּגְּב

וְתַרְצָה וְתִשְׁלַמְנִי ,

תְּהִי פְּרַתִּי קְנִינָה לְךָ

מֵעַכְשָׁיו ,

מִתְקִיף לָהּ ר' ז' וְיִרְא ,

אִי הָבִי ,

אִפִּי' (אֶפְיִלּוּ)

גִּיזוּתֶיהָ וּבְלָדוֹתֶיהָ

נְמִי !

אֵלְמָה פְּנִיָא ,

חִדָּץ מִגִּיזוּתֶיהָ וּבְלָדוֹתֶיהָ

שְׁעוֹר ט (לד.)

אָלָא אָמַר ר' ז' וְיִרְא ,

נְעֻשָׁה פְּאוּמֵר לוֹ ,

חִדָּץ מִגִּיזוּתֶיהָ וּבְלָדוֹתֶיהָ ,

וַיִּמָּא פְּסָקָא ,

סְתָמָא דְּמִלְתָּא ,

תָּנּוּ ,

שְׁיִלָם

וְלֹא רָצָה לִישָׁבַע ,

שְׁיִלָם ,

and why must he teach **דלמה ליה למתגי גלים ? כלים ?**
 They are [both] needed. **צרכי ,**
 For if he learned **בהמה [only] , דאי תנא בהמה ,**
 I would have said **הנה אמיןא ,**
 [that in the case of] a **בהמה היא דמקגי ליה פגילא , כפל he sells him the בהמה**
 because it is much trouble **משום דנפיש טירחא**
 to bring her in **לעיו לה**
 and to take her out. **ילאפוקא ,**
 But **כלים ,**
 whose trouble is not much, **דלא נפיש טירחיהו ,**
 I would say **אימא**
 [that] he does not sell him the **כפל , כפל מקגי ליה פגילא ,**

LESSON 1 **שעור א (לג:)**
 המפקיד **[If] one keeps**
 אצל חבירו **with his friend**
 בהמה או גלים , **a כלים or בהמה ,**
 ונגנב **and they were stolen**
 או שאבדו , **or lost.**
 שילם **[If] he [the שומר] paid [for them]**
 ולא רצה ליטבע , **and did not want to swear;**
 שהרי אמרו , **for they said**
 שומר חנם **[that] a שומר חנם**
 נטבע **[may] swear**
 ויוא , **and depart [having fulfilled his obligation].**

LESSON 5 **שעור ה (לג:)**
 And if he would learn **כלים [only] , דאי תנא גלים ,**
 I would have said **הנה אמיןא**
 [that in the case of] **גלים היא דמקגי ליה פגילא , כפל does he sell him the כלים**
 because their **כפל is not much. , משום דלא נפיש כפליהו ,**
 But a **בהמה ,**
 for which, if he slaughtered or sold it, **דכי טבח ומכר ,**
 he must pay a payment of 4 or 5 **משלם פשלומי ד' וה' ,**
 [times the theft] , **אימא**
 I would say **לא מקגי ליה פגילא , כפל .**
 [Therefore both] are needed. **צרכיא ,**

LESSON 2 **שעור ב (לג:)**
 נמצא הגנב , **[If] the thief is found,**
 משלם **he must pay**
 פשלומי כפל , **a double payment.**
 טבח ומכר , **[If] he slaughtered or sold [the ox or sheep] ,**
 משלם **he must pay**
 פשלומי ארבעה וחמשה , **a payment of four and five [times**
 the theft] . **למי משלם ?**
 למי שפקדון אצלו , **To whom does he pay?**
 למי שפקדון אצלו , **To him, with whom the פקדון was.**

LESSON 6 **שעור ו (לג:)**
 asked [concerning the **מתקייף לה רמי בר חמא ,**
 משנה] : **והא אין אדם מקנה**
 But a person cannot sell **דבר שלא בא לעולם !**
 something which has not come into **באפילו לר"מ דאמר**
 the world! **who רבי מאיר said**
 And even according to **אדם מקנה**
 said **דבר שלא בא לעולם ,**
 that a person can sell **ה"מ (הגי מילי) ,**
 something which has not come into **ה"מ (הגי מילי) ,**
 the world: **בגין**
 [When did he say] those words?
 [In cases] such as **פירות דקל ,**
 the fruit of a date palm

LESSON 3 **שעור ג (לג:)**
 נטבע **[If] he swore**
 ולא רצה לטלם , **and did not want to pay:**
 נמצא הגנב , **[if] the thief was found,**
 משלם פשלומי כפל , **he must pay a double payment.**
 טבח ומכר , **[If] he slaughtered or sold [the ox or sheep] ,**
 משלם **he must pay**
 פשלומי ארבעה וחמשה , **a payment of four and five [times**
 the theft] . **למי משלם ?**
 למי שפקדון אצלו , **To whom does he pay?**
 למי שפקדון אצלו , **To the owner of the פקדון .**

LESSON 4 **שעור ד (לג:)**
 למה ליה למתגי בהמה **Why must he teach בהמה**

קמט

קנ

קנא

קנב

קנג

קנד

ומשלם לו דמי כסף - דמי כמות של קוליס לפי מה שהשכיר :
גמ' משום לזרזין לא ישתמש בהן - בתמיה ומה גילוי דעת יש כאן
שמן חפץ שיסתמש בהם מאחר שאם הן מותרין קאמרת ישתמש
בהן והמפקד אללו יודע שהוא לרדף תדיר למעט לזרזין נמי
ישתמש דדרך כל אדם לזרז מעותיו :

ואפילו כאנסו - קאמר מתני' רחייב
באחריותן ואפילו לא נשתמש בהן
דמהשתא הוי שאל עליהו : כאנסו
לא - כל זמן שלא נשתמש לא הוי
שאל אלל אברו דוקא חייב כשומר
שכר : ואי שאל לא הוי שומר שכר
כמי לא הוי - מה שכר נטל על שמירתם
אלל על סמך עליהם להחליפן
ולהשתכר אם יבא לידו אהה מחייבו
ושאלה היא זו שהרי כל הנאה שלו :

בהיה מודינא - אע"ג דלמינא לא
הוי שאל מהשתא עד שיסתמש
מודינא דשומר שכר הוי : דהואיל
ונהנה מהנה-לבעלים המפקד מעתי-
גזבר שהפקד מעות הקדש כסבור
שהן שלו : לא מעל גזבר - שהרי לא
ברשות הולין ואינו מותרין :

דזה ליה כעומן רשות וזהו ליה
שלוחו : לפיכך אם הולין שולחני מעל
גזבר : ואי אמרת אפילו כאנסו -
תנא מתני' רחייב שולחני באחריותן
מנא משעה שהפקדו אללו יאלו
מרות הקדש ובלאו לרשות שולחני
ונעשה כמו שורה לו ואין הולאה גדולה
מזו מאי אריא הולין : אידי דתנא

רישא הולין - לאשמועינן רבותא
דלפולין הולין לא מעל תנא סיפא
הולין : מתני' ילקה בחסר וביתר -
אם חסרו דמיה שהוליה ברוך שלם
דמיה כמו שהיה שור בשעה שלם
בה יד שהיה שעת הגזולה וכן כל
הגולני משלמין כשעת הגזולה וכן
שהוליה שאינה בעין אבל אם ישנה
בעין כמות הגולה אומר לו הרי שלך
לפניך כדאמרינן גבי מטבע ונכסל
תרומה ונעמאחא בפ' הגזול [קמח]

דמיה כמות שהיה שור בשעה שלם
בה יד שהיה שעת הגזולה וכן כל
הגולני משלמין כשעת הגזולה וכן
שהוליה שאינה בעין אבל אם ישנה
בעין כמות הגולה אומר לו הרי שלך
לפניך כדאמרינן גבי מטבע ונכסל
תרומה ונעמאחא בפ' הגזול [קמח]

כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה

כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה

כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה

כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה

כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה

כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה
כשעת הולאה : וביתר - אם שהיה

מאי אריא הולין כי לא הולין נמי - כיון דהיתר תשמיש מחייב
באונסין ואל"ת הא דתנן לקמן בזהב (דף מד' מז' מח')
תנן לו מעות ולא משך ממט פירות יכול לחזור בו לרב הונא
דאית ליה דהיתר תשמיש מחייב באונסין וכן לרב יוסף בפרק אלו
מזיוות (לעיל דף כ"ט) המוכר חסור

להשתמש במעות שקבל שאם היה
מוחר להשתמש חקקה ליה כך ברייתא
(ג) דמיימי אפלונתא דרבי יוחנן ור"ל
תנן לבגן מעל דוקא בלן ללא מחסרא
משיכה דקתני סיפא הרי מרחק
לפניך הכנס ורחוק אבל ספר לא מעל
עד למשך ולדידהו כי נתנה לספר
נמי למעול אע"ג דלא משך כיון דספר
מוחר להשתמש בהן בין מיירי בספר
נכרי כר' יוחנן בין בספר ישראל
כר"ל וכמו שאסור להשתמש בהם לרב
הונא ולרב יוסף ה"ל לר"ל ולר' יוחנן
דבהא לא פליגי ולא הוה המוכר
על אותם מעות כי אם שומר חנם
לכ"ע ואל"ת לרבי יוחנן מה הושיע
במה שהקטו דאין מעות קטנות דלי
מעות קטנות יאמר מוכר גשרפו

חטוף בעליה השתא ללא קני יאמר
גשרפו מעותיך בעליה ועוד דרב
הונא גופיה סבר בפ' הזהב (לקמן דף
מז' מז') דבר תורה מעות קטנות כרבי
יוחנן דאמר רב הונא מוכר לי באלו
קנה וי"ל דאע"ג דלא הוי על המעות
כי אם שומר חנם לא מצי א"ל גשרפו
מעותיך בעליה דכספים אין להם
שמויה אלל בדרקע ואל"ת כיון דהיכא
שאל משך חסור להשתמש במעות
א"ל הא דאמר (ג) פוסק עמו
על הגדוש או על שער שבזוק מה
מרווח בהקדמת מעות וי"ל כגון שפירש
ע"מ להשתמש בהם א"ל אפילו בסתמ'
כיון שהוא פוסק ומקדים לו מעות
חצי שנה מן הגדוש עד ימות הקין
דאשתא דרבי טון שיסתמש בהן
ועוד י"ל דלרבי יוחנן ולרב הונא
דאית ליה דבר תורה מעות קטנות
לא הפקדו כח שיש לו למוכר במעות
שיטל להשתמש בהם כיון דקטנות
מן התורה והוי שאל עליהו ולא מצי
א"ל גשרפו מעותיך בעליה ולא חקטו
משיכה אלל כדי שלא יאמר לו גשרפו
חטוף בעליה אבל לר"ל ודאי כיון
דמעות חייב קטנות חסור להשתמש
במעות ולא הוי שאל עליהו ולכן
לספר לא מעל עד שיגזוק
נתנה לספר לא מעל עד שיגזוק
וכן לרבי יוחנן ולרב הונא בספר
נכרי לא מעל עד שיגזוק דמעות
נכרי אינם קטנות :

והתנן כל הגזולט משלמין כשעת
הגזולה - ואע"ג דבפ' הגזול
[קמח] (ב"ק דף ט"ז) אמר' זה הכלל
כל הגזולט משלמין כשעת הגזולה
לאחויי דרבי אלעאי דאמר גב טלה
ונעשה איל קגל ונעשה שור נעשה
שינוי בידו וקגא משמע דלא מיירי

ביוקרא וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי

כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי

כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי

כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי

כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי

כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי

כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי

כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי
כר"ל וזולל אלל כשינוי דמיימי

קמח

קמט

קנ

קנא

קנב

קנג

קנד

צו אבנ דה מ"י
פ"ז מהל' אלה
וסקון בלו סג עין
פח מ"ט ח"מ ס"י ר"ב
טע"ו :

צו ו מ"י פ"ז מהל'
מעילת ב"ט ו ה"י :

צו ו מ"י פ"ז מהל'
גזולה ה"ל א סג
עין פ"ז ע"ב טו"ט ח"מ
ס"י ר"ב סע"ה :

ק ח מ"י פ"ז מהל' א
כ וס"א מהל' ג' ח"מ
ד סג טו"ט ח"מ
ס"י ג' סג טו"ט ח"מ
סג טו"ט ח"מ :

ק ח מ"י פ"ז מהל'
גזולה ה"ל א סג
עין פ"ז ע"ב טו"ט ח"מ
ס"י ר"ב סע"ה :

ק ח מ"י פ"ז מהל' א
כ וס"א מהל' ג' ח"מ
ד סג טו"ט ח"מ
ס"י ג' סג טו"ט ח"מ
סג טו"ט ח"מ :

ק ח מ"י פ"ז מהל'
גזולה ה"ל א סג
עין פ"ז ע"ב טו"ט ח"מ
ס"י ר"ב סע"ה :

ק ח מ"י פ"ז מהל' א
כ וס"א מהל' ג' ח"מ
ד סג טו"ט ח"מ
ס"י ג' סג טו"ט ח"מ
סג טו"ט ח"מ :

ק ח מ"י פ"ז מהל'
גזולה ה"ל א סג
עין פ"ז ע"ב טו"ט ח"מ
ס"י ר"ב סע"ה :

ק ח מ"י פ"ז מהל' א
כ וס"א מהל' ג' ח"מ
ד סג טו"ט ח"מ
ס"י ג' סג טו"ט ח"מ
סג טו"ט ח"מ :

ק ח מ"י פ"ז מהל'
גזולה ה"ל א סג
עין פ"ז ע"ב טו"ט ח"מ
ס"י ר"ב סע"ה :

קדוש ע"ג
[מעילת ח"מ]

לעיל כ"ט
לקמן כ"ח

[ט"ס] דמילה
ספ"ג חשיבה
כ"ה ו"ב
ב"ה

כ"ק ס"ה
[ג"ק דף ט"ז]
[ע"ג ד"ה אלל]

[כ"ק ט"ז]
[ה"ספסוף ג']

הגרות
הב"ח
[ה"ב] דהואיל
וכמה מהנה
כ"כע"ל דף ס"ה
ט"א: (ג) ה"ס'
ה"ס מ"ו וכו'
דמיימי

הפונתא ל"ב
דף מח
(ג) בא"ד
פוסק עמו על
הגדוש ל"ב
לקמן דף ט"ז
ט"ז

שהיה שור בעת ששלה בו ידו והוציא לזרבו : אמר רבה סאן
בעידנא דתברא או שהיה כהניא שעמא קא גזיל ליה ותנן כל הגולני משלמין
אחריה שעתא דגזול : וזו היא שעת הגזולה : אמר רבה סאן הגולני משלמין
דאמר כלומר אם נכשת בגזולה הייתה שעה ד' וכשת הוציאה מן העולם שיהיה
דאמר כלומר אם נכשת בגזולה הייתה שעה ד' וכשת הוציאה מן העולם שיהיה

המפקד פרק שלישי בבא מציעא

מסורת
הש"ס

לומר כך שלוחת ד' אינה לריכה חסרון. וה"ל התיבה שומר שכן דאיתר קרא להכי אלא בשומר חנם מ"ל אי משומר שכן מה לשומר שכן שכן חייב בגנבה ואבדה וי"ל כיון דשליחות ד' חייב בתרומתו אין זה אלא גילוי מילתא למילף דין של זה בזה:

ואני אומר - ר' יוחנן פליג ארדבי יוסי בן נאוראי רביה ואמר חף הוא ללורך נאמרה ולוי ס"ל כרבי יוסי בן נאוראי למדרש מיניה דאין לריכה חסרון דאי מקרא קמא לא תספק לדעתין לחיוביה עד דמחסר ליה: בשומר חנם נאמר וקרב בעל הבית וגו' בשומר תורה אור שכן כתיב שבעת ה' תהיה וגו' ואמרין בהשאל (לקמן דף 77) פרשה ראשונה נאמרה בשומר חנם שניה בשומר שכן וכתוב בתרומתו אם לא שלח אם לא חס שלח נחמייב בדברים שהוא פטור עליהם כיון שומר חנם בין בגנבה בין באבדה דמגדלם בה יד קלה וקמה ברשותו ושומר שכן פטור במת או נשכר או נכזה דהיינו אונסין: שומר חנם שפטור - כל זמן שלא שלח בה יד כדכתיב אם לא ימלא הגנב ונקרב ע"ה"ל נשבע שלא שלח בה יד ולא פטע בשמירתו ופטור כדאמרין לקמן בשמעתין דה"ל ונקרב שבעה הוא: שומר שכן שחייב בגנבה ואבדה - דפרשה שניה בו נאמרה וכתוב בה אם נכז יגנב כו': לא כ"ש - שאם שלח בה יד חייב באונסין: דל דא דא חתה היא - כמשמעה של זו קך משמעה של זו לפי ששתיקה הולכת ואין כלן מקרא יתר: מאי דא דא חתה היא - למה שתיקה שוות הלא לא הולכת השניה: שומר חנם שפטור עלמנו בטענת גנב - כלומר גנב גנבה ממני ובאו עדים שהיא אלו משל תשלמי כפל דכתיב אם לא ימלא הגנב וגו' ודרשין בבבא קמא (דף 77 ע"ב) אם לא ימלא כמה שאמר אלא שהוא עלמנו גנבו מה כתיב אחריו אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים אבל שומר שכן אינו משלם כפל שאם טען גנבה משלם קרן שהרי הוא חייב בגניבה וטענה אחרת אינה מביאה אותו לירי כפל: קרנא בלא שבעה עדיפא מכפילא בשבעה - חמור שומר שכן שחייב בקרן עד שלא נשבע לסקר במקום ששומר חנם פטור דהיינו גניבה ואבדה משומר חנם שמשלם כפל ומדה זו אינה אלא לאחר שנשבע לסקר שנגנבה ובאו עדים שהוא גנבה דכי אחרבי כפל בטוען טענת גנב לאחר שבעה אחרבי כדלקמן בשמעתין: רבא אמר - אפילו לרבי אלעזר נמי אחיך דלא תימא כו': ותיתי משא"ל - שחייבו הכתוב באונסין בשביל שכל הגלגל שלו ושולח יד נמי כל הגלגל שלו: (ומה שואל) שלדעת בעלים - שלח בה יד לעשות מלאכתו חייב באונסין: שומר חנם ושומר שכן - השולחין יד שטוען מלאכתן שלא לדעת בעלים לא כ"ש דחייב שוב באונסיה: למה נאמרה - בשתיקה: דחל לומר לך שליחות ד' אינה לריכה חסרון: ואידך - האמורה בשומר שכן: שאל תאמר דיו לבא כו' - אם לא נאמרה בשאר שומרין ולמדה משאל הייתי אומר דיו לשליחות ד' דשומרין שבא שואל להיות כנודן: מה שואל - אם בעליו עמו כתיב לא ישלם אונסין חף שומרין ששלחו יד אם בעליו עמו יפטר כתיב קרא יפירא לחייבו אפילו בבעלים וגלי רחמנא כדחל והוא הדין בצולוהו: לשבעה - והכי קאמר אם לא ימלא כמה שאמר שנגנבה אלא הוא גנבה והוא כבר נקרב אל הדיינין לשבעה ונשבע לסקר ואח"כ באו עדים אשר ירשיעון הדיינין ישלם כפל: אחא אומר - קריבה לשבעה או אינו אלא קריבה לדון שמשעה שטען בב"ד גנבה אע"פ שלא נשבע ישלם כפל אם באו עדים: נאמר שליחות יד למטה - אלא שומר שכן שבעת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח: ונאמר שליחות יד למעלה - ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח: חף כאלו לשבעה - למדת שאין משלמין כפל ע"כ טענת גנב אלא לאחר שבעה וגם למדת שפטור מגנבה ואבדה בשבעה: מתני'

[פ' א"מ"י פ"א מלכות
שכירות ה"ל ז' סנה
ש"ס ס"ט ט"ש"ע ח"מ
ס"י ר"ל ט"ף ח"א]
פ"א א"מ"י ס"ד ח"ג
נ"כ"ה הלכה א'
שח"מ ס"י ט"ג:

רבינו הנאל

חייב רבי יוחנן דרביה
אמר ואי אומר אינה
מטונה כלומר אין זה
יבא ללמד מה שאין
שומר חנם קל משומר
שכן שהרי חייבה
חריה בשומר חנם
שסוף כי נגנב ונסעא
שהוא נגנב שהיה ש"ס
חטוליו כפי רשומי
שכן שטוען טענת גנב
ונסעא ש"ס נגנב פטור
מכ"ס כפי שרייב
כשומר שכן בגניבה
כך הייתי אומר כי ש"ס
ני ד' פטור (" ספ"ל
ועוד אם יש לומר אי
הכי נכתיב שליחות יד
בשומר שכן ויפטר
שומר חנם ממני איבא
ליפירי הכי כי שומר
הנכד ורשומי שכן
ענגי הפקדון שהיה
בידו וטענו ענגנב
שומר שכן חייב לישלם
כיון שהיה חייב בגניבה
ואבדה ושומר חנם
אינו חייב אלא עד
שישבע שנגנב ואחר כך
באי עדים שהיה נגנב
דאיך לא היה לומר פה
ואיך היה חייב
לשפיר בא בתרומתו
יעולם שליחות יד
צריכה חסרון לפעמי
דל' יוחנן - רבא הוה
בתרא אפר אינה צריכה
[היינו] ר' יוסי רבא
לא תאמר שליחות יד
בשומר חנם ויאמר
שכן ותיתי משא"ל
רבא לא כתיב שליחות
יד בשואל כ"ל - כך
שתיקה לא תאמר
שליחות יד אלא בשואל
כיון ולא היה צריך
ליחוב לא בשומר חנם
יבא כשומר שכן ויבטוי
ויפטר בין השואל ומה
נאמר בין אלפי שאין
צריכה חסרון ושאל
האמר דיו לבא מן הדין
ריתת כנודן כו'
ושתיקה היא - שליחות
יד רכיבא בשומר חנם
ובשומר שכן ואפי'
אשאל וכו' ישאל ו'
אסיף על עני ראשון
וב' א' ל' בשלשם
התיב שליחות יד הני
בתיב לשה יד וכו':

קלא

קלב

קלג

קרנא בלא שבעה - וה"ל ורבי יוחנן ור' אלעזר דליה להו קך סברא מ"ל ד' ראשונה בשומר חנם ושניה בשומר שכן דכריש הבואל (לקמן דף 77) לא קיס לן אלא מהך סברא דקרנא עדיפא ופי' רבינו שמואל דמסברא דיעין דפרשה ראשונה כתיב כסף או כלים ורגילות הוא לשמרם כחנם ליתא בהו טרחא ובפרשה שניה כתיב בהמה דאיכא טרחא ורגילות לשמרה בשכר אי נמי דל"ע איח להו דקרנא עדיפא מכפילא בשבעה ומ"מ סברא להו לר' יוחנן ולרבי אלעזר דאין ללמוד שומר שכן משומר חנם הקל כיון שיש בו חומרא שמשלם כפל מה שאין כן בשומר שכן ואל"ע דשומר שכן דהו חמור שחייב בגנבה ואבדה ומחן דלא פריך סבר דמכפל אפילו פירכא לא עבדין משום דמה דמשלם כפל הוא מחמת קולא שהוא פועל עלמנו בגנבה כדמפרש בריש מלכותין (דף ד' ע"ב) גבי תורת הומה לא פריך והשתא אחי שפיר הוה דריש הבואל (לקמן דף 77) גבי הוה דגמר גנבה בשואל מק"ו דשומר שכן דפטור באונס וחייב בגנבה ואבדה שאל לא כל שכן ופריך מה לשומר שכן דחייב ככפל [בטוען טענת לבטים מוזיין] והשתא תימה לפי מה דסבר דכפל הוה חומרא מאי פריך אדרבה כיון שהוא חמור הוה לו יפטר מגנבה כדי שיתחייב כפל וע"כ ברייתא גופה שואל שחייב בשבורה ומתה כו' אדרבה היא הנותנת דמפני שהוא חמור פטור בו הגנבה כדי לחייבו ככפל ולפי מה דפרישית אחי שפיר וה"ל לר' יוחנן דסבר הכא דמכפל עבדין פירכא וגם סבר רב יוסף דפרק הכוס (ב"ק דף 77 ע"ב) גבי שומר אבדה לר' יוחנן דלכטים מוזיין גנב הוא אם כן גנבה ואבדה בשואל מ"ל דכי פריך בהשואל מה לשומר שכן משלם כפל בלכטים מוזיין 'ומפני לכטים מוזיין גזלן הוא איבעית אומא קרנא בלא שבעה עדיפא וי"ל דלר' יוחנן נפקא ליה מוכי ישאל וי" מוכיף על ענין ראשון וכה"ג וליף ח"ה' התם לענין פטור בבעלים והט"ע דרבי יוסי ברבי נאוראי הוא תנא וסבר דקרנא עדיפא וכן ברייתא דהשואל (לקמן דף 77) סבר דקרנא עדיפא או לכטים מוזיין גזלן הוא ור' יוחנן פליג בתרומתו הא לא קיאי דר' יוחנן סבר כחנא דהכוס (ב"ק דף 77 ע"ב) דקאמר לא אם אמרת בשומר חנם שכן משלם כפל לך שלא בה יד חייב דקאי אמלתייה דרבי יוסי בר' נאוראי:

ואני אומר אינה משונה ומאי משונה לא חאמר שליחות יד בשומר שכן ותיתי משומר חנם ומה שומר חנם שפטור בגנבה ואבדה שלח בה יד חייב שומר שכן שחייב בגנבה ואבדה לא כל שכן למאי הלכתא כתביהו רחמנא לומר לך שליחות יד אינה צריכה חסרון ואני אומר אינה משונה בר' אלעזר דאמר דא ודא אחת היא מאי דא ודא אחת (ה) משום דאיכא למפרך מה לשומר חנם שכן משלם תשלומי כפל בטוען טענת גנב ומאן דלא פריך סבר *קרנא בלא שבעה עדיפא מכפילא בישבעה רבא אמר לא תאמר שליחות יד לא בשומר חנם ולא בשומר שכן ותיתי משואל ומה שואל דלדעת בעלים קא עביד (ו) שלח בה יד חייב שומר חנם ושומר שכן לא כל שכן למה נאמר דא לומר לך שליחות יד אין צריכה חסרון ואידך שלא תאמר דיו לבא מן הדין להיות כנודן מה שואל בבעלים פטור אף שומר חנם ושומר שכן בבעלים פטור ולמאן דאמר שליחות יד צריכה חסרון הני תרתי שליחות יד למה לי הדא שלא תאמר דיו לבא מן הדין להיות כנודן ואידך לכתניא *ונקרב בעל הבית אל האלהים [א] לשבעה אתה אומר לשבעה או אינו אלא לדון נאמרה שליחות יד למטה ונאמרה שליחות יד למעלה מה לחלן לשבעה אף כאן *לשבעה: מתני'

מביאה אותו לירי כפל: קרנא בלא שבעה עדיפא מכפילא בשבעה - חמור שומר שכן שחייב בקרן עד שלא נשבע לסקר במקום ששומר חנם פטור דהיינו גניבה ואבדה משומר חנם שמשלם כפל ומדה זו אינה אלא לאחר שנשבע לסקר שנגנבה ובאו עדים שהוא גנבה דכי אחרבי כפל בטוען טענת גנב לאחר שבעה אחרבי כדלקמן בשמעתין: רבא אמר - אפילו לרבי אלעזר נמי אחיך דלא תימא כו': ותיתי משא"ל - שחייבו הכתוב באונסין בשביל שכל הגלגל שלו ושולח יד נמי כל הגלגל שלו: (ומה שואל) שלדעת בעלים - שלח בה יד לעשות מלאכתו חייב באונסין: שומר חנם ושומר שכן - השולחין יד שטוען מלאכתן שלא לדעת בעלים לא כ"ש דחייב שוב באונסיה: למה נאמרה - בשתיקה: דחל לומר לך שליחות ד' אינה לריכה חסרון: ואידך - האמורה בשומר שכן: שאל תאמר דיו לבא כו' - אם לא נאמרה בשאר שומרין ולמדה משאל הייתי אומר דיו לשליחות ד' דשומרין שבא שואל להיות כנודן: מה שואל - אם בעליו עמו כתיב לא ישלם אונסין חף שומרין ששלחו יד אם בעליו עמו יפטר כתיב קרא יפירא לחייבו אפילו בבעלים וגלי רחמנא כדחל והוא הדין בצולוהו: לשבעה - והכי קאמר אם לא ימלא כמה שאמר שנגנבה אלא הוא גנבה והוא כבר נקרב אל הדיינין לשבעה ונשבע לסקר ואח"כ באו עדים אשר ירשיעון הדיינין ישלם כפל: אחא אומר - קריבה לשבעה או אינו אלא קריבה לדון שמשעה שטען בב"ד גנבה אע"פ שלא נשבע ישלם כפל אם באו עדים: נאמר שליחות יד למטה - אלא שומר שכן שבעת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח: ונאמר שליחות יד למעלה - ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח: חף כאלו לשבעה - למדת שאין משלמין כפל ע"כ טענת גנב אלא לאחר שבעה וגם למדת שפטור מגנבה ואבדה בשבעה: מתני'

מביאה אותו לירי כפל: קרנא בלא שבעה עדיפא מכפילא בשבעה - חמור שומר שכן שחייב בקרן עד שלא נשבע לסקר במקום ששומר חנם פטור דהיינו גניבה ואבדה משומר חנם שמשלם כפל ומדה זו אינה אלא לאחר שנשבע לסקר שנגנבה ובאו עדים שהוא גנבה דכי אחרבי כפל בטוען טענת גנב לאחר שבעה אחרבי כדלקמן בשמעתין: רבא אמר - אפילו לרבי אלעזר נמי אחיך דלא תימא כו': ותיתי משא"ל - שחייבו הכתוב באונסין בשביל שכל הגלגל שלו ושולח יד נמי כל הגלגל שלו: (ומה שואל) שלדעת בעלים - שלח בה יד לעשות מלאכתו חייב באונסין: שומר חנם ושומר שכן - השולחין יד שטוען מלאכתן שלא לדעת בעלים לא כ"ש דחייב שוב באונסיה: למה נאמרה - בשתיקה: דחל לומר לך שליחות ד' אינה לריכה חסרון: ואידך - האמורה בשומר שכן: שאל תאמר דיו לבא כו' - אם לא נאמרה בשאר שומרין ולמדה משאל הייתי אומר דיו לשליחות ד' דשומרין שבא שואל להיות כנודן: מה שואל - אם בעליו עמו כתיב לא ישלם אונסין חף שומרין ששלחו יד אם בעליו עמו יפטר כתיב קרא יפירא לחייבו אפילו בבעלים וגלי רחמנא כדחל והוא הדין בצולוהו: לשבעה - והכי קאמר אם לא ימלא כמה שאמר שנגנבה אלא הוא גנבה והוא כבר נקרב אל הדיינין לשבעה ונשבע לסקר ואח"כ באו עדים אשר ירשיעון הדיינין ישלם כפל: אחא אומר - קריבה לשבעה או אינו אלא קריבה לדון שמשעה שטען בב"ד גנבה אע"פ שלא נשבע ישלם כפל אם באו עדים: נאמר שליחות יד למטה - אלא שומר שכן שבעת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח: ונאמר שליחות יד למעלה - ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח: חף כאלו לשבעה - למדת שאין משלמין כפל ע"כ טענת גנב אלא לאחר שבעה וגם למדת שפטור מגנבה ואבדה בשבעה: מתני'

מביאה אותו לירי כפל: קרנא בלא שבעה עדיפא מכפילא בשבעה - חמור שומר שכן שחייב בקרן עד שלא נשבע לסקר במקום ששומר חנם פטור דהיינו גניבה ואבדה משומר חנם שמשלם כפל ומדה זו אינה אלא לאחר שנשבע לסקר שנגנבה ובאו עדים שהוא גנבה דכי אחרבי כפל בטוען טענת גנב לאחר שבעה אחרבי כדלקמן בשמעתין: רבא אמר - אפילו לרבי אלעזר נמי אחיך דלא תימא כו': ותיתי משא"ל - שחייבו הכתוב באונסין בשביל שכל הגלגל שלו ושולח יד נמי כל הגלגל שלו: (ומה שואל) שלדעת בעלים - שלח בה יד לעשות מלאכתו חייב באונסין: שומר חנם ושומר שכן - השולחין יד שטוען מלאכתן שלא לדעת בעלים לא כ"ש דחייב שוב באונסיה: למה נאמרה - בשתיקה: דחל לומר לך שליחות ד' אינה לריכה חסרון: ואידך - האמורה בשומר שכן: שאל תאמר דיו לבא כו' - אם לא נאמרה בשאר שומרין ולמדה משאל הייתי אומר דיו לשליחות ד' דשומרין שבא שואל להיות כנודן: מה שואל - אם בעליו עמו כתיב לא ישלם אונסין חף שומרין ששלחו יד אם בעליו עמו יפטר כתיב קרא יפירא לחייבו אפילו בבעלים וגלי רחמנא כדחל והוא הדין בצולוהו: לשבעה - והכי קאמר אם לא ימלא כמה שאמר שנגנבה אלא הוא גנבה והוא כבר נקרב אל הדיינין לשבעה ונשבע לסקר ואח"כ באו עדים אשר ירשיעון הדיינין ישלם כפל: אחא אומר - קריבה לשבעה או אינו אלא קריבה לדון שמשעה שטען בב"ד גנבה אע"פ שלא נשבע ישלם כפל אם באו עדים: נאמר שליחות יד למטה - אלא שומר שכן שבעת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח: ונאמר שליחות יד למעלה - ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח: חף כאלו לשבעה - למדת שאין משלמין כפל ע"כ טענת גנב אלא לאחר שבעה וגם למדת שפטור מגנבה ואבדה בשבעה: מתני'

מביאה אותו לירי כפל: קרנא בלא שבעה עדיפא מכפילא בשבעה - חמור שומר שכן שחייב בקרן עד שלא נשבע לסקר במקום ששומר חנם פטור דהיינו גניבה ואבדה משומר חנם שמשלם כפל ומדה זו אינה אלא לאחר שנשבע לסקר שנגנבה ובאו עדים שהוא גנבה דכי אחרבי כפל בטוען טענת גנב לאחר שבעה אחרבי כדלקמן בשמעתין: רבא אמר - אפילו לרבי אלעזר נמי אחיך דלא תימא כו': ותיתי משא"ל - שחייבו הכתוב באונסין בשביל שכל הגלגל שלו ושולח יד נמי כל הגלגל שלו: (ומה שואל) שלדעת בעלים - שלח בה יד לעשות מלאכתו חייב באונסין: שומר חנם ושומר שכן - השולחין יד שטוען מלאכתן שלא לדעת בעלים לא כ"ש דחייב שוב באונסיה: למה נאמרה - בשתיקה: דחל לומר לך שליחות ד' אינה לריכה חסרון: ואידך - האמורה בשומר שכן: שאל תאמר דיו לבא כו' - אם לא נאמרה בשאר שומרין ולמדה משאל הייתי אומר דיו לשליחות ד' דשומרין שבא שואל להיות כנודן: מה שואל - אם בעליו עמו כתיב לא ישלם אונסין חף שומרין ששלחו יד אם בעליו עמו יפטר כתיב קרא יפירא לחייבו אפילו בבעלים וגלי רחמנא כדחל והוא הדין בצולוהו: לשבעה - והכי קאמר אם לא ימלא כמה שאמר שנגנבה אלא הוא גנבה והוא כבר נקרב אל הדיינין לשבעה ונשבע לסקר ואח"כ באו עדים אשר ירשיעון הדיינין ישלם כפל: אחא אומר - קריבה לשבעה או אינו אלא קריבה לדון שמשעה שטען בב"ד גנבה אע"פ שלא נשבע ישלם כפל אם באו עדים: נאמר שליחות יד למטה - אלא שומר שכן שבעת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח: ונאמר שליחות יד למעלה - ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח: חף כאלו לשבעה - למדת שאין משלמין כפל ע"כ טענת גנב אלא לאחר שבעה וגם למדת שפטור מגנבה ואבדה בשבעה: מתני'

מביאה אותו לירי כפל: קרנא בלא שבעה עדיפא מכפילא בשבעה - חמור שומר שכן שחייב בקרן עד שלא נשבע לסקר במקום ששומר חנם פטור דהיינו גניבה ואבדה משומר חנם שמשלם כפל ומדה זו אינה אלא לאחר שנשבע לסקר שנגנבה ובאו עדים שהוא גנבה דכי אחרבי כפל בטוען טענת גנב לאחר שבעה אחרבי כדלקמן בשמעתין: רבא אמר - אפילו לרבי אלעזר נמי אחיך דלא תימא כו': ותיתי משא"ל - שחייבו הכתוב באונסין בשביל שכל הגלגל שלו ושולח יד נמי כל הגלגל שלו: (ומה שואל) שלדעת בעלים - שלח בה יד לעשות מלאכתו חייב באונסין: שומר חנם ושומר שכן - השולחין יד שטוען מלאכתן שלא לדעת בעלים לא כ"ש דחייב שוב באונסיה: למה נאמרה - בשתיקה: דחל לומר לך שליחות ד' אינה לריכה חסרון: ואידך - האמורה בשומר שכן: שאל תאמר דיו לבא כו' - אם לא נאמרה בשאר שומרין ולמדה משאל הייתי אומר דיו לשליחות ד' דשומרין שבא שואל להיות כנודן: מה שואל - אם בעליו עמו כתיב לא ישלם אונסין חף שומרין ששלחו יד אם בעליו עמו יפטר כתיב קרא יפירא לחייבו אפילו בבעלים וגלי רחמנא כדחל והוא הדין בצולוהו: לשבעה - והכי קאמר אם לא ימלא כמה שאמר שנגנבה אלא הוא גנבה והוא כבר נקרב אל הדיינין לשבעה ונשבע לסקר ואח"כ באו עדים אשר ירשיעון הדיינין ישלם כפל: אחא אומר - קריבה לשבעה או אינו אלא קריבה לדון שמשעה שטען בב"ד גנבה אע"פ שלא נשבע ישלם כפל אם באו עדים: נאמר שליחות יד למטה - אלא שומר שכן שבעת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח: ונאמר שליחות יד למעלה - ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח: חף כאלו לשבעה - למדת שאין משלמין כפל ע"כ טענת גנב אלא לאחר שבעה וגם למדת שפטור מגנבה ואבדה בשבעה: מתני'

[לקמן דף 77
ב"ד ע"ב]

הנהרות
הב"ח
קלא
(ה) גמ' אחת
הוא מסוב
דאיכא:
(ג) שם דשלת
כס' די:

קלב

קלג

מכר"מ

* ומה ד' פטור
מאונסין:

המפקד פרק שלישי בבא מציעא לה

עין מטעם נר מצוה

והא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

שמה עשאו תרומה ומעשר על מקום אחר... הקשה ר"מ וכו' נחמדו חכמים לתרום שלא מן המוקף כדאמר בפרק כל הגס (גיטין דף יז:)

כב א מ"י פ"א מהל' אלא וסקרו ה' א ופ"י כבסגות ומ"ט סמג פ"ג מה מושיע ח"ט ס"ו ר"ב סמ"ק טו: כב ב מ"י ט: כב ג מ"י ט סמג סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: כב ד מ"י ט: ע"ו ח מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ז ו מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ח ז מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ט י מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"פ י"א מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ק י"ב מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט:

הכי נמי דלא אנטרין תו למתני מעות אבל השא דתני מעות ברישא חני כלים למימר לא זו כלבד לליכא פסידא דשכירת כלי אלא אף זו דליכא פסידא דגדול אמרינן הכי:

מתני' אבדוין - פ"י עכברים או ריקבון: לא יגע בכן - למוכרין וטעמא מפרש גמ' - גמ' קב שלו - חביבה עליו על ידי שעמל בהן וקב שאחר לו מהם הוא הולך מתשעה קבין של אחרים שיקב בדמיהו אם ימכרם: חיישין כו' - ואסור להאכילי לזרים: (ה) לפיכך - הולך ואסור למוכרין משום דרולה אדם בקב שלו הכי הן בחזקת קיימים ומותר בעל הבית לעשותן תרומה ומעשר על פירות שיש לו בביתו: מאי לפיכך - אסור מכירה משום הא הוא והכי תלי הנא עשייתו בלא כחזקת מכירה: השתא דאמור רבנן לא תובין דחיישין - שחא עשאו המפקד תרומה הרי הן בחזקת שלא נמכרו ועושה אותן בעל הבית כו': מחלוקת - דמתני' - בכדי חסרון - כדרך שאר תבואות כמו שפורש במשנתנו (לקמן דף מ"ה) למחין ולאורזי תשעה חלף קבין לטרי: אבל אם אבדוין יותר מכדי חסרון - אפי' רבנן מתו דימכרם בב"ד: ודאי פליגא - הא דרבי יוחנן דאי איכא למיחש לשמא עשאו בעליהן תרומה אפילו ביותר מכדי חסרון נמי אסור למזבניהו: מי לימא פליגא - דוקא אחר רב כהנא שאם תשעה קבין קונו לא שיהא עד קב ואלו ימכרם דהוא ליה יותר מכדי חסרון ופליגא הא דר' יוחנן עליה או לאו דוקא ס' קבין נקט אלא טח לו שיהא נפסד קלה ועולם כדי חסרון ותו לא: גומא - שפת יתר: מתיבי - לרבי יוחנן: וקאכיל - בעל הבית פובלים שאין פירותיו מוקפין שאין אלו קיימין שהוא מוכר בעליהן: לא שכיחי - ואין לחוש בכך: ופרטינן ולי משתכחי (ב) מי מזבנינן להו - בחמיה: לחוש שמא עשאו כו' - וגמלא המוכר מאכיל תרומה לזרים: בדמי תרומה - כולל שאין עליה קופלים שאין פירותיו מוקפין: אלא לכהניס ולרייה שיעור במהרה: לקמיה הוא דהוא יתר מכדי חסרון - לזמן מרובה יש בלחוד יתר מכדי חסרון: מקמי דהוי כו' - שאין אדם משא פובלים כל קו זמן מרובה כזה מלתקן: והדינן - ילא טעם דובשטו והמחין לשמח"ל בע"ז * (כדאמרי) (א"י) ולא וכלל תבואתיה ששרש העקר שרשיה וכמו עד לא יתקן חבל הכסף (קמ"ט) יפתחו רחוקות עבותיה: עושה להם תקנה: לקמיה מפרש מאי תקנה יש עוד הלא כל קלקול העמיד לנא כבר נא הוא: ואין מוכרין לעצמ' שלא יתעוררו שחא לקח כולל: שרטינן - מחליפין פרושות נחושת כספיה כסף מפני שהפרוטות מתעפפות ונפסלות: תמחין - מאלל שגובין מעבלי כהניס לחלק לעניים ככל יוס:

והא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

מחלוקת בכדי חסרון אבל יותר מכדי חסרון ידברי הכל מוכרין בב"ד אדרב נחמן בר יצחק דאי פליגא אדרב כהנא מי לימא פליגא כי קאמר רב כהנא בכדי חסרון קאמר והא רוצה בקב שלו מתשעה קבין של חבירו קאמר גומא בעלמא מתיבי לפיכך בעה"ב עושה אותן תרומה ומעשר על מקום אחר וליחיש דלמא הוה ליה יותר מכדי חסרון וזבניהו וקא אביל מבלים יותר מכדי חסרון לא שכיחי ואי משתכחי מאי מזבנינן להו וליחיש שחא עשאו בעל הבית תרומה ומעשר על מקום אחר כי מזבנינן נמי לכהניס בדמי תרומה מזבנינן להו ולרב נחמן בר יצחק נמי זבניהו לכהניס בדמי תרומה בהא פליגי דרבה בר בר חנה סבר יותר מכדי חסרון לא שכיחי וכי משתכח לקמיה הוא דהויא יתר מכדי חסרון אי עביד להו בעה"ב תרומה ומעשר על מקום אחר מקמיה דהו ליה יותר מכדי חסרון עביד להו הלכך כי הוה ליה יותר מכדי חסרון נזבניהו לכהניס בדמי תרומה ורב נחמן בר יצחק סבר יתר מכדי חסרון משכח שכיחובי הוה ליה לאלתר הוא דהוה ליה ואי אמרת נזבניהו זימנין דקדים ומזבין להו וכי עביד להו בעל הבית תרומה ומעשר על מקום אחר לא ידע הבנא וקא אביל מבלים מתיבי המפקד פירות אצל חבירו והרקיבו יין והחמיץ שמן והבאיש רבש * והרביש הר' זה לא יגע בהן דברי ר"מ והחכמים אומרים יעושה להם תקנה ומוכרין בבית דין וכשהוא מוכר מוכרין לאחרים ואינו מוכר לעצמו כיוצא בו * גבאי צדקה בזמן שאין להם עניים לחלק פורטינן לאחרים ואין פורטינן לעצמן גבאי תמחין בזמן שאין להם עניים לחלק מוכרין לאחרים ואין מוכרין לעצמן קתני מידת פירות והרקיבו מאי לאו אפילו יתר מכדי חסרון לא בכדי חסרון והא יין והחמיץ שמן והבאיש רבש והרביש דיתר מכדי חסרון ניגיהו שאני הגי כיון דקם קם שמן והבאיש רבש והרביש למאי

כב א מ"י פ"א מהל' אלא וסקרו ה' א ופ"י כבסגות ומ"ט סמג פ"ג מה מושיע ח"ט ס"ו ר"ב סמ"ק טו: כב ב מ"י ט: כב ג מ"י ט סמג סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: כב ד מ"י ט: ע"ו ח מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ז ו מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ח ז מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ט י מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"פ י"א מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ק י"ב מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט:

מחלוקת בכדי חסרון פרש"י

והקשה ריב"ס וכו' פליגי במשנה דכפחות מכדי חסרון לכ"ע לא ימכור ועוד דא"כ מ"ט דרשב"ג ו"ל דפליגי שנתחבר בחדש או בחודשים יותר משנבילות להתחבר עד אותו הזמן ופליגי עד שיעלה החסרון בחדש או בשני חדשים תשעה חלף קבין לטרי שהוא בכדי חסרון לשנה שלמה:

מזבנינן לכהניס ולשמא יעש

אמר המכירה ליה למיחש דיתר מכדי חסרון לא שכיח וכי עביד להו בעה"ב תרומה ומעשר עביד להו מקמי דליהו יותר מכדי חסרון ופרקי לרב נחמן נמי דלזבניהו לכהניס בכדי חסרון לא פריך דהא איכא למיחש לשמא יעשם אלא ביותר מכדי חסרון פריך דלזבניהו וכי תימא הכי נמי והא אמרת דרב נחמן ודאי פליג ומשני דלרב נחמן יותר מכדי חסרון שפח והקשה ריב"ס מי דתקו לומר דרב נחמן פליג לימא דביתר מכדי חסרון לר"ה מוכרין וליכא למיחש לשמא יעשם דלא שכיח כמו לרב כהנא ותי' ר"מ דמתני' מיירי אפילו בפשתן או בפירות מוקפים והאם מאי טעמא לא יגע בהם מכדי חסרון דרב כהנא דרולה אדם בקב שלו מנתשעה קבין של חבירו אס קו מאי חאי טעמא דשמא עשאו תרומה ומעשר על מקום אחר אי לאו לאשמועינן דאפי' ביתר מכדי חסרון חיישין א"כ סבר דאפילו יותר מכדי חסרון שכיח: עד

כב א מ"י פ"א מהל' אלא וסקרו ה' א ופ"י כבסגות ומ"ט סמג פ"ג מה מושיע ח"ט ס"ו ר"ב סמ"ק טו: כב ב מ"י ט: כב ג מ"י ט סמג סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: כב ד מ"י ט: ע"ו ח מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ז ו מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ח ז מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ט י מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"פ י"א מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ק י"ב מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט:

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

הוא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא... וכוון דטעמא דהא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא...

כב א מ"י פ"א מהל' אלא וסקרו ה' א ופ"י כבסגות ומ"ט סמג פ"ג מה מושיע ח"ט ס"ו ר"ב סמ"ק טו: כב ב מ"י ט: כב ג מ"י ט סמג סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: כב ד מ"י ט: ע"ו ח מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ז ו מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ח ז מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ט י מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"פ י"א מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ק י"ב מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט:

כב א מ"י פ"א מהל' אלא וסקרו ה' א ופ"י כבסגות ומ"ט סמג פ"ג מה מושיע ח"ט ס"ו ר"ב סמ"ק טו: כב ב מ"י ט: כב ג מ"י ט סמג סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: כב ד מ"י ט: ע"ו ח מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ז ו מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ח ז מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ט י מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"פ י"א מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ק י"ב מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט:

כב א מ"י פ"א מהל' אלא וסקרו ה' א ופ"י כבסגות ומ"ט סמג פ"ג מה מושיע ח"ט ס"ו ר"ב סמ"ק טו: כב ב מ"י ט: כב ג מ"י ט סמג סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: כב ד מ"י ט: ע"ו ח מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ז ו מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ח ז מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ט י מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"פ י"א מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט: ע"ק י"ב מ"י ט סמ"ט פ"ג מה מושיע ט:

יבמות ט: ט"ז פסחים יג: ע"ו ע"ז

הגהות הב"ח (ה) רש"י ד"ה חיישין וכו' לזריס כס"ד וח"כ מ"ה ע"ח ט"ז דקתני לפיכך חלף: (ב) ד"ה ומכירין ולי משתכחי מתיבי:

ע"ט

פ

פ א

ג ע"ו סנהדרין ק"ל ופס"ט ט"ז דר"ה מ"ט ופ"ט דהכ"ה

כ"ז ת: פסחים יג:

פ ד

ל' יוחנן וגיורא לטא היה בהן חסרון יתר מכדי חסרון ששנינו במשנתנו ומכאן על פי ב"ד ש' שחיי סוקרין אצלו למה שנינו לפיכך בעה"ב ששה אותן תרומה כו'. פ"י נגן שהיה לו פירות מכל בביתו אמר פירות שיש לי קצתן אצל פלני הרי הן תרומה על הפירות הללו ואיכאל על פנת שפירותיו קיימן וכוון שסכרם נבנא אוכל מבלים לספרו ותרקינן כי מזבנינן להו חיי שרי לכהניס מוכינן להו ברוב תרומה שאם יבאו בעליהן ויאמרו כי תמחה הוה יחזרו וימכרו לכתוב חבירי רוצה שאין בעליהן עושין אותן תרומה על מקום אחר אלא בקיבוז וכן שרבי ברור הוא שאין בתוך זה הזמן עלה בהן יותר מכדי חסרון דאמרי' דאי הל עלתן עם תרומה תפסדו הפירות שתרששו עליהן אבל אחר זמן הרבה דאיכא למיחש דלמא הוה ברור יותר מכדי חסרון לא ועל ארומא דא"ג דרשמינתו ודאי ומקשינן דמפקד פירות

המפקד פרק שלישי בבא מציעא

מסורת
הש"ס

מודה אני בזה-אע"ג דקאמר מודה אני לאו משום דליהי מתלמידי
ב"ש דבפ"ק דיבמות (דף סו) בלרת הבת סבר כב"ה דקאמר
(ה) תמיה אני מתי תבא לרת הבת לדי ואשאלה והייט כב"ה אלא
אנב דשנה לעיל אלו ואלו מודים תנא הכא מודה אני :

וממאי דר"ע היא - וא"ת ואלא

כמאן דאי כר"ש כ"ס
לר"ע טון לזה מנה ולזה מנה וי"ל
דהכי פ"י ממאי דר"ע היא ומדינא
דלמא ללא ידי שמים ומשני מדקאמר
מודה ר"ע למאן מודה לאו לר"ע
דאמר מדינא משלם לכל אחד ואחד
ואמר ר"ע מדינא מניח ביניהם
ומסתלק אבל ללא ידי שמים מדינא
דמשלם לכל אחד ואחד וקאמר הא
אוקימנא בבה ללא ידי שמים ומודה
דקאמר ר"ע ה"פ כי הוי דאמרת
בשמה ושמה משלם לכל אחד ואחד
ללא ידי שמים הכי מודינא לך הכא :
ומי אמר רבא כל בשתי כריכות
ה"ל למידק והא אמר רבא כו' -

וא"ת והא מתני' איירי ללא ידי
שמים וי"ל מדנקט במתני' דלתי
נמי כר"ע אביו של אחד מכס משמע
משום דהוי שמה ושמה אינו חייב
אלא ללא ידי שמים דוקא כדמשמע
לשון הורה (ג) הא הפקדו הן עלמין
דמסתמא תבעי ליה והוא ליה כרי
ושמה חייב אפי' מדינא אע"ג דלא
עבד איסורא כיון דה"ל למידק דאי
לאו הכי אמאי נקט אביו דאי לאורוי
דאפי' בשמה ושמה חייב ללא ידי
שמים זה אין נראה שום חידוש לר"ע
ועוד דר"ע נמי אית ל' בהגזול קמח
(ג"ק דף קג; וספ) בלקח מחמשה בני
אדם שמשלם לכל אחד ואחד ואע"ג
דלא עבד איסורא ומדינא משלם
דללא ידי שמים אפילו ר"ע מודה
שמשלם לכל אחד ואחד אע"ג דלא
עבד איסורא דהא מתני' אוקימין
נמי כר"ע וקתני אביו של אחד מכס
הפקדו לי מנה טון לכל אחד
ולהכי פריך והאמר רבא הכל
מודים כו' דאפי' לר"ע מניח ביניהם
אע"ג דה"ל למידק כמו שאפרש
משום דלא עבד איסורא וה"ה דבלא
רבא ה"מ למופקד מר"ע דאמר גבי
מקח אע"ג דלא עבד איסורא משלם
לכל אחד ואחד והתם אמר רבא
דאפי' לר"ע מניח רועה ביניהם
ומסתלק אלא דניחא ליה למופקד
והאמר רבא הכל מודים בשנים שהפקדו אלל רועה - פרש"י
זה טלה אחד זה שני טלאים שמיני ביניהם ומסתלק
והתם כשני כריכות נינהו אפי' הפקדו זה בפני זה דדבר הגראה
מי הביא אחד ומי הביא שנים אבל במעות לא היה לו להבחין
בין לרור גדול לרור קטן וקשה דמתני' מסתמא מיירי אפילו זה
הפקדו מאתים בב' כיסין וזה מנה בכיס אחד וטו דלמא מיירי
רבא בב' שהפקדו שני טלאים זה כחוש זה שמן דהוי כמעות
דלא הוה ליה למידק אי נמי בשנים שהפקדו שני טלאים ומת
אחד מהם וכל אחד אומר שהמת של חברי דכי האי גונא מיירי
מתניתין דהתם בפרק שני דבבבב (דף יז; וספ) אלא יש לומר
דאפי' הפקדו טלאים זה בפני זה הוה ליה למידק דלא שייך
למימר אהון לא קפדיתון משום דלא יוכלו לתקן דאפי' הפקדו
זה שלא בפני זה יראה חבירו הטלאים כשהולכים במרעה ושאל
של מי הם אבל במעות שהיה יכול להפקד שלא בפני חברי
יכול הנפקד לומר אהון לא קפדיתון כל שכן דלא הוה לי למידק :
שרא מדעתו - לאו דוקא שלא מדעתו אלא כלומר שלא
בראיוויו של רועה דהשתא לא הוה ליה למידק :
שמה

כ"ה מ"י פ"ד מהל' נגלה ואלהי כ"ה ס"ג ע"ג פ"ג מ"ט ח"ה ס"ה ס"ה ס"ה :

ע"א

ע"ב

דלמא ר"ע היא ס"א

ע"ג רבינו הנגאל

שכל סקב השבתה הגזילה לגזול עצמו . אמר רב ספק הינוח לבתחילה לא יסור ואם נפל לא יחזיר אמר רב ספרא תני ויניה .

ע"ה הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה מודה וכו' ככ"ה דקאמר חלפני מתי תבא לרת: (ב) ר"הומי כו' כדמשמע לשון הורה מפי עמו הא :

צווח מ"ד הלה צווח אבל שתויקה כהודאה
ומ"ד הלה שותק שתויקה דהבא לאו כהודאה
הוא מצי אמר ליה האי דשתויקי לכל חד וחד
דאמינא דלמא האי הוא אמר מר מניח גזילה
ביניהם ומסתלק ושקלי לה כולתו ואולי
*והאמר רבי אבא בר זבדא אמר רב כל ספק
הינח לבתחלה לא יסור ואם נפל לא יחזיר
אמר רב ספרא ויניה | א"ל אבוי לרבא מי א"ד
עקיבא *לא זו הדרך מוציאתי מידי עבירה
עד שישלם גזילה לכל חד וחד אלמא מספיקא
מפקינן ממנו ולא אמר' אוקימנא בחוקת
מדיה ורמינא *נפל הבית עליו ועל אמו
יורשי הבן אומרים האם מתה ראשונה ויורשי
האם אומרים הבן מת ראשון אלו ואלו מודים
שיחלוקו ואמר ר"ע 'מודה אני בוו שהנכסים
בחוקתן | אמר ליה התם שמא ושמה גזל אחד
מחמשה ברי ושמה והא מתני' דהבא אמר
לשנים גזלתי לאחד מכס מנה דשמה ושמה
הוא וקתני גותן לזה מנה ולזה מנה וממאי
דר"ע היא *דקתני עלה דהתניא *מודה ר'
טרפון באומר לשנים גזלתי לאחד מכס מנה
ואיני יודע איזה מכס כו' למאן מודה (לאו)
לר"ע בר פלוגתיה | וממאי דשמה ושמה
הוא חדא דלא קתני תובעין אותו ועוד הא
תני' | חייא זה אומר איני יודע וזה אומר
איני יודע הא אוקימנא לה בבא לצאת ידי
שמים | אמר ליה רבינא לרב אשי ומי אמר
רבא כל בשתי כריכות הוה ליה למידק
*והאמר רבא ואי תימא רב פפא דהכל מודים
בשנים שהפקדו אצל רועה שמיני רועה
ביניהם ומסתלק א"ל 'התם כשהפקדו בעדרו
של רועה שלא מדעתו | וכן שני כלים אחד
יפה מנה ואחד יפה אלף וזו כו' | וצריכא
דאי אשמועינן דך קמייתא בההיא קאמרי
רבנן משום דליבא פסידא אבל בהא דאיבא
פסידא הגדול אימא מודו ליה לר' יוסי
ואי אתמר בהא בהא קאמר ר' יוסי
אבל בהך אימא מודי להו לרבנן צריכא
והא

נווח - אמר לכל אחד איני מכירך : | ושקלי ליה כולתו ואולי . נמלא
זה מוטיא מידו כדי להפסיד הגזול עולמית : והא"ר אבא בר זבדא
ספק הינוח - מלא דבר שאין בו סומן בלד מקום שמשחרר קלת
דלא שכיחי אינשי דאולי ויש לספקי שמה מדעת הנוח סם לגנייה :
לבתחלה לא יעלט - המזלוו ששכיבא

בעליו לא ימלאט וסומן אין בו
שכריז לפיכך יניחו זה ובעליו יבא
ויטלו וכל שכן לודאי הינוח כהנן
(עיל דף כה) מלא כלי באשפה
מטוה לא יגע בו : ואם נפל לא
יחזיר - ואם בא אחר ואמר שלי הוא
וסומן אינו טון בו לא יחזירט שמה
אינו של וסוף העלים לבוא ויביא
עדים שהניחו סם לפיכך יהא מונה
ביד זה עד שיבא אליהו דהאי לא
יחזיר לא שיהא שלו קאמר דהא
מעיקרא באיסורא אחא לידיה אם
היטח הוא אלמא מידי דמספקא
לן דמאן נינהו לריך לגיחו בידו מי
שהוא עד שיצברר הדבר : אמר רב
ספרא ויניה - הא דקתני מסתלק
לאו דליסקט איניה וליזלו ולא
שויאלגה מידו אלא תהא מונח בידו
עד שיצברר הדבר והאי מסתלק
סילוק הדין הוא ויניה גזילה בפניהם
בב"ד ויאמר בררו של מי הוא ויטלו
ומסתלק מן הדין והגזילה יניח בידו
עד שיבא אליהו | לא זו הדרך - ספא
דגזל אחד מחמשה הוא ביבמות (דף
קית) : נפל הבית עליו ועל אמו -
ואין יודע איזה מה ראשון והיו לאמו
נכסים מניח אביה : יורשי האם -
משפחת בית אביה אומרים לקרובי
הבן ממשפחת אביו הבאים לירש את
הבן : הבן מת ראשון - ולא ירש את
אמו להאריש אתהם נכסים אלא הבן
מת ראשון ואח"כ מתה אמו ואינו
יורשים אותה (נכסים) : ויורשי הבן
אומרים האם מתה ראשונה - וירשן
בנה ואחריה מת הבן ואינו יורשן
איתו : אלו ואלו - ב"ש וכו' שנתלקו
בנפילות אחרות בפרק מי שמת שב"ש
אומרים יחלוקו ויבית הלל אומרים
נכסים בחזקתן כלן מודים שיחלוקו :
אמר ר"ע מודה אני בזה-אע"ג שאני
משל ב"ש ואומר בשאר הנפילות
יחלוקו בוו אני מודה לב"ה שהנכסים
בחזקתן ופליגי אמוראי בחזקת מי
והתם מפרש טעמא : | שמה ושמה -

ע

ע"א

[יבמות קית]

כ"ה קת : [פ"ג]

ע"א

ע"ב

ע"ג

ע"ב

ע"ג

ע"ד

ע"ה

שניהם מכס שמה באים הלכך נכסים בחזקתן : הכא כרי ושמה כל
אחד ואחד אומר אותי גזל היינו טענת ודאי זה אומר איני יודע
וכרי עדיף משמא : עלה דההיא - דגזל אחד מחמשה : | חדא
דלא קתני - מתני' תובעין אותו דלא קתני אותי גזל : ה"ג ועוד הא
תני' | חייא זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע וז"ל יחלוקו
והכי פירושו ועוד הא תני רבי חייא להך מתניתא דגזלתי את אחד
מכס בחוספתא דיליה ותני לה הכי אמר לשנים גזלתי את אחד מכס
ואיני יודע איזה זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע טון לזה
מנה כו' כדקתני במתני' אלמא בשמה ושמה עסקין : | הכל מודים
בשנים שהפקדו כו' - גבי פלוגתא דר"ע ור"ע אייתמר במסכת
בבבב (דף יז; וספ) שנים שהפקדו זה טלה אחד וזה שנים זה אומר
שנים שלי וזה אומר שנים שלי והתם שתי כריכות נינהו ואפילו
הפקדו זה בפני זה דבר הגראה הוא מי מביא אחד ומי מביא
שנים דבשלמא גבי כריכות מעות הואיל דאלו ואלו לרורין הוא
שוכח מי הפקדו אללו לרור גדול ומי לרור קטן הואיל והפקדו אללו
יחד אבל גבי טלאים מילתא מוכתת טפי : | פסידא דגדול - של
כלי גדול ששכרוהו וכשיבא אליהו ויאמר של מי הוא נמלא
מפסיד בשכירוהו : בהא קאמר ר' יוסי - משום פסידא דגדול :
והא

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

מסדר
הש"ס

א א"מ"י ט"ל מכלות
ספורות כלי ב סמנ
ע"פ פס סוד ש"ס ח"מ
ט"י ר"ל ט"ק א :
ב ב ג ד ט"י ט"ח מ"ל
ש"ל וספורן הלכה א
סמט ע"פן פס סוד ח"מ
ט"י ר"ל :
ג ה ט"י ט"ח מכלות
מכירה הלכה י סמנ
ע"פ פס סוד ש"ס ח"מ
ט"י ר"ל ט"ק א :

אחיכם אלו בעלי מקרא. שאינם יודעים דעים והוראות כי
אם על פי בעלי גמרא ונאמרים אלו בעלי משנה ספורים
ליד כמו בעלי גמרא ואינם יודעים בירור הדבר מנדיכס אלו
ע"פ שגנאים ת"ח ושמה תאמר אבד
ישראל ישמחו ושבדי כוכבים יבשו :

הדרן עלך אלו מציאות

המפקיד. אית דלא גרסי או
שאבדו משום דבאבדיה
ליכא כפל ויש ליישב שקד טוען הנפקד
ואחר כך נמלא הגנב אי נמי אלו
יודעים שגנבו מתוך ביותו אך אין
אט יודעים אם פשע או שאבדו
שאלו יודעין שנאבד ממט אך לא
ידעין אם על ידי גניבה או על ידי
דבר אחר :

נגנבו. ה"ה אם אמר פשעתי
שהכפל שלו כדאמר בגמרא
מנו דאי בעי פטר נפשיה בגניבה
אלא לזרחא דמילתא נקט עגבנו שהוא
הגלות לטעון דבר שהוא פטור אע"פ
שהוא רוצה לשלם והי"בין פ"י דמתני'
נמי ה"פ דהנפקד אומר שגנבו
בפשעה ולא רצה לישבע היינו ולא
רצה לישבע לטק : **כגון** פירות
דקל דעבדי דאחו. וה"ל והכא
אפילו אי עבדי דאחו היך יקנה
הכפל במעות שגלים והלא מעות
אין קנות אלא למיקס עליה במי
ספרע ועוד מאי קפריך בסמוך מי
ימר דמיגנבה והלא כשילם כבר
נגנבה והול"ל מי ימר דנגנבה פירות
שכבר נגנבה שמה נאבדה ויש לומר
דהמקשה כבר דבשעת משיכה הקנה
לו הפרה לקנות הכפל כשיבא והע"פ
דבפרק מי שמת (ב"ב דף ק"ז) אמרי'
דבדקל לפירות אפילו רבין מודו דקני
היינו משום דעבידי דאחו אכל הכא
דלא עבידו דאחא אפילו לר' מאיר לא
קני וקשה דבפ' השולח (גיטין מ"ג וס"ג)
מיבעיא לן בעבד שמכרו רבו לקנס
דילמא אפילו לר' מאיר לא יועיל
משום דלא עבידא דאחי דמנעא או
דילמא אפילו לרבין יועיל משום דהא
קאי עבדא והוי כדקל לפירותיו והכא
פשיטא ליה דלא מהני פרה לכפילא
ואפילו לר"מ וי"ל דשמא התם שכיח
טפי מהכא אי נמי הכא פריך אם
טימני לומר בעבד שמכרו רבו לקנס
דלא מהני לר"מ ומשני נעשה כדאמר
לו לכשהגנב ותשלמנו הרי פרתו
קנויה לך מעכשיו שוקף הפרה מר לו

ר"ל

רבינו הנאל
דרש ר' יהודה ב"ר אלעי
שמעו דבר ה' החרידים
אל דברו אלו תלמידי
הכמים וכו' :

א הדרן עלך אלו
מציאות

ב **המפקיד** אצל חברו
כרסא או
כלים עגבנו או שאבדו
שילם ולא רצה לישבע
וכו' עד ל"ט פשיטא למי
שהפקידו אצלו וכו' הלכה.

ג **המקשה** סבר דבשעת משיכה הקנה
לו הפרה לקנות הכפל כשיבא והע"פ
דבפרק מי שמת (ב"ב דף ק"ז) אמרי'
דבדקל לפירות אפילו רבין מודו דקני
היינו משום דעבידי דאחו אכל הכא
דלא עבידו דאחא אפילו לר' מאיר לא
קני וקשה דבפ' השולח (גיטין מ"ג וס"ג)
מיבעיא לן בעבד שמכרו רבו לקנס
דילמא אפילו לר' מאיר לא יועיל
משום דלא עבידא דאחי דמנעא או
דילמא אפילו לרבין יועיל משום דהא
קאי עבדא והוי כדקל לפירותיו והכא
פשיטא ליה דלא מהני פרה לכפילא
ואפילו לר"מ וי"ל דשמא התם שכיח
טפי מהכא אי נמי הכא פריך אם
טימני לומר בעבד שמכרו רבו לקנס
דלא מהני לר"מ ומשני נעשה כדאמר
לו לכשהגנב ותשלמנו הרי פרתו
קנויה לך מעכשיו שוקף הפרה מר לו

ד **כפילא** משום דנפיש מירחה לעיולה ולאפוקה
אבל כלים דלא נפיש מירחיהו אימא לא
מקני ליה כפילא ואי תנא כלים הוה אמינא
כלים הוא דקמקני ליה כפילא מישים דלא
נפיש כפלייהו אבל בהמה דכי טבח ומכר
משלם תשלומי ד' וה' אימא לא מקני ליה
כפילא צריכא מתקוף לה רמי בר חמא והא
"אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ואפילו
*לר"מ דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם
ה"מ כגון פירות דקל דעבידי דאחא אבל הבא
מי

ה **התנאים** מבלי עולם שמורים הלכה מתוך משנתם : מנדיכס אלו ע"ה. שה"ח שנוחין ומתועבין להן כגדה : שמה תאמר אבד
סברס. של אלו שהרי כתיב למען שמי יכבד ה' דמשמע שהם אומרים אכל אין הדבר כן : ה"ל וגרחה בשמחתכס. ולא נאמר וארחה
בשמחתכס כך אמר הגבוי אני ואחיכס ונאמרים סולו נראה בשמחתכס : והם יבשו. אוחס קסם עובדי כוכבים שאינם ממש
ואינן נקראין על שם ישראל הם יבשו וישראל ישמחו :

ו **המפקיד**. ולא רצה לישבע. שבעת שומרים שלא פשע בה ושלא שלח בה יד שהיה יסול ליפטר בשבועה זו שהרי אמרו כו' :
[למי שהפקדון אללו. דכיון דשילם קנה כל תשלומיה ובגמרא מפרש טעמא : **גמ'** דמקני ליה כפילא. הבעלים
מקנין לשומר כפל העתיד להשתלם כדאמר לקמן שבשעה שמסרה לו לשומר על מנת כן מסרה שאם תגנב ויראה וישלם יחא כפל
שלו : אימר לא מקנה ליה כפילא. לא מסרה לו מתחילה על מנת כן : דלא נפיש כפלייהו. שאין בלאו ליה ארבעה וחמשה שאינה
טהגת אלא בשור ושה בלבד : מתקוף לה רמי טו. א] אחתהיתין קא מתמה : והא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. והואך הקטן
לו בעלים כפל זה שטימני לא נתחייב בו גנב : ואפילו לר' מאיר דאמר. בפ"ג דקדושין (דף ע"ג.) הרי אח מקודשת לי על מנת שאתגיייר איכא
למיגמר מינה מוכר פירות דקל לחבירו עד שלא באלו לעולם דלפניו בה רב הווא ורב נמנן לקמן בלזיהו נשך (דף ס"ו) : דעבידי דאחו. גרסוין :

ז **המפקיד**. ולא רצה לישבע. שבעת שומרים שלא פשע בה ושלא שלח בה יד שהיה יסול ליפטר בשבועה זו שהרי אמרו כו' :
[למי שהפקדון אללו. דכיון דשילם קנה כל תשלומיה ובגמרא מפרש טעמא : **גמ'** דמקני ליה כפילא. הבעלים
מקנין לשומר כפל העתיד להשתלם כדאמר לקמן שבשעה שמסרה לו לשומר על מנת כן מסרה שאם תגנב ויראה וישלם יחא כפל
שלו : אימר לא מקנה ליה כפילא. לא מסרה לו מתחילה על מנת כן : דלא נפיש כפלייהו. שאין בלאו ליה ארבעה וחמשה שאינה
טהגת אלא בשור ושה בלבד : מתקוף לה רמי טו. א] אחתהיתין קא מתמה : והא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. והואך הקטן
לו בעלים כפל זה שטימני לא נתחייב בו גנב : ואפילו לר' מאיר דאמר. בפ"ג דקדושין (דף ע"ג.) הרי אח מקודשת לי על מנת שאתגיייר איכא
למיגמר מינה מוכר פירות דקל לחבירו עד שלא באלו לעולם דלפניו בה רב הווא ורב נמנן לקמן בלזיהו נשך (דף ס"ו) : דעבידי דאחו. גרסוין :

[ושי' חובסות כ"ב עט :
ד"ס אומר]

תהות מרביב
רבישבורג

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

בימי רבי נשנית משנה זו. הא דקתי גמרא אין לך מדה גדולה מזו
לפי שמשרבו תלמידי שמאי והלל שהיו לפניו שלשה דורות רבו מחלוקת
בחורה ונעשית כשתי תורות מתוך שול שבדו מלכות וגזרות שהיו
גזרין עליהן ומתוך כך לא היו יכולים לתת לב לברר דברי החולקים עד
תורה אור ימיו של רבי שנתן הקב"ה לו חן

*בימי רבי נשנית משנה זו שבקי טולא עלמא
מתניתין ואולו בתר גמרא הדר דרש להו
ולעולם היו רין למשנה יותר מן הגמרא מאי
דרוש כדרדריש רבי יהודה ברבי אלעאי מאי
דכתיב הגד לעמי פשעם ולבית יעקב הטאתם
הגד לעמי פשעם אלו תלמידי חכמים שישגגות
נעשות להם כודונות ולבית יעקב הטאתם אלו
עמי הארץ שזודונות נעשות להם כשגגות
והיינו דתנן ר' יהודה אומר הוי זהיר בתלמוד
שישגגת תלמוד עולה ודון דרש ר' יהודה בר'
אלעאי מאי דכתיב ששמעו דבר ה' החרדים
אל דברו אלו תלמידי חכמים [אמרו] אחיכם
אלו בעלי מקרא שנאמרים אלו בעלי משנה
מנדיכס אלו עמי הארץ שמא תאמר פסק
סברס ובטל סיכום ת"ל וגרחה בשמחתכס
שמא תאמר ישראל יבשו ותלמוד לומר והם
יבשו עובדי כוכבים יבשו וישראל ישמחו :

הדרן עלך אלו מציאות
המפקיד *אצל חברו בהמה או כלים
ונגנבו או שאבדו שילם ולא רצה
לישבע *שהרי אמרו שומר הנס נשבע ויוצא
נמצא הגנב משלם תשלומי כפל טבח ומכר
משלם תשלומי ארבעה וחמשה למי משלם
למי שהפקדון אצלו נשבע ולא רצה לשלם
נמצא הגנב משלם תשלומי כפל טבח ומכר
משלם תשלומי ארבעה וחמשה למי משלם
לבעל הפקדון : **גמ'** למה ליה לכתני בהמה
ולמה ליה לכתני כלים צריכי דאי תנא
בהמה הוה אמינא בהמה הוא דמקני ליה
כפילא משום דנפיש מירחה לעיולה ולאפוקה
אבל כלים דלא נפיש מירחיהו אימא לא
מקני ליה כפילא ואי תנא כלים הוה אמינא
כלים הוא דקמקני ליה כפילא מישים דלא
נפיש כפלייהו אבל בהמה דכי טבח ומכר
משלם תשלומי ד' וה' אימא לא מקני ליה
כפילא צריכא מתקוף לה רמי בר חמא והא
"אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ואפילו
*לר"מ דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם
ה"מ כגון פירות דקל דעבידי דאחא אבל הבא
מי

ב **המפקיד** אצל חברו
כרסא או
כלים עגבנו או שאבדו
שילם ולא רצה לישבע
וכו' עד ל"ט פשיטא למי
שהפקידו אצלו וכו' הלכה.

ג **המקשה** סבר דבשעת משיכה הקנה
לו הפרה לקנות הכפל כשיבא והע"פ
דבפרק מי שמת (ב"ב דף ק"ז) אמרי'
דבדקל לפירות אפילו רבין מודו דקני
היינו משום דעבידי דאחו אכל הכא
דלא עבידו דאחא אפילו לר' מאיר לא
קני וקשה דבפ' השולח (גיטין מ"ג וס"ג)
מיבעיא לן בעבד שמכרו רבו לקנס
דילמא אפילו לר' מאיר לא יועיל
משום דלא עבידא דאחי דמנעא או
דילמא אפילו לרבין יועיל משום דהא
קאי עבדא והוי כדקל לפירותיו והכא
פשיטא ליה דלא מהני פרה לכפילא
ואפילו לר"מ וי"ל דשמא התם שכיח
טפי מהכא אי נמי הכא פריך אם
טימני לומר בעבד שמכרו רבו לקנס
דלא מהני לר"מ ומשני נעשה כדאמר
לו לכשהגנב ותשלמנו הרי פרתו
קנויה לך מעכשיו שוקף הפרה מר לו

ד **כפילא** משום דנפיש מירחה לעיולה ולאפוקה
אבל כלים דלא נפיש מירחיהו אימא לא
מקני ליה כפילא ואי תנא כלים הוה אמינא
כלים הוא דקמקני ליה כפילא מישים דלא
נפיש כפלייהו אבל בהמה דכי טבח ומכר
משלם תשלומי ד' וה' אימא לא מקני ליה
כפילא צריכא מתקוף לה רמי בר חמא והא
"אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ואפילו
*לר"מ דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם
ה"מ כגון פירות דקל דעבידי דאחא אבל הבא
מי

ה **התנאים** מבלי עולם שמורים הלכה מתוך משנתם : מנדיכס אלו ע"ה. שה"ח שנוחין ומתועבין להן כגדה : שמה תאמר אבד
סברס. של אלו שהרי כתיב למען שמי יכבד ה' דמשמע שהם אומרים אכל אין הדבר כן : ה"ל וגרחה בשמחתכס. ולא נאמר וארחה
בשמחתכס כך אמר הגבוי אני ואחיכס ונאמרים סולו נראה בשמחתכס : והם יבשו. אוחס קסם עובדי כוכבים שאינם ממש
ואינן נקראין על שם ישראל הם יבשו וישראל ישמחו :

ו **המפקיד**. ולא רצה לישבע. שבעת שומרים שלא פשע בה ושלא שלח בה יד שהיה יסול ליפטר בשבועה זו שהרי אמרו כו' :
[למי שהפקדון אללו. דכיון דשילם קנה כל תשלומיה ובגמרא מפרש טעמא : **גמ'** דמקני ליה כפילא. הבעלים
מקנין לשומר כפל העתיד להשתלם כדאמר לקמן שבשעה שמסרה לו לשומר על מנת כן מסרה שאם תגנב ויראה וישלם יחא כפל
שלו : אימר לא מקנה ליה כפילא. לא מסרה לו מתחילה על מנת כן : דלא נפיש כפלייהו. שאין בלאו ליה ארבעה וחמשה שאינה
טהגת אלא בשור ושה בלבד : מתקוף לה רמי טו. א] אחתהיתין קא מתמה : והא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. והואך הקטן
לו בעלים כפל זה שטימני לא נתחייב בו גנב : ואפילו לר' מאיר דאמר. בפ"ג דקדושין (דף ע"ג.) הרי אח מקודשת לי על מנת שאתגיייר איכא
למיגמר מינה מוכר פירות דקל לחבירו עד שלא באלו לעולם דלפניו בה רב הווא ורב נמנן לקמן בלזיהו נשך (דף ס"ו) : דעבידי דאחו. גרסוין :

ז **המפקיד**. ולא רצה לישבע. שבעת שומרים שלא פשע בה ושלא שלח בה יד שהיה יסול ליפטר בשבועה זו שהרי אמרו כו' :
[למי שהפקדון אללו. דכיון דשילם קנה כל תשלומיה ובגמרא מפרש טעמא : **גמ'** דמקני ליה כפילא. הבעלים
מקנין לשומר כפל העתיד להשתלם כדאמר לקמן שבשעה שמסרה לו לשומר על מנת כן מסרה שאם תגנב ויראה וישלם יחא כפל
שלו : אימר לא מקנה ליה כפילא. לא מסרה לו מתחילה על מנת כן : דלא נפיש כפלייהו. שאין בלאו ליה ארבעה וחמשה שאינה
טהגת אלא בשור ושה בלבד : מתקוף לה רמי טו. א] אחתהיתין קא מתמה : והא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. והואך הקטן
לו בעלים כפל זה שטימני לא נתחייב בו גנב : ואפילו לר' מאיר דאמר. בפ"ג דקדושין (דף ע"ג.) הרי אח מקודשת לי על מנת שאתגיייר איכא
למיגמר מינה מוכר פירות דקל לחבירו עד שלא באלו לעולם דלפניו בה רב הווא ורב נמנן לקמן בלזיהו נשך (דף ס"ו) : דעבידי דאחו. גרסוין :

[ושי' חובסות כ"ב עט :
ד"ס אומר]

תהות מרביב
רבישבורג

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

[סוטה מ:]
סנהדרין פח:]

[ע"פ חובסות
כ"ב קמ"א נ"ד
ד"ס נ"ב וכו']

[דוגמא
סנהדרין ק"ג:]

אבות פרק ד
משנה י"ג

כ"ב ק"ה

ימות נני
קדושין כ"ב
גיטין י"ג
כ"ב ע"א
קמ"א
קמ"ה

גליון
הש"ס

גמ' אלו עמי
הארץ. ע"י
סוטה דף כ"ב
פ"א ח"ב ד"ה
כ"ב שחאל : א

רש"י ד"ס
ימיו ושי'
שמשו
תלמידי. וי"ן
הג"ס דף טו
ע"א חובסות ו
ד"ה י"ג :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

א **בשה"י** דהי רחוק
לה רמי. לר' גיין
פליחה טולס דף י' מ"ב
ודף ח' ע"א ונכריי בעל
יבין שמושה ס"ט ע"א
ז' פ"ג כר"ה הי' ופליט
סחוק' וכו' :

P R E F A C E

' for making my first effort at linear translation widely used as a helpful aid in the study of גמרא and thereby greatly encourage the preparation of this volume.

Although this work is similar to the previously published translation of פרק אלו מציאות , several noteworthy improvements were added to the many original innovations.

The main enhancement consists of the division of רש"י into portions corresponding to the lessons into which the גמרא was divided, by placing the slightly reduced hebrew number of the lesson on the margin next to רש"י . Thus, substantially reducing the time and irritation involved in the search for the location of the רש"י of the piece of גמרא under study.

Furthermore, the english translation has now been published in a more legible text type and the columns of the translation have been separated by a line to avoid confusion.

Nevertheless, the original word of caution still holds true, of course, that this גמרא , nor any גמרא for that matter, cannot replace the unavoidable oral explanations of a competent רבי , for by mere knowledge of the meaning of its words, one does not know גמרא . This is a fundamental point made on many occasions by my illustrious רבי ומורי , Horav Hagaon Rabbi Moses Feinstein שליט"א , that no matter how thoroughly the חורה שבעל פה is written down, it will forever require further oral elucidation. Therefore, these volumes are offered solely to help and accelerate the student's understanding of the lectures and explanations of the רבי , by supplying translation, נקודות , deciphered abbreviations, properly grouped phrases and a student's vocabulary list.

The indispensable commentary of רש"י has, naturally, again been followed in preparing this translation and the inserted bracketed material.

For more detailed information and particulars about the aims, purposes, features, acknowledgements and hopes of this series of linear translations of various פרקים of the חלמוד , the student is hereby referred to the preface and message of the undersigned's linear translation of פרק אלו מציאות .

Rabbi N. Lomner

איננו כי לקח אוחו אלקים

לזכרון נצח

לאחי היקר הבחור מנחם יהודה ז"ל

שנפטר בשנת הששה עשר לחייו בכה' חמוז

בשנת חש"ד לפ"ק

To the everlasting memory of

LEOPOLD LOMNER ע"ה

ח. נ. צ. ב. ה.

נדפס בדפוס האחים גרויס
Printed in U.S.A. GROSS BROS. Printing Co. Inc.

המפקיד

פרק שלישי בבא מציעא

עם

תרגום אנגלית לפי שורה

מנוקד

Dan bedet

HILLEL ACADEMY
4515 W. GOOD HOPE RD.
MILWAUKEE WIS. 53223

המפקיד

פרק שלישי בבה מציעה

עם

חרגום אנגליה לפי שורה

מנוקד